

Transformāciju ikdiena

(2011.g. jūlija-2012.g.jūnija bloga materiāli)

Tie, kuri pašlaik dibina mediju komunikācijas fakultātes un sāk gatavot speciālistus multimediju žurnālistikā, lieliski apzinās un atklāti definē komunikācijas humanitārās misijas pieaugumu XXI gadsimtā. Tāpēc gudri un tālredzīgi tiek paredzēts, lai studiju programmas sniegtu humanitārās izglītības bāzi (vēsture, filosofija, kulturoloģija). Faktiski attīstītā sabiedrībā tas bija vienmēr zināms, ka humanitārā izglītība 1) attīsta domāšanu, 2) paplašina redzesloku, 3) atbrīvo no ikdienišķi acumirkļīgā varas. Mūsdienu saimnieciskās dzīves formāts (komunikācijā sakņota pakalpojumu ekonomika, inovāciju nemitīga nepieciešamība) stimulē humanitāro zināšanu aktualitāti, jo tikai humanitārās zināšanas var veicināt radošumu, domas un rīcības patstāvību, plašumu un rosināt domāšanu vispār. Humanitārās zināšanas noteikti vitāli atsaucās uz komunikācijas praksi, palīdzot realizēt komunikācijas humanitāro misiju.

*

Augstākā patiesība, absolūtā patiesība, patiesība savā visdziļākajā būtībā neatstāj nekādas manevrēšanas iespējas. Faktiski tā noved līdz jebkāda veida dinamikas impotencei. Ja zinām, ka tauta nav spējīga veidot savu valsti, tad saruna apraujas pusvārdā un nav nekāda jēga to censties turpināt. Tā ir patiesība savā visdziļākajā būtībā, pēc kuras vairs nevar būt nekādi projekti un sapņi par turpmāko. Neko nelīdz tādi šķietami objektīvi argumenti kā aizbildināšanās ar reflektīvo katastrofu (nereaģē uz konstruktīviem aicinājumiem), kuru ar laiku var likvidēt. Neko nedod paskaidrojums, ka atbrīvošanās no morālās un intelektuālās verdzības diemžēl ir tautas lielākais ieguvums pēcpadomju periodā, un tas izskaidro iekļaušanu neizdevušos valstu sarakstā. Nekāda vērtība nav skaidrojumam, ka autokrātiskas un nekompetentas valdīšanas laikā notiek elites degradācija.

*

Jaunajā ekonomikā brendu loma saglabāsies. Kolaboratīvās filtrācijas procesā brendu klātbūtne noteikti nemazināsies. Bet tas nozīmē, ka inovatīviem risinājumiem joprojām vajadzēs piedalīties vispārējā konkurencē. Tātad būs vajadzīga radoša pieeja. Tātad būs vajadzīga tā izpausme, kuru nevar iemācīt. Radošumu iemācīt nevar, un tas ir labi zināms. Labi zināms ir arī tas, ka radošums ir organiski vienots ar domāšanu. Savukārt domāšanu veicina lasīšana, humanitārā viela – romāni, vēstures teksti utt.

*

Jēdziens “vadāmais haoss” nav metafora. Runa ir par reālu procesu un reālu haosu. Runa ir par gadu desmitiem ilgu konkrētu praksi planētas dažādās vietās. Galvenokārt Latīņamerikā un Austrumeiropā. Vispirms, protams, nākas pievērsties vadāmā haosa organizēšanas galvenajiem mērķiem. Mērķi ir vairāki. Tos var apvienot atsevišķās grupās. Pirmā grupa – mērķtiecīgas attīstības neintralizācija: valsts pārvaldes sistēmas darba sagraušana (novešana līdz haosam), korupcijas infekcijas izplatīšana, naudas kulta ieviešana cilvēku apziņā, valsts sistēmas birokratizācija, zinātnieku un zinātnisko rezultātu nepielaišana valsts vadībā, atsevišķu mītu aktualizācija, piemēram, “tirgus pats visu atrisinās”, “administratīvi komandējošā sistēma ir ļaunums”, “Rietumu visas preces ir labākas par mūsējām precēm” u.c.

*

Vadāmā haosa organizācijā atsevišķa joma ir refleksijas bloķēšanai, izraisot refleksīvo katastrofu, kad sociuma pārstāvji nereaģē uz konstruktīviem sociohumanitāriem aicinājumiem. Praktiski tiek izmantotas vairākas formas: dažādu netradicionālo reliģisko organizāciju masu eksports (iejaucās izglītībā, jaunatnes dzīvē, tradicionālajās reliģiskajās organizācijās, sociālajā palīdzībā); patstāvīgas domāšanas/izvēles bloķēšana vēlēšanu kampaņu laikā; plašu saziņas līdzekļu/mediju pārvēršana par tirgus ekonomikas sastāvdaļu; primitīvas masu kultūras izplatīšana.

*

Vadāmā haosa organizācijā, kas pēc spožajiem panākumiem Austrumeiropā praktiski pašlaik realizējās megaprojektā “Lielie Tuvie Austrumi” (*Greater Middle East*), īpaša uzmanība tiek veltīta komunikatīvo sakaru graušanai, kas izpaužas individualizācijas mānijas veicināšanā (sabiedrības saskaldīšanā), sociālo grupu iekšējo sakaru graušanā (ar reliģiskajām kaislībām, veicinot nabadzību un bagātību), starpetniskās un starpkonfesionālās sašķeltības veicināšanā, komunikatīvās pretestības bloķēšanā.

*

Ietekmes brīvības ierobežošana ir atsevišķa sfēra vadāmā haosa organizācijā. Tā izpaužas sekojoši: vēlēšanu kampaņu lumpenizācija (partijas bez programmas); neoliberālisma ideoloģijas uzspiešana (superindividuālisms, sociāldarvinisms); naudas un primitīvu vērtību kulta uzspiešana; neatkarīgo mediju likvidācija; superkriminalizācijas un superkorupcijas veicināšana.

*

Attīstības iespēju ierobežošana vadāmā haosa organizācijā ir atsevišķs komponents. Tajā ietilpst zinātnes un izglītības sistēmas sagraušana, valsts deindustrializācija (privatizācija kā bankrotu sekmētāja), profesionālās izglītības sagraušana, kapitāla “eksporta” (izvešanas no valsts) veicināšana, finanšu atkarības veicināšana (no starptautiskajām bankām), importa atkarības veicināšana dzīvei vitālās sfērās (pārtika, energoresursi), sabiedrības līdzdalības bloķēšana valsts attīstībā.

*

Vadāmā haosa organizācijas noslēguma fāze ir jaunas organizācijas formēšana. Tajā galvenais ir jaunās vadāmās elites darbības vadīšana. Tas nozīmē, ka tiek veicināta jaunās vadāmās elites korumpētība no vienas puses un stingra slepena kontrole no otras puses, fiksējot banku rēķinu operācijas, nelikumīgus biznesa darījumus u.tml. Jaunā vadāmā elite tiek aktīvi iesaistīta starptautiskajās sabiedriskajās strukturās (fondos, klubos u.c.).

*

Augstākā izglītība tagad ir kļuvusi par adekvātuma kritēriju un simbolu, apliecinot cilvēka normālu garīgo veselību. Ja cilvēkam ir augstskolas diploms, tad tas it kā automātiski liecina, ka viņš ir psihiski vesels. Tomēr privātās izglītības bizness šajā ziņā ir izraisījis zināmas korekcijas, jo par naudu diplomu var iegūt arī psihiski ne visai veseli jaunieši. Plebejiski alkātīgajā Austrumeiropas izglītības biznesā tā ir kļuvusi ikdienišķa parādība. Augstākās izglītības pielietojuma virzieni pašlaik ir vairāki: 1) analīzes un lēmumu pieņemšanas sfēra, 2) kreatīvā sfēra (dizains, mārketingi utt.), 3) ierindas inženieru (reglamentētu procesu kontrolētāju) sfēra. Tagad šaura specializācija vairs nav aktuāla, jo nepārtraukti ir nepieciešama jauna kompetence (pārqualificēšanās). Turklāt cilvēki vēlas strādāt radoši un radošā atmosfērā, tāpēc ir jāsniedz humanitārās un sociālās bāzes zināšanas, kas stimulē kreativitāti un kreatīvas atmosfēras izpratni. Jāmācās būs visu mūžu, bet tajā pašā laikā izglītību nevar iegūt “momentā”... vajadzīgs ir laiks.

*

Vadāmā haosa tehnoloģiju laikmetā mazas un lielas tautas iespējas ir identiskas. Notikumi Lielajos Tuvajos Austrumos 2011. gada sākumā to apstiprināja. Pagaidām nav zināms vienīgi tas, kādas iespējas ir tautu/valstu koalīcijai un cik lielai ir jābūt tādai koalīcijai, par kuras nepieciešamību jau izsakās atsevišķi stratēģiskie analītiķi. Vēl neseno maza tauta varēja pieslieties

kādam lielai tautai/lielam ģeopolitiskajam spēkam. Tādam spēkam, kas cienīja attiecīgo mazo tautu. Taču vadāmā haosa tehnoloģiju pielietošanas rezultātā inficētā mazā tauta var zaudēt orientāciju un maniakāli censties pieslieties tādām spēkam, kas šo mazo tautu neciena, bet kas atbilst kāda liela spēka globālajām interesēm. Turklāt – atklāti neciena un nekad arī necienīs. Tagad konkrētu piemēru tam netrūkst. Tikai vairs nav vērts tos nosaukt.

*

2011.gada sākumā sagatavoju sarakstu par programmām, kuras varētu realizēt Latvijā. Saraksts tika nosūtīts LU (Soc.fak.dekānam) un vairākām privātajām augstskolām (EKA, BSA, ISMA, SEBAA). Process beidzās bez rezultāta (visu materiālu skat. mājas lapā “arturspreditis.lv”). Tika piedāvātas sekojošās programmas: 1.Interneta komunikācija (maģ.), 2.Interneta žurnālistika (bak./maģ.), 3.Interaktīvās sabiedriskās attiecības (bak./maģ.), 4.Jauno mediju vadība (maģ.), 5.Starpkulturālā vadība (maģ.), 6.Interaktīvā un interkulturālā komunikācija (maģ.), kurai tika sagatavots arī priekšmetu saraksts: 1.Fundamentālā kulturoloģija, 2.Komunikācijas transformācijas, 3.Kapitālisma antropoloģija, 4.Interaktīvās sociālās tehnoloģijas, 5.Interkulturālā komunikācija, 6.Interkulturālais menedžments, 7.Etnosocioloģija, 8.Komunikācijas psiholoģija, 9.Komunikācijas analīze un kritika, 10.Internets un politiskā komunikācija, 11.Internets un holiskais/lateriālais mārketing, 12.Elektroniskais branding, 13.Transnacionālā komunikācija, 14.Internets un masu kultūras industrija, 15.Politiskā analīze un publiskā politika, 16.Politiskais mārketing, 17.Internets un sociālā atbildība.

*

Ar vadāmā haosa tehnoloģijām organizētajā Pirmajā globālajā revolūcijā (Austrumeiropā) galvenā loma bija “Harvardas pušiem”, kuru “teorētiskais tēvs” Miltons Fridmans nepiedzīvoja krīzi (mira 2006.g.); proti, Fridmans otro reizi nepiedzīvoja zinātnisko aprindu vienaldzīgo attieksmi pret viņa ekonomiski konceptuālajiem risinājumiem. Toties 2008.gadā otro reizi slavens kļuva Džons Meinards Keins, kurš mira 1946.gada 21.aprīlī. Acīmredzot zinātnes vēsturniekiem ekonomisti spēj piedāvāt visaizraujošākos sižetus.

*

Kā varēja gaidīt, blogā vislielākā interese ir par studiju programmām. Dominē viens jautājums – kad tas tiks realizēts. Nākas atbildēt sokojošo. Tas jau tiek realizēts normālās valstīs (ar dažiem izņēmumiem no minētajiem priekšlikumiem). Blogā minētās programmas tika piedāvātas vietējiem pazīstamiem cilvēkiem, lieliski zinot viņu intelektuāli profesionālo līmeni un tā nosacīto reakciju. Un šajā ziņā viss notika tā, kā tam bija jānotiek, ja tiekamies ar noteikta tipa

cilvēkiem. Tika pat prognozēts, kurš atbildēs un kurš vispār neatbildēs (piem., BSA). Atklāti sakot, konstruktīvs turpinājums nemaz netika gaidīts, jo pašā sākumā tika pielietota tehnoloģija, kuru tradicionāli pielieto saskarsmē ar inteligēntiem cilvēkiem, potenciāli apzinoties viņu morālo kapacitāti un solidaritāti. Tiem cilvēkiem, kuriem konkrēti tika nosūtītas programmas, jālieto cita tehnoloģija, ja kaut ko vēlamies panākt. Tas netika apzināti darīts, jo komunikācija ar tipiskiem masu cilvēkiem prasa milzīgu enerģiju apstākļos, kad viņi ir pārņēmuši visas dzīves sfēras un monolīti sargā savu dzīves telpu. Latvijas augstskolās dominē masu cilvēki. Vadošajos amatos viņu klātbūtne ir 100%.

*

Pasaules izpratnes jauno pieeju nākas saukt par kulturoloģisko paradigmu, kas nomaina postklasisko paradigmu (no XX gs. 60.gadiem). Kulturoloģiskajā paradigmā var integrēt visu, kas risinās sinerģētikā, haosa teorijā, sarežģītības teorijā, pašorganizējošā kritiskuma teorijā, riska teorijā, nelīnijiskajā dinamikā utt. Un tas nekas, ka tā ir humanitāra izvēle (kulturoloģijas jēdziens), it kā atstājot aiz kadra dabu. Mūsu dabas izpratne arī ir kultūras sastāvdaļa. Zinātne ir viena no kultūras formām, un pēdējais laiks to apzināties pilnā mērā, atmetot eksakto zinātņu un dabaszinātņu augstprātību un nevērību pret humanitārajām zināšanām, proti, zināšanu iedalījumu, kas ir Jauno laiku produkts. Piepildās Kloda Levī-Strosa prognoze, ka XXI gs. būs humanitāro zinātņu prioritātes gadsimts. Kognitīvās revolūcijas rezultāts – kulturoloģiskā paradigma, kuras centrā ir holisma princips.

*

Vadāmo haosu var dēvēt par turbulences ieviešanu, kā to dara Kondalīza Raisa savos nesenajos izteikumos par notikumiem Ēģiptē. Haosa enerģija turbulences laikā izplešās telpā, un turbulences jēdziena piemērošana nebūt nav notiekošā histēriskā demonizēšana. Minētā dāma zina, ko runā. Viņa savā laikā vērīgi ieklausījās Stivena Manna padomos – konceptuāli analītiskajās hipotēzēs par “pasaules jauno nekārtību”. Sastopams viedoklis, ka 2017.-2019.g. sāksies nevadāmais haoss, kad būs zaudēti pasaules humanistiskie pamati, kas pasauli saturēja tūkstošiem gadu.

*

Puszinātnieku un pusdomātāju klātbūtne vienmēr un visur ir bijusi jūtama. Tikai viņu ietekme ir bijusi dažādā pakāpē, kā arī sastapusies ar pretestību. Kultūras attīstības kritērijs var būt sociumā konstatējamā attieksme pret puszinātniekiem un pusdomātājiem. Acīmredzot šodien, pateicoties masu fenomenu segmentācijai, ir sastopami sociumi, kuros puszinātnieki un

pusdomātāji vairs nesastopās ne ar kādu pretestību. Tas ir ļoti drūmi. Ne velti Dostojevskis puszinātnieku darbību atzina par „самый страшный бич человечества, хуже мора, голода и войны”.

*

Šodien formējās kustība, kura varbūt visai drīz tiks nosaukta par antihaotistu kustību. Tā pašlaik formējās tāpat kā vēl nesen radās “zaļo” kustība, antiglobālistu un eiroskeptiķu kustība. Antihaotisti vērsās pret masu manipulācijas tehnoloģiju ļaunprātīgu un bezatbildīgu izmantošanu, kā rezultātā tiek apdraudēta ne tikai atsevišķas civilizācijas (Lielo Tuvo Austrumu), bet visas cilvēces dzīve. Nākas atcerēties Hermaņa Hakena brīdinājumu, ka pašorganizācijas sabiedrība ir vienota ar augstu morālo līmeni.

*

Privātā izglītība un privātās izglītības bizness, protams, šodien nav viens un tas pats ne tikai lumpeniski maniakālajās alkātīgajās postsociālisma zemēs, bet arī Rietumos, kur e-izglītība paver iespējas pelnīt un virtuālajai izglītības formai veidojas citi kvalitātes kritēriji. Noteikta loma ir arī pakalpojumu ekonomikai, kas masveidīgi pieprasa augstāko izglītību. Faktiski polarizācija starp elitāro izglītību un masu izglītību tagad ir tik pat izteikta kā polarizācija starp bagātajiem un nabadzīgajiem. Turklāt veidojas anklāvi, kuros vairs nevar būt runas par elementāri kvalitatīvu augstāko izglītību. Vispirms un galvenokārt tas attiecas uz zemēm, kurās nav zinātnes. Neizdevušās valstis nevar lepoties ar zinātņi, un tajās ir uzaugusi paaudze, kura nemaz nezina, kas ir zinātne.

*

Dinamiskais haoss, kuru XX gs. otrajā pusē sāka aktīvi pētīt visdažādākajās zinātņu disciplīnās, parādīja, ka mēs nevaram sniegt ilglaicīgas prognozes. Lūk, kur rodams izskaidrojums mūsu apātijai pret nākotni. Lūk, kur meklējams avots mūsu maniakālajām interesēm tikai par šodienu. Mēs nevaram ilglaicīgi precīzi un nekļūdīgi prognozēt tās parādības, kuras pēta ekonomika, psiholoģija, socioloģija. Skaidrs, ka tas atsaucās uz sociuma mentalitāti, attieksmi pret savu dzīvi.

*

Vienā amerikāņu filmā tiek runāts par mediju biznesu. Izskan viedoklis, ka gatavot un paziņot jaunumus ir liels gods un milzīga atbildība, bet nevis peļņas avots. Savukārt amerikāņu citā tekstā atspoguļojās šī lielā goda un milzīgās atbildības reālā prakse. *Wikipedia* ievietotajā informācijā par Deividu Rokfelleru ir citēti viņa vārdi no runas Bilderbergas kluba sanāksmē 1991.gadā: “Mēs esam pateicīgi “*The Washington Post*”, “*The New York Times*”, žurnālam “*Times*” un citiem izciliem izdevumiem, kuru vadītāji gandrīz četrdesmit gadus apmeklēja mūsu tikšanos un ievēroja to konfidencialitāti. Mēs nebūtu bijuši spējīgi izstrādāt mūsu pasaules kārtības plānu, ja visus šos gadus uz mums būtu bijusi pavērsta prožektoru gaisma. Taču tagad pasaule ir pieriedzējušāka un gatava iet uz pasaules valdības pusi”.

*

Stagnāciju izglītībā un zinātnē var pārvarēt dažādā veidā. Populārs veids ir esošo institūciju reorganizācija un modernizācija. Taču tas nav viegls veids, jo izglītības un zinātnes stagnatīvā daļa parasti ir izveidojusi totālu pašaizsardzības sistēmu, kura ir ļoti integrēta un solidāra. Tādas sistēmas “pāraudzināšana” prasa milzīgu piepūli un ilgu laiku. Gudrās zemēs ne reti izvēlās citu veidu – pilnīgi jaunu institūciju dibināšanu, lai izglītību un zinātņi pēc iespējas produktīvāk un ātrāk tuvinātu attiecīgā laikmeta prasībām. Tā savā laikā rīkojās franči, necenšoties “spēkoties” ar konservatīvi monolīto Sorbonu. Tā agrāk (pat Staļina laikā) un tagad rīkojās krievi, apzinoties ZA un galveno universitāšu stagnatīvo raksturu un nevēloties tērēt enerģiju, bet, galvenais, laiku to reorganizācijai un modernizācijai. Šodien no pilnīgi jaunajiem veidojumiem spilgtākais piemērs - “Viška”.

*

Šodien valsts politiku arvien mazāk nosaka cilvēki, kuri būtu solidāri ar Sergeju Kapicu: “Сегодня важно формировать верный слой в науке, основанный не на усваивании знаний, а на воспитании понимания. Не нужно многих понимающих, но они абсолютно необходимы, они определяют лицо науки – это самое активное и творческое звено во всей системе”. Vēl mazāk būs tādi, kuri izprotoši piekritīs viņa tēva Pjotra Kapicas teiktajam: “Процесс роста и развитие культуры во всех ее проявлениях определяются наукой”. Boloņas process, par kuru jūsmo sudrabortā pelēcība augstākās izglītības biznesā, vēlas formulēt izglītības standartu minimālās prasības. Iespējams, ka tas ir nepieciešams apstākļos, kad valstīs pārstāj pastāvēt zinātne. Pie tam zināšanu minimuma standarti ir nepieciešami tāpēc, ka strauji samazinās prasību līmenis.

*

Protams, ka vadāmā haosa terminu var attiecināt arī uz senām izpausmēm – jau senāk lietotām tehnoloģijām. ASV atvaļinātais ģenerālis Čarlzs Džeksons XX gs. 50.gadu sākumā vadīja “Brīvo Eiropu”. Tiek citēts sekojošais viņa izteikums: ” Radiostacija “Brīvā Eiropa” ir psiholoģiskā kara orgāns, radiostacija ir radīta, lai izraisītu nekārtības tajās valstīs, uz kurām tiek translētas mūsu pārraides”. Vadāmā haosa termins netika lietots arī sakarā ar CIP izveidotās nevalstiskās organizācijas “*Congress for Cultural Freedom*” (1950-1967) darbību Eiropā (filiāles bija 21 valstī, galvenais ofiss – Parīzē).

*

Atbildot uz jautājumiem par vadāmo haosu, nākas paskaidrot sekojošo. 1. Runa ir par zinātniskās paradigmas maiņu XX gs. otrajā pusē, kad radikāli mainās priekšstati par pasauli un tajā skaitā haosu. 2. Runa ir par zinātnisko sasniegumu ļoti operatīvu izmantošanu savtīgos nolūkos, kalpojot atsevišķas valsts interesēm. 3. Runa atkal ir par eksakto zināšanu izmantošanu savtīgos nolūkos, kā tas bijis vienmēr, sekmējot jaunu ieroču radīšanu un pielietošanu. 4. Runa šoreiz ir par “aukstajiem” ieročiem, ar kuriem, izrādās, var pakļaut citas zemes tāpat kā ar “karstajiem” ieročiem. 5. Runa nav par konspiroloģiju, proti, kaut kādu sazvērestību, bet gan par konkrētu un faktiski legālu ģeopolitisko mērķu sasniegšanu, kurā tiek iesaistīti visdažādāko sociumu pārstāvji – galvenokārt tie, kuru pakļaušanai ir adresētas vadāmā haosa tehnoloģijas. 6. Runa ir par cilvēku psiholoģisko nestabilitāti un refleksīvo vadīšanu. 7. Runa ir par starptautiska mēroga kritiskas opozīcijas veidošanos pret vadāmā haosa pielietošanu.

*

Tiek uzskatīts, ka līdz XIX gs. 70.gadiem industriālisms un nacionālisms eksistēja produktīvi, saliedējot nacionālās valstis kā neatkarīgus un pašpietiekamus fenomenus. 70.gados industriālisms kļuva aktīvāks – pašpārliecinātāks un ambiciozāks, kā arī transnacionālāks jeb, kā šodien jāsaka, globālāks. Nacionālisms gluži pretēji – ierāvās sevī, spēja runāt tikai par savas valsts fatālismu, tiecās saglabāt “noslēgtos universumus” – nacionāli suverenās valstis. Nacionālisms atpalika no industriālisma kreativitātes ziņā. Tā tas turpinās joprojām, kad nacionālisms tiecās atkal nostāties līdzās industriālismam, nespējot saprast, ka XXI gadsimta industriālismam nacionālisms vairs nav vajadzīgs un var tikai traucēt.

*

Kāda Austrumu paruna saka, ka visļauņākais novēlējums cilvēkam ir novēlēt viņam dzīvot pārejas laikmetā. Nēvēlos tam piekrist. Pārejas laikmeti ir fantastiski interesanti, atraktīvi, kreatīvi periodi sociuma vēsturē. Tajos ir aizraujoši dzīvot, ja izproti pārejas laikmeta specifiku,

un, protams, tos ir vilinoši pētīt. Vislielākais lāsts var būt liktenis piedzimt un dzīvot sliktā etnosā – savstarpēji naidīgā, aprobežotā, zaglīgā un blēdīgā etnosā, kuru neviens neciena un nemīl, un vispār uzskata par nevērtīgu etnosu.

*

No vadāmā haosa autoru viedokļa Z.Bzežinskis pateica galveno: “ASV iestājās par atklātu globālo sistēmu, bet tikai pat tādu, kurā viņi paši nosaka noteikumus, tos piespiež izpildīt citiem, bet nepilda paši, ja to uzskata par nepieciešamu”. Arnolds Toinbijs kādreiz naivi ticēja: “Mūsdienu rietumu demokrātijas ideāls ir praktisko politiku piepildīt ar vispārējās brālības kristiāniskajām jūtām”. Tiesa, viņš tam ne visai ticēja: “Bet reāli politika, izrādās, ir kaujinieciska un piepildīta ar nemitīgiem strīdiem”.

*

Mūsdienu augstākajai izglītībai ir jānodrošina kompetence vairākās jomās. Daudz jau nācies rakstīt un stāstīt par kulturoloģiskās kompetences nepieciešamību. Sastopamas valstis (piem., Krievija), kurās kulturoloģijas priekšmets ir obligāts visās studiju programmās. ASV universitātēs lielu uzmanību velta komunikatīvās kompetences nodrošināšanai. Vispārizglītojošo priekšmetu grupā kredītpunkti ir jāiegūst vienā no sekojošajiem priekšmetiem: “Publiskās uzstāšanās pamati” vai “Starppersonālā komunikācija”. Protams, komunikatīvās kompetences apgūšanai mēdz būt arī citi priekšmeti: “Komunikācijas organizācija”, “Ietekmēšana un pārliecināšana”, “Komunikācijas teorija” utt. ASV augstākajā izglītībā jau gandrīz pusgadsimtu ļoti lielu uzmanību velta interkulturālajai komunikācijai.

*

Ar zināmu noskaņojumu katru reizi atveru “Berkmana mājas lapu”, kas pieder *Berkman Center for Internet & Society at Harvard University*. Zināmo noskaņojumu izraisa rubrika “*Berkman luncheon series*”. Runa ir par lekciju sēriju lenča laikā, kad galda galā pie datora sēd uzaicinātais lektors no citas iestādes, bet ap galda pārējo daļu pie saviem šķīvjiem sēd klausītāji. Viņi parasti ar apskaužamu apetīti notiesā lielus sendvičus vai dārzeņu salātus. Rubrikā ir ievietots lekcijas teksts un video, kurā redzams viss “process”. Atverot mājas lapu, visbiežāk minu – ēdīs vai neēdīs, jo ir bijušas lekcijas bez klausītāju ēšanas, kad jaunieši uzmanīgi klausās un skatās uz lektoru. Neticu, ka ēšana vai neēšana ir atkarīga no pasākuma kvalitātes, jo neinteresantu lekcijas tekstu neesmu lasījis. Vienmēr tiek runāts par pētījumu kaut kādu jaunu aspektu, jo Interneta

sfērā acīmredzot jaunumu nekad netrūks.

*

Lords Mortons: “Mēs nekad nesakām žurnālistiem, kas viņiem jāsaka pārraidē. Mēs skatāmies un klausāmies, ko viņi runā. Un, ja mūs tas neapmierina, mēs viņus pārceļam citā darbā pat ar lielāku algu”. Saprotams, tas ir iespējams tikai tādā zemē kā Anglija. Tas ir iespējams zemēs, kurās lietas kārtu gadsimtiem ilgi izlolota gara aristokrātija. Zemēs, kurās lietas kārtu lumpeniskas un blēbejiskas izcelsmes gara padibenes, tas nav iespējams.

*

Tagad ir jāraksta jauna grāmata – Iracionālā interneta gramatika. “Iracionālā kapitālisma gramatika” jau ir uzrakstīta. Jaunā grāmata var arī vēl pagaidīt. Taču vispār ir skaidrs – Internets iracionālismu nebremzē, neslāpē, nemazina. Internets iracionālismu bagātina ar virtualitātes aromātu. Interneta virtualitātes un pirmsinterneta iracionālisma laikmets ir savdabīga kontinuitāte.

*

Jau no senseniem laikiem dominē arhetipisks viedoklis, ka zināšanas ir Dieva dāvana un tāpēc zināšanas nevar pārdot un par zināšanām neklājās prasīt atalgojumu, proti, samaksu. Zināšanas pieder Dievam – zināšanu dāvinātājam. Ja es vēlos saņemt naudu par zināšanām, tad faktiski es vēlos saņemt naudu par to, kas man nepieder. Tas nozīmē, ka es esmu blēdis. To intuitīvi jūt visi, kuriem ir zināšanas. Viņi nevēlās kļūt par blēžiem. Viņiem ir neērti saņemt atalgojumu un vispār runāt par atalgojumu. To vienmēr izmanto tās padibenes sabiedrībā, kuras vēlas pelnīt ar citu zināšanām. Padibenes lieliski zina, ka tie cilvēki, kuriem ir zināšanas, kautrēsies runāt par atalgojumu un būs gatavi strādāt par grašiem. Uz to tagad balstās padibeņu austrumeiropiešu privātās un arī valsts izglītības biznes tajās zemēs, kur arī valsts izglītības iestādēs dominē cilvēces/tautas padibenes.

*

Peru 2000.gadā bija akcija “*Lava la Bandera*” (karoga nomazgāšana). Limā mākslinieku un rakstnieku grupa strūklakas ūdenī nomazgāja korupciju no valsts karoga. Mazgāja ar ziepēm

“Bolivārs”, it kā slavenais cīnītājs par brīvību varētu palīdzēt. Valstī akcija turpinājās ilgāk kā 7 mēnešus.

*

Etnosa “veselības” stāvokli var noteikt, izmantojot visdažādākos kritērijus. Tajā skaitā – automašīnu individuālos numurus, kuru lieliskā kolekcija pieejama attiecīgajā valsts iestādē. Tā noteikti ir kulturoloģiski, socioloģiski ļoti vērtīga kolekcija, ar kuras atsevišķiem elementiem tiekāmies uz ielas. Šodienas spilgtākais piemērs – individuālais numurs “BB”. Turklāt ar komentāru – uzlīmi virs numura auto aizmugurē: “Bērnu ballītes”. Etnoss tātd bauda dzīvi jau no bērnudārza vecuma.

*

Klods Levi-Stross teica, ka XXI gadsimts būs humanitāro zinātņu gadsimts vai arī tas vispār nebūs. Viņa prognoze piepildās īpatnā veidā; proti, vienai cilvēces daļai mūsu gadsimts jau ir humanitāro zinātņu gadsimts – kulturoloģiskās paradigmas gadsimts. Taču acīmredzot vienai cilvēces daļai tas vispār nebūs, un dzīve paies nehumanitārā “tumsā”. Tātd piepildās abi prognozes varianti, kā parasti nemēdz būt futuroloģiskās konstrukcijās.

*

World class univercities (WCU) ir pilnīgi savādāka dzīve nekā, teiksim, Austrumeiropas atsevišķu valstu augstākās izglītības biznesa firmās. *WCU* galvenā konkurence ir par labākajiem pasniedzējiem un studentiem. Katra universitāte tiecās piesaistīt vislabākos. Minētā biznesa firmās aina ir pretēja – vislabākie nav vajadzīgi. Šeit valda princips: jo primitīvāk, jo izdevīgāk. Vislabākajiem pasniedzējiem ir vairāk jāmaksā, kas samazina peļņu. Ērtāk ir izmantot iesācējus, – tie ir lētāki. Arī labi studenti nav vajadzīgi, jo viņi var “dumpoties” un pieprasīt kvalitatīvas studijas, kuru nodrošināšana tāpat atsauksies uz peļņu. Tā vien liekas, ka Austrumeiropas atsevišķu valstu iedzīvotāji nekad nepiedzīvos labu augstāko izglītību.

*

Vai ir vērts “glābt” un “apgaismot” etnosu, kas nepārtraukti reklāmā lieto tādus “idiotismus” kā “naturāls piens”, “dzīva mūzika”, “lauku piens”, “dzīvi produkti”, “dzīvs ēdiens”? Protams, ka

jautājums var būt tikai retorisks. Ne velti kāds slavens cilvēks teica, ka saskarsmē ar muļķību pat Dievs ir bezspēcīgs.

*

Iracionālā kapitālisma laikmetā iracionālu raksturu iegūst pat nemieri, ielu grautiņi, masu nekārtības. Visjaunākais piemērs – grautiņi Anglijā. Senāks piemērs – mašīnu un ēku dedzināšana Parīzes priekšpilsētās. Eksperti ir apjukuši, jo nav iespējams izmantot tradicionālo terminoloģiju un vēsturiski argumentētas likumsakarības. Anglijas grautiņu klasifikācijā daži eksperti izvēlējās salīdzinājumu ar karnevālu, kas asociējās ar iracionālo. Tomēr arī karnevāla formāts īsti neiederās Anglijas grautiņu analīzē, jo karnevāla struktūrā ir iekļauta dziļa sociālā jēga, kas nav konstatējama minētajos visjaunākajos notikumos.

*

Kulturoloģiskā paradigma nomaina klasisko ņūtonisko paradigmu. Tas nenotiek vienā gadā un arī vienā gadu desmitā. Jaunās paradigmas sākums ir XX gs. pirmie gadi, kad tādi kreatīvi sensibli domātāji kā Vilhelms Ostvalds izjuta holisma klātbūtni un organisko nepieciešamību kognitīvajos procesos. Bet galvenais – holisms tika saskatīts kultūrā. Šodienas rezultāti: 1. kultūras determinisma koncepcija; 2. *Culture Matters* koncepcija; 3. vēsturiskās attīstības etapa apzīmējums – “kulturoloģiskā paradigma”.

*

Kulturoloģiskās paradigmas nostiprināšanās dzīvē pēdējā laikā uzskatāmi atspoguļojas tajā procesā, ko dēvē par Krievijas modernizāciju. Minēšu dažus būtiskus notikumus. 1. Konference “Višķā” par *Culture Matters*, valsts prezidenta piedalīšanās un izteikumi konferencē par kultūras totālo lomu; 2. Kremļa ideologu publikācijas Internetā pēc konferences, atsaucoties uz valsts prezidenta viedokli; 3. grupas “Stratēģija 2020” 2011.gada jūlijā publicētais ziņojums “*Культурные факторы модернизации*”. Ziņojuma ievadā ir emocionāli norādīts par pieejas novitāti, jo līdz šim kultūra reti tika respektēta tamlīdzīgos ziņojumos. Autori želojās par attiecīgās terminoloģijas, konceptu, teoriju trūkumu. Taču viņi apzinās savas pieejas perspektivitāti. Savas pieejas argumentācijā autori atsaucās uz jau zināmu likumsakarību: sociāli ekonomiskā attīstība ir atkarīga no sabiedrībā valdošajām pamatvērtībām. Proti, pilsoņu un varas tuvības pakāpes, cilvēku pašrealizācijas iespējām, personisko atbildību par savu likteni. Autori kā negatīvu piemēru nosauc Argentīnu, kur modernizācija cieta neveiksmi, jo elite neko nedarīja, lai sabiedrībā nostiprinātos minētās pamatvērtības. Citiem vārdiem sakot, elite neapzinājās kultūras lomu.

*

Kulturoloģiskā paradigma nodrošina holismu - tieksmi secinājumus par parādībām un procesiem izdarīt kā par vienotiem sistēmiskiem veidojumiem, bet nevis akcentēt tikai kādus atsevišķus elementus. Kulturoloģiskās paradigmas specifiskākā iezīme noteikti ir maksimālais abstraktuma līmenis, jo galvenā šīs paradigmas kategorija “kultūra” ir fiksējama vienīgi intuitīvi simboliski. Nenobriedušu un neattīstītu prātu tas noteikti atbaida kā tamlīdzīgu prātu vienmēr ir atbaidījis viss metafiziskais un transcendentālais.

*

To paradigmu, kas jau labu laiku nomaina klasisko paradigmu, iesaku dēvēt par kulturoloģisko paradigmu. Dotais jēdziens vispilnīgāk aptver šodienas kognitīvo situāciju un tajā dominējošos principus: holisma, pašorganizācijas, racionālā un iracionālā dialektikas, sinerģētisma, nelīnijiskuma, tīklu, dinamiskuma principu. Klasiskā jeb ņutoniskā paradigma izstrādāja mehānistisko pasaules ainu, bet XX gs. sākuma zinātne sāka strauji izstrādāt relatīvistisko pasaules ainu – holistiski abstraktu skatu uz dzīvi un zinātnes problēmām. Pilnīgi ir skaidrs, ka manis nosauktajā kulturoloģiskajā paradigmā dominē holistiski abstrakts skats uz lietām un parādībām.

*

Kultūras determinisma izpratnes un kulturoloģiskās paradigmas likteni lielā mērā nosaka masu fenomenu segmentācija mūsdienās. Masas uzkundzēšanās jau ir pārtraukusi metafizikas iespējas un nepieciešamību. Masām nekad nav bijušas tuvas attiecības ar metafiziku. Masas nekad netiecas izziņāt lietu un parādību būtību, bet tiecās tikai pēc ārējā un pragmatiskā. Reliģiskā askēze masu neinteresē; interesē tikai reliģiskie rituāli. Arī cilvēkā masa saskata tikai miesīgo – baudas, izpriecas, emocionālās kaislības. Masas patērēšanas, hēdoniskās, egoistiskās intereses strauji pieaug, kā teica Zigmunds Baumans, “negatīvā indivīda” laikmetā.

*

Krievu filosofs Vladimirs Bibihins rakstīja: *Мир есть целое, единство всего – просто все взятое в целое без исключения. Мир как единство целого невидим, мы все в нем видим, а его нет.* Arī kultūra ir veselais un visa vienotais. Mēs varam konstatēt kultūras izpausmes, taču

pati kultūra paliek abstrakcija.

*

Kādas pārvērtības var notikt ar atsevišķiem formulējumiem uzskatāmi liecina Rolanda Robertsona vārdu liktenis. Viņš 1992.gadā rakstīja, ka „*globalization refers to the compression of the world and the intensification of consciousness of the world as a whole*”. Tagad, kā zinām, globalizācijas jēdziens ir kļuvis par vienu no galvenajiem terminiem iracionālā kapitālisma ideoloģiskajās manipulācijās, jēdzienu brīvi interpretējot visdažādākajā kontekstā, un, protams, visbiežāk – demagoģiskās ģeopolitiskās konstrukcijās, kā arī radot mītu par procesu “objektīvo” raksturu.

*

Cilvēce, kā uzskata Vladimirs Lefevrs, pazīst divas morālās sistēmas. Pirmajā sistēmā slavē to, kurš akceptē kompromisu un visu cenšas sasniegt bez atklāta konflikta. Otrajā sistēmā slavē to, kurš akceptē cīņu un visu cenšas sasniegt bez kompromisa. Tas atsaucās uz visu kultūru, un tāpēc varam runāt par kultūras diviem tipiem. Tas atsaucās uz starpetnisko komunikāciju, politiku, diplomātiju. Šajā ziņā Vladimiram Lefevram ir interesanti novērojumi Baltajā namā.

*

Kulturoloģija – jauna izpratnes forma, kas radās XX gs. sākumā atbilstoši laikmeta intelektuālajai aurai vairākos ģeogrāfiskajos centros neatkarīgi vienam no otra – Ostvalds, Zelinskis, Belijs. Tas varēja notikt arī bez jēdziena “kulturoloģija” lietošanas (Rainis). Jaunās izpratnes priekšmets it kā būtu skaidrs un saprotams – kultūra. Taču runa ir par “visu” kultūru: materiālo un garīgo. “Visu” kultūru varēja dažādi raksturot: “vesels kultūras fenomens” (Špenglers), “metavēsturisks jēdziens” (Karsavins). Kultūras izziņa kā “visa” kultūra prasa integrētas zināšanas – integrētu tēlu. To visi saprata tūlīt, un tas viņus neatbaidīja.

*

2011.gada 6.maija ASV valsts sekretāre paziņoja, ka “Kadafi aktīvus” izmantos Līvijas “tautas interesēs” (30 miljardi \$). Vācija nolēma Līvijas naudu nodot opozīcijai. Eiropā glabājās varāk kā 600 miljardi \$ Līvijas nauda. Skaidrs, ka radikālas pārmaiņas ir sākušās pasaules finansu

sistēmā, un ļoti aktuāls kļūst jautājums, kur glabāt naudu – Ķīnā, Indijā, Krievijā, Brazīlijā ? Banku sistēmas līdzšinējie morālie pamatprincipi - kapitāla neaizskaramība, stabilitāte, anonimitāte, garantijas – faktiski ir sagrauti. Bet savādāk tas nevarēja būt, – morālā transformācija skar cilvēku dzīves/kultūras visus segmentus. Izņēmumu nemēdz būt, un ar to mums ir jārēķinās, ja pagaidām kaut kādu segmentu vēl nav it kā skārusi morālā transformācija.

*

XX gadsimta nogales jauna parādība cilvēces vēsturē – subsidiārā suverenitāte. Tas nozīmē, ka formāli suverēnai valstij faktiski ir tikai provinces tiesības impērijā. Turklāt priekš daudzām formāli suverēnām valstīm impērijas centrs atrodas “aiz okeāna”. Tātad subsidiārā suverenitāte formāli var neietilpt impērijas sastāvā, respektīvi, teritorijā. Protams, domājoši cilvēki tagad labi zina, ka ASV “piarētās” “demokrātiskās koalīcijas valstis” reāli ir ASV vasaļi – nomināli neatkarīgas valstis, kurām impērijas vadība diktē dzīves noteikumus un reizē ir to dzīvē prokurors, tiesnesis, advokāts un soda izpildītājs. Protams, domājoši cilvēki tagad labi zina, ka amerikāņu rekomendētā “ļauņuma zona” ir tās valstis, kuras nepakļaujas impērijas ģeopolitiskajam diktātam, – tā ir Ziemeļkoreja, Venecuēla, Bolīvija, Sīrija, Irāna, Baltkrievija, daļēji bija – Līvija. Līvijas sagraušana noteikti ir milzīgs pavērsiens cilvēces starptautiskajās attiecībās, ja tādā tradicionālā terminoloģijā vēlamies runāt par valstu komunikāciju uz planētas. Turpmāk šīs komunikācijas nosacījumi noteikti būs savādāki nekā līdz šim.

*

Krievijā ir sastopams jēdziens “*вашиingtonский обком*”. Ar to apzīmē apkaunojošo periodu KF vēsturē, kad valsts budžeta projektu veda saskaņot ar Lariju Sammersu – ASV finanšu ministru. Atsevišķi gudri cilvēki šodien uzskata, ka minētais jēdziens nav labs, jo jaunā paaudze nesaprot tā semantisko jēgu. Tā, protams, ir taisnība. Arī citās bijušajās sociālisma zemēs jaunā paaudze var nesaprast šī jēdziena nozīmi un par to nav pelnījusi pārmetumus. Turklāt bija tādas padomju republikas, kurās “obkoms” vispār nepastāvēja un kuru jaunizceptie “politiki” pēc 1989.gada Vašingtonā padevīgi un izkalpīgi saskaņoja ne tikai valsts budžetu, bet gandrīz katru samurgoto likuma projektu, kā arī joprojām turpina lepoties ar sava vasaļa godu, faktiski tādējādi uzskatāmi apliecinot attiecīgā etnosa pagrimumu un nevērtību. Etnoss nav spējīgs nomainīt savu politisko “eliti”. Starp citu, V.Putinu var cienīt tikai par to, ka viņš vārdu “elite” liek pēdīnās, ja runa ir par pēcpadomju laiku.

*

Kulturoloģiskās paradigmas funkcionēšanas reāls piemērs, kad attiecību “subjekts-objekts” vai “subjekts-subjekts” vietā stājās attiecības “subjekts-vide”. Lai analizētu šo attiecību dinamiku, faktiski tiek runāts par kultūru. Tātad par to vidi, kas atrodas starp cilvēku/subjektu un dabu. Mēs tagad esam sapratuši, ka starp cilvēku/subjektu un dabu atrodas kultūra. Cilvēks dzīvo kultūras vidē. Lai perfektāk izprastu cilvēka darbību, uzvedību un komunikāciju, nākas respektēt cilvēka dzīves vidi – kultūru.

*

Generation C - 90.gados dzimusī paaudze; *C-connected, communicating, content-centric, computerized, community-oriented*, visatļautīgākais epitets - *clicking*. 2020.gadā viņu būs 40% no Eiropas, ASV iedzīvotājiem. Cilvēces vēsturē tā būs pirmā paaudze, kas pazīst tikai to realitāti, kura ir Internetā, mobīlajos telefonos, sociālajos tīklos. Viņi radīs jauna formāta sabiedrību. Tajā sociālie sakari (ģimene, draugi, kolēģi) radikāli atšķirsies no tradicionālajiem sociālajiem sakariem cilvēces vēsturē. Viņu sakaru pamatā būs interešu kopība – subkultūras kaislības un instinkti. Tāpēc daži lieto savādāku terminoloģiju – “sociālie dzīvnieki 2.0”.

*

Jautājumi nav retoriski. Jautājumi ir aktuāli. Vai mācību iestādē drīkst strādāt negodīgs cilvēks, kas savu negodīgumu regulāri ciniski demonstrē visiem pārējiem? Vai mācību iestādē drīkst nostiprināties kriminālajai pasaulei/biznesam raksturīgās nelietīgās normas un komunikācijas formas? Tiem, kuri vēlas iegūt objektīvu atbildi, iesakāms uzzināt Baltijas Starptautiskās akadēmijas saimnieka Bukas kunga viedokli.

*

Baltijas Starptautiskā akadēmija (BSA) ir sasniegusi jaunu eksistences pakāpi – BSA saimnieks S.Buka pasniedzējiem neizmaksā algu par padarīto darbu. Izskaidrojumi var būt vairāki: 1) bankrots, 2) augstākā mēra necienīga izturēšanās, 3) patoloģiska alkātība un skaudība, kas tradicionāli ir raksturīga “plikadīdām”. Ar ko tas beigsies, pašlaik nav zināms, jo S.Buka neuzskata par vajadzību pasniedzējiem kaut ko paskaidrot un atbildēt uz viņu iesniegumiem izmaksāt nopelnīto naudu pagājušajā mācību gadā. Turklāt nopelnīto, izpildot saimnieku konkrētu darba uzdevumu saskaņā ar studiju plānu. Runa nav par prēmiju, piemaksu, mācību gada sākumā neplānota lekciju kursa nolasīšanu u.tml. Runa ir par studiju plānā fiksēto obligāto auditorijas nodarbību vadīšanu. Runa ir par summu, kuru saimniekiem algu fondā jau bija jāieplāno pagājušā gada 1.septembrī. Runa tātad nav par līdzekļu izšķērdēšanu vai ekonomēšanu, bet par cinisku piesavināšanos visatļautības apstākļos, kad pasniedzējiem nav kur meklēt

palīdzību. Pašlaik skaidrs ir tas, ka BSA ir sākusies “kriminālā biznesa” spēle; proti, pasniedzēji tiek provocēti balstīties uz “mežonīgā kapitālisma” normām un metodēm. Nav vairs runa par akadēmiskajās aprindās pieņemtajām komunikācijas formām, kad valda savstarpēja cieņa, uzticēšanās un koleģialitāte. Interesanti, kāda būs studentu (firmas klientu) reakcija, jo “kriminālā biznesa” spēle noteikti atsauksies uz studiju procesu. Gorbačovs kādreiz radīja “reketierus”, lai tiktu galā ar dažāda kalibra neliešiem, kuri, protams, tūlīt dominēja “jaunajā ekonomiskajā politikā” pēc 1985.gada, nemaksājot nodokļus un krāpjot strādniekus. “Mežonīgajā kapitālismā” eksistē dažāda “tehnoloģija”, cenšoties nepieļaut negodīgu rīcību. Viss būtu labi, ja BSA formāli neietilptu izglītības iestāžu grupā. Iespējams, atsevišķās zemēs, kuru etnoss ir spējīgs vienīgi tēlot “kultūras tautu” un imitēt valsts institūtu, pret izglītību ir jāizturās divējādi: 1) izglītība tradicionālajā nozīmē un 2) izglītība kā kriminālās pasaules elements.

*

Ja līdz 19.septembrim netiks saņemta S.Bukas neizmaksātā nopelnītā nauda, tad 19.septembrī nodarbību laikā sāksies akcija “Klusējot pret izglītības kriminalizāciju”. Par akciju tiks informēts valsts prezidents, ģenerālprokurors, ministrs un PSL.

*

Tas ir milzīgs pazemojums – izglītības iestāde neliešu rokās. Turklāt tik liela mēroga neliešu rokās, ka viņi pat nekautrējās atklāti lepoties ar saviem nelietīgajiem panākumiem. S.Bukas negodīgumam BSA firmā nav robežu. Cilvēks pat nevēlas slēpt, ka rīkojas negodīgi – nepilda solījumu. Cilvēks lepojas, ka izdevies savu darbinieku piekrāpt līguma parakstīšanas laikā un neizmaksāt nopelnīto naudu. Protams, ka neliešiem vienmēr un visur ir savs “elektorāts”, kuru krievu valodā sauc – “prispešņiki”. BSA tādas funkcijas cītīgi pilda Rešetilova, ar kuras rokām Buka realizē krāpšanos. Jāsaka atklāti, ka savā degradācijā mēs esam tālu tikuši, mācību iestādē ieviešot kriminālās pasaules normas. Vēl nesen tas nebija iespējams, kaut gan morālās kolīzijas bija sastopamas arī agrāk. Atklāta, legāla, tā teikt, publiska un “piarēta” nelietība un krāpšanās nebija iespējama algas jautājumos.

*

BSA otrais saimnieks (viņi mums ir divi) ierosināja kompromisa variantu. Tas tika pieņemts. Taču kompromiss nevar retušēt morāli psiholoģisko pārdzīvojumu un nespēj garantēt normālu virzību turpmāk. Turklāt runa ir par parādībām, kuras ir jāturpina izvērtēt un likvidēt. Kā saka,

cilvēku nelietībai nav robežu. Zināms limits sastopams cilvēku labajiem darbiem. Nelietības nav limitētas. Neticu, ka tas neattiecas uz Buku. Turklāt zinu, ka viņš ir apzadzis arī citus pasniedzējus.

*

Ļoti labi saprotu Rebekas Frumkinas vārdus “*Читать для отвлечения и развлечения я не умею*”. Mēģināts tika daudzkārt. Vienmēr tas agrāk vai vēlāk beidzās ar “konspektēšanu”, “komentēšanu”, “pasvītrošanu”, ja tā bija manas bibliotēkas grāmata vai kāda cita veida iespieddarbs. Visgrūtāk ir kaut ko izvēlēties “izklaidei” laikā, kad jūties kā apliets ar mēsliem. Buka ir savu panācis. Nesaņemtā alga (apm. 1/4 daļa no gada ienākumiem), protams, nav galvenais. Psiholoģisko traumu izraisa bezspēcība, nespēja novērst nelieša un padībenes rīcību. Tikai laiks dziedē traumas, kā teiktu “dzejnieks”.

*

Masačusetas Tehnoloģiskajā institūtā projektu “*Media in Transition*” vada divi literatūrzinātnieki - *David Thorburn* un *Henry Jenkins*. Viņi organizē konferences par to, kā jaunie mediji ietekmē kultūru. 2011.gada 22.septembrī būs forums par vietējo žurnālistiku digitālajā laikmetā. Internetā ir informācijas plūdi, taču trūkst kompetentu avotu par vietējiem notikumiem. Institūtā arī otru projektu “*Comparative Media Studies*” vada literatūrzinātnieki, pētot jauno mediju lomu plašā kulturoloģiskā aspektā. Literatūrzinātnieku pieredze organiski atbilst kulturoloģiskās paradigmas metodoloģiskajiem un kognitīvajiem nosacījumiem, tāpēc nevajadzētu brīnīties par viņu profesionālo iekļaušanos un noderību digitālajā laikmetā.

*

Tagad mums ir “piektā šķira” un “piektā vara”. Saskaņā ar vēsturiski tradicionālo klasifikāciju 1. šķira – garīdznieki, 2. šķira – aristokrātija, 3. šķira – “tauta”, 4. šķira – strādnieki/inteliģence un t.sk.žurnālisti. Katrai šķirai sava vara – 4. šķirai, žurnālistiem, “ceturtā vara”. Tiesa, par “ceturto varu” (resp., 1.-3 varu kontekstā) sastopams arī savādāks risinājums, bet šodien tas nav galvenais. Šodien galvenais ir tas, ka mums tagad ir “piektā šķira” un “piektā vara”. Atbilde uz jautājumu, kas ir “piektā šķira” un “piektā vara”, ir lakoniska – Interneta blogeri. Ja kāds tam negrib ticēt, tad varam iesacīt aplūkot H.Klintones darbību un runas 2011.gadā sakarā ar Internetu. ASV ir savlaicīgi pratusi izprast jauno situāciju cilvēces vēsturē - “piektā” fenomena klātbūtni un sociāli kulturoloģisko amplitūdu.

*

Līdz šim mums bija parādības, kuras apzīmējām ar vārdiem *entertainment, infotainment*. Tagad mums ir jauna parādība un jauns vārds - *edutainment*. Tātad mācīšanās kā izklaide, laika kavēklis, uzjautrinājums. Tādā izklaidējošā veidā “studijas” tiek organizētas jau daudzās Rietumu zemēs, nodrošinot peļņu izglītības biznesam un izklaidi baudīšanas un izklaides kārajai sabiedrības daļai, kuru Karens Svasjans sauc par oligofrēniem. *Edutainment* business vēršās plašumā, jo plašumā vēršās oligofrēnu īpatsvars “balto” cilvēku sociumā.

*

Kādā gudrā tekstā ir vārdi: *Существует предел, после которого терпение и терпимость перестают быть добродетелью*. Acīmredzot arī Jozefa Šumpētera (1883-1950) pacietības un iecietības mērs bija izsmelts, kad viņš par Dāvida Rikardo (1772-1823) tirdzniecības teoriju teica vārdus, kas tulkojumā krievu valodā skan sekojoši: *Это превосходная теория, которую никогда нельзя будет опровергнуть,- в ней есть все, кроме смысла*. Diemžēl pacietības un iecietības mērs nav izsmelts “baltās” rases liberalismā un neoliberalisma fanu aprindās. Arī vadāmā haosa retorikā atspoguļojās D.Rikardo tirdzniecības teorija, turpinot maldināt sociumu arī XXI gadsimtā.

*

Lielbritānijā jau gadus piecus pastāv diskurss par valsts dzīves realitāti – *Broken Britain*. “Salauztā Britānija” tagad noteikti nav vientuļa: šodien nevaram žēloties par salauztu sabiedrību trūkumu. Galvenās iezīmes: izjukušas ģimenes, laulību šķiršanas pieaugums, “vientuļās mātes”, pusaudzes dzemdē bērnus, atkarība no sociālajiem pabalstiem, nabadzības pieaugums, sabiedrības polarizācija divās grupās – bagātajos un nabagos, profesionālās, šķiriskās u.c. veida solidaritātes atmiršana, sabiedrības un varas atsvešināšanās, morālais nihilisms, morālā visatļautība, sociālais cinisms. Idejiskais sākums salauztībai – 1968.gada sociokulturālā revolūcija ar tās atsacīšanos no kopīgām vērtībām, morāles normām un tā vietā vēloties plurālismu visos cilvēka esamības aspektos. Kā zināms, vārds “plurālisms” šodien ir lamu vārds sociuma intelektuāli un morāli veselākajā daļā.

*

Culture Matters, kultūras determinisma un kulturoloģiskās paradigmas koncepcija noteikti ir kultūras esencializācija, kad kultūras kategorija ir reducēta līdz tādām nemainīgām lielumiem, ar

kura palīdzību var izskaidrot visu, ko vien vēlamies izskaidrot no savas cilvēciskās darbības, uzvedības un komunikācijas. Kultūras esencializācija tāpat kā kultūras determinisma akceptēšana nav iespējama bez intelektuālā konsensusa, kultūru atzīstot par cilvēciskās darbības, uzvedības un komunikācijas būtību un abstraktu/virtuālo kvintesenci. Kultūras esencializācija nav iespējama bez aprioras attieksmes pret kultūru kā abstraktu/virtuālu kvintesenci.

*

Prof. *Bernard Lewis* (1916) jēdzienu “*clash of civilizations*” lietoja jau 1957.gadā. 1990.gadā viņš par civilizāciju konflikta palielināšanos rakstīja esejā “*The Roots of Muslim Rage*“. Arī esejā tika lietots minētais jēdziens, taču tas vēl nekļuva slavens. Minētais jēdziens slavens kļuva 1993.gadā, un daudzi joprojām domā, ka to ieviesa Samuels Hantingtons. Minētajā esejā pirmo reizi lietots jēdziens “islama fundamentālisms”, kas ātri kļuva populārs.

*

Rietumeiropiešu tradīcijā jēdziens “stratagēma” ieviesās sen. Grieķi ar šo jēdzienu raksturoja kara mākslu un tajā skaitā kara viltības. Mūsu ēras 1.gs. tika sacerēts kapitāls darbs “*Stratagemata*“. Tā autors bija romiešu karavadonis Seksts Jūlijs Frontins. Taču ķīniešu kultūrā stratagēmām ir vēl senāka vēsture. Jaunajos laikos Eiropā jēdziens sāka apzīmēt intrigas, viltības, izlocīšanos, mānīšanos politiskajās un sociālajās manipulācijās. XX gs. stratagēmu problemātika kļuva aktuāla sakarā ar ekonomisko un politisko kontaktu palielināšanos. Amerikāņi, eiropieši bija spiesti konstatēt, ka ķīniešu un japāņu stratēģisko domāšanu nosaka kaut kas tāds, kas “baltajiem” cilvēkiem nav pazīstams, proti, nav pazīstamas jeb ir aizmirstas stratagēmiskās domāšanas formas. Par laimi Rietumos un arī Krievijā bija speciālisti, kas XX gs. beigās pievērsās stratagēmu problemātikai.

*

Stratagēmiskā domāšana un uzvedība izpaužās kā sistēmiska un kulturoloģiska parādība. Vladimirs Lepskis stratagēmas sauc par “refleksīvās vadīšanas paņēmieni tehnisko noformējumu”. Interesanti, ka būtiski atšķiras Rietumu un Austrumu (ķīniešu, japāņu, korejiešu) attieksme pret stratagēmām. Rietumu kultūru mentalitāte pretojās atklātai sarunai par stratagēmisko darbību, izliekoties, ka tā nepastāv, bet, ja tomēr ir sastopama dzīvē, tad vērtējama negatīvi. Austrumu kultūras par stratagēmisko pieeju runā atklātu valodu, necenšoties divkosīgi izlikties neredzam stratagēmu klātbūtni savā darbībā un uzvedībā. Rietumos joprojām nav īstas

izpratnes un vienprātības reflektīvās vadīšanas jautājumos jeb tās “tehniskā noformējuma” jomā. Iespējams, šis faktors jau izšķir un turpmāk vēl vairāk ietekmēs Austrumu nostiprināšanos uz planētas, kļūstot par galveno spēka polu. “Viņi” mūs stratēģiski “apspēlēs” kā bērņus... Kompetenti cilvēki saka: jau labu laiku acīmredzami “apspēlē”!

*

2004.gadā ASV valdība tālredzīgi izveidoja jaunu struktūru ekonomiskajām transformācijām “*Office of the Coordinator for Reconstruction and Stabilization*”. Pārvaldes pirmais uzdevums bija izstrādāt 25 valstu atjaunošanas plānu pēc tam, kad šajās valstīs būs notikuši graujoši konflikti vai dabas katastrofas. Runa ir par jaunu fenomenu cilvēces kultūrā – katastrofu kapitālismu. Lieta ir tā, ka nelaimē nonākušās valstis paklausīgi izpilda jebkuru Pasaules bankas, Starptautiskā valūtas fonda norādījumu, kas, protams, kalpo ASV interesēm. Ļoti iespējams, pārvaldes iestrādes tagad var izmantot arī Lielajos Tuvajos Austrumos.

*

Demokrātija ir konkurence par varu. Valsts iekārta tiek atzīta kā demokrātiska, ja varas iegūšana balstās uz konkurences procesu. Čerčils demokrātiju dēvēja par vissliktāko varas formu. Žirinovskis demokrātijas apzīmēšanā lieto necenzētus vārdus. Demokrātijas vārdā šodienas pasaulē notiek vislielākās nelietības un tiek nogalināti desmitiem tūkstošu cilvēku. Demokrātija nav iespējama bez noteikta kultūras līmeņa, kuru ir sasniegusi attiecīgā tauta. Acīmredzot visaktuālākais jautājums ir jautājums par tautas tiesiskās apziņas līmeni. Ja tautas tiesiskās apziņas līmenis ir neskaidrs, nestabils, pretrunīgs, tad demokrātija jeb konkurence par varu būs nemitīga haotiska cīņa. Ja tautā 60 un vairāk procentu no iedzīvotājiem atzīst negodīgumu kā normālu līdzekli panākumu gūšanā, tad, saprotams, tādas tautas tiesiskās apziņas līmenis ir katastrofāli kropls, nevar būt runa par demokrātiju un savu nacionālo valsti vispār. Taču mūsdienās ir labi zināma visdažādāko simulakru iespējamība. Šodien var būt arī valsts-simulakrs.

*

Ivy League: Harvard, Cornell, Princeton, Yale, Dartmouth, Brown, Columbia, University of Pennsylvania. Pirmajā darba vietā pēc minēto universitāšu absolvēšanas mazākā vidējā alga 49 400-59 600 \$. *World Class Universities (WCU)* sacenšas, kura universitāte savāks lielāku summu savai darbībai. Jaunākie skaitļi: Harvarda – 35 miljardi, Stenforda – 17 miljardi, Prinstona – 15 miljardi, Oksforda – 11 miljardi gada budžets.

*

Maskavā Konservatīvisma centrā nesēn viesojās *Frederick William Engdahl* (1944), kura jaunākās grāmatas “*The Century of War*” (2004) un “*The Gods of Money*” (2010) ir izdotas arī krievu valodā. Autora galvenā tēma ir ģeopolitika un ASV ģeopolitisko ambīciju realizācija.

*

Augstākās izglītības “bums” Krievijā ir komplicēts fenomens un raksturīgs tikai Austrumeiropas dažām valstīm pēc 1989./1990.g. Krievijā pašlaik no 15-25 gadus veciem jauniešiem studē vai vēlas studēt 85%. Tas ir viens no augstākajiem rādītājiem pasaulē. Tajā pašā laikā no šī mācību gada abiturienti apm. 40% vidusskolā mācījās vāji – saņēma “trijniekus”. Tātad faktiski nav augstskolas potenciāls. Tāpēc jauniešu lielākā daļa tiecas pēc diploma, bet nevis pēc izglītības. Ieviesies mīts, ka augstskolas diploms garantē labu algu un interesantu darbu. Diemžēl dzīves realitāte pašlaik ir cita – ne laba alga, ne labs darbs, ne laba izglītība, jo no pasniedzējiem tikai 16% nodarbojas ar zinātni. Tātad tikai 16% kaut ko var dot studentiem. Pie tam 2/3 studentu strādā nedēļā 22 stundas un praktiski nav spējīgi pievērsties studijām normālā veidā. Radikālas izmaiņas gaidāmas pēc 4 gadiem, kad Krievijā studentu skaits samazināsies par 50%. Alkātīgās privātās peļņas augstskolas bankrotēs, bet valsts varēs labāk atalgot akadēmisko personālu. Demogrāfiskā situācija var augstāko izglītību izvilkt no tā purva, kurā tā Krievijā nonāca 1917.gadā, kad ieviesās nihilistiskā/boļševistiskā attieksme pret izglītību vispār un izglītots cilvēks tika pārvērst par “vidusšķiru” – proletariāta un zemniecības apkalpotāju. Diemžēl “jaunā vidusšķira” (“*новые русские*”) savā attieksmē pret izglītību visbiežāk pārspēj boļševikus. Viss būs lielā mērā atkarīgs no “jaunās vidusšķiras” sociāli politiskajām iespējām diktēt izglītības politiku.

*

Naivi būtu cerēt, ka Austrumeiropas politiskās kliķes un sudrabortās pelēcības masas aizvadītajos gados (pēc ASV iebrukuma Irakā 2003.g.) būtu izmainījušās un nākušas pie prāta, lai konsolidētos ar pārējās Eiropas iedzīvotājiem. Visjaunākie šī gada notikumi liecina, ka mentālais dalījums Rietumeiropā un Austrumeiropā joprojām ir tik pat stabils kā aizvadītajos 1000 un vairāk gados, kad vienā daļā nostiprinās civilizētība, bet otrā daļā laimi sagādā tumsonība un mežonība. Rietumeiropā vērsas plašumā protesta kustība pret amerikāņu nelietībām, savu interešu sasniegšanā atmodinot un izmantojot cilvēces destruktīvākos resursus. Taču pie mums turpinās lumpeniski eleganta čalošana par vietējām padibenēm un viņu sīkajām zādzībām un blēdībām. Rietumu sociuma veselajā daļā šodien aktuāls ir jautājums par planetāri kopīgas darbības/revolūcijas/sacelšanās nepieciešamību, lai apturētu antihumāno un ciniski

nekaunīgo amerikāņu politiku. Kadafi nelietīgā nogalināšana ir kļuvusi par amerikāņu “demokrātijas” simbolu, kad amerikāņi ir izveidojuši tādu cilvēcisko cieņu pazemojošu pasauli, kurā normālam cilvēkam vairs negribās dzīvot.

*

Daži skaitļi no ASV realitātes: militārais budžets – 2001.g. -304 miljardi, 2008.g. – 616 miljardi; valsts parādi (% no NKP) – 2001.g.- 32,5 %, 2009.g. – 53,5 %; deficīts tirdzniecībā ar Ķīnu – 2001.g. – 83 miljardi, 2010.g. – 273 miljardi; kopējie parādi Ķīnai – 2001.g.-78 miljardi, 2011.g.-1,1 triljons.

*

Alberts Einšteins mēdza ironizēt: katram laikmetam ir savas brilles, un katrs laikmets mūs apgādā ar jaunām brillēm. A.Hercens un A.Čehovs ironizēja par tendenci radīt nacionālo zinātni. Piemēram, krievu fiziku, krievu ķīmiju. Nacionālās zinātnes nav un nevar būt tāpat kā nav un nevar būt nacionālais Visums. Gēte ironizēja par izpratni: ja mēs katrs zinātu, cik reti mūs pareizi saprot, tad mēs vispār klusētu un klusētu...Fjodors Tjučevs atbildēja: “*Нам не дано преугадать, как наше слово отзовется*”.

*

Džina Šarpa “ieguldījums” PSRS republiku sociokulturālajā sagraušanā noteikti tiks novērtēts adekvāti tam rezultātam, kura raksturojumā vispiemērotākie ir tādi vārdi kā haoss, degradācija, pagrimums, suverenitātes zaudēšana, kalpošana imperiālistiem u.tml. Viņa grāmatas “*From Dictatorship to Democracy*”, bet īpaši “*198 Methods of Nonviolent Action*” varētu ierindot akadēmiskās darbības sfērā, ja pats autors nebūtu apmācījis vietējos pusdomātājus/nedomātājus “uz vietas” Baltijā un citur, bet galvenais, ja kopā ar viņu neatbrauktu amerikāņu snaiperi un saskaņā ar viņa “instrukcijām” nenošautu faktiski nevainīgus cilvēkus, kā tas notika Viļņā, Rīgā un citur. Sergejs Kurginjans saka, ka viņam ir Viļņas snaiperu fotogrāfijas, un viņš redzēja, kā “strādā” Šarpa kungs “uz vietas” PSRS teritorijā.

*

ASV 1960.-80.gados mājsaimniecības kredītu parādi bija 65% no ienākumiem. Tas ir līmenis,

kas nesagādā nevienam uztraukumu. 2008.gadā parādi bija 130% no ienākumiem. Tas ir līmenis, kas sagādā ne tikai uztraukumu, bet liek domāt par esamības jēgu vispār un, protams, liecina par dziļām pārmaiņām mājsaimniecības subjektu smadzenēs.

*

Platona dialogā “Fedrs” Sokrāts izsakās par rakstības kaitīgumu. Rakstība novājinās cilvēka spēku, respektīvi, atmiņu. Cilvēks, pierakstot vajadzīgo, pārstās lietot atmiņu. Minēto atziņu var attiecināt uz tehnikas lomu vispār, – tehnika novājinā cilvēka spēku. Sensoru klaviatūra planšetu datoros pieradina lietot tikai divus pirkstus. Mehāniskā klaviatūra aktivizēja 10 pirkstus. Atkal kaut kas tiek zaudēts no cilvēka spēka. Netieši par to 15.-16.X runāja starptautiskajā konferencē “*Against Post Modern World*”, ko ar kolēģiem organizēja Aleksandrs Dugins.

*

Cilvēces vēsturē ir tumsonības cikli. Viena paaudze kaut ko rada. Pēc tam nāk otra paaudze, kura visu noposta. Pēc tam nāk jauna paaudze, kura atkal kaut ko rada.

*

Lielai tautai un lielai valstij var būt savas intereses. Mazai tautai un mazai valstij nevar būt savas intereses. Mazai tautai un mazai valstij var būt savas kaprīzes. Turklāt ģeopolitiskas un ģeoeconomiskas kaprīzes.

*

Sergejs Kurginjans savās pārraidēs (CB, 9, 24) plaši raksturo Džina Šarpa klātbūtni Viļņā un citur. Internetā ir informācija par Šarpa kunga vizīti Rīgā, lai apskatītu snaiperu nošauto vietas parkā... Tomēr rodas iespaids, ka Džins Šarps pieder to analītiķu/zinātnieku kategorijai, kas “pie rakstāmgalda” sintezē savas rekomendācijas, par kuru precizitāti un pragmatiskajām perspektīvām nenākas šaubīties. ASV ir gudra valsts, un tās politiķi izmanto zinātnieku sasniegumus. Un, protams, Dr. Šarpam bija interesanti palūkoties uz savu tekstu faniem un šo fanu darbības rezultātiem saskaņā ar viņa rekomendācijām tādā eksotiskā nomalē kā Baltija. Rietumu civilizācijas vēsturē ir vairākas analogiskas rokasgrāmatas cīņai pret varu... Nākas cerēt, ka “versiju” par slavenās grāmatas autoru var būtiski koriģēt un iepriekš minētais neatbilst

patiesībai šo rindu autora nekompetences dēļ. Ja tas tā patiešām, tad tikai priecāsimies, jo gribas pēc iespējas ātrāk uzzināt sava laikmeta patieso vēsturi, bet nevis dzīvot PR vēsturisko manipulāciju iespaidā. Pašlaik gribas secināt, ka Šarpa kunga teksti tipoloģiski pieder nedaudz citai attiecīgo inovāciju sfērai nekā vadāmā haosa tehnoloģijas.

*

Sarunā par vadāmo haosu netikām minējuši vienu no galvenajām personām “*soft power*” tehnoloģiju jomā. Netika minēts Džins Šarps - *Gene Sharp* (1928). Internetā ir pieejama informācija, ka viņš 90.gadu sākumā konsultēja igauņu, lietuviešu un latviešu “brīvības cīnītājus”, respektīvi, vadāmā haosa vietējos organizatorus.

*

Valentīns Faļins: Hitleru pie varas noveda ASV. Amerikāņi ar Hitleru kontaktu nodibināja 1922.gada novembrī. Hitlers lielījās ASV atašejam: negaidiet tikšanos ar komunistiem, uzticiet mums ar viņiem tikt galā. Protams, runa bija par PSRS iznīcināšanu.

*

Planētas pārvaldīšanas stratēģiskos projektus acimredzot izstrādāja vairākas institūcijas un bija dažādi pasūtītāji/sponsori un dažāds sagatavoto projektu liktenis. 1939.g. pirms II Pasaules kara sākuma “*The New York Council on Foreign Relations*”(CFR) no Rokfelleru fonda saņēma superslepeno pasūtījumu: izstrādāt ASV stratēģiju planētas pārvaldīšanai pēc kara. CFR sagatavoja projektu “*The War and Peace Studies of the CFR*”. Minētā projekta autori iesacīja ASV misiju saukt par demokrātijas paplašināšanu un brīvas uzņēmējdarbības ieviešanu. Projekta sagatavošanu vadīja prof. Isaja Boumans. Kā zināms, pēc kara ASV “aizsargāja” savu demokrātiju. Aukstā kara retorikā nebija runa par demokrātijas paplašināšanu, bet gan par demokrātijas nosargāšanu Rietumu zemēs no komunistu ietekmes. ASV sāka palīdzēt visiem uz planētas ieviest/paplašināt demokrātiju tikai pēc 1989.gada. Gudri speciālisti uzskata, ka “demokrātijas paplašināšanas” PR devīzi ļoti drīz nomainīs cita ideoloģiskās demagoģijas konstrukcija.

*

Cilvēces vēsturē iespējami visdažādākie nozieguma veidi. Tajā skaitā par noziegumu tiek uzskatīta suverenas valsts veidošanas iespējas došana tautai, kura savas vēsturiskās attīstības procesā vēl nav sasniegusi vajadzīgo kondīciju un kurai nav nepieciešamais potenciāls valsts veidošanai. Tā, piemēram, 1960.gada jūnijā beļģi aizgāja no Kongo, tādējādi atļaujot “otrā dienā uz brokastu laika” Kongo iedzīvotājiem veidot savu valsti. Taču Kongo tajā laikā bija tikai 30 vietējie iedzīvotāji ar universitātes diplomu, kaut gan valsts augstākajiem administratīvajiem amatiem bija vajadzīgi vismaz 4 000 cilvēki ar augstāko izglītību. Beļģijas rīcība tiek atzīta par noziegumu. Protams, līdzīgu piemēru diemžēl ir daudz. Realizējot t.s. Vilsona doktrīnu, analogiski noziegumi tika veikti Baltijā 1918.gadā, eksperimentāli atļaujot veidot valsti etnosiem, kuriem nekad valsts nebija, kuri nemaz to nevēlējās pat visizglītotāko vietējo cilvēku aprindās un kuru tautas lielākā masa nemaz neizprata valsts jēgu. Savā ziņā noziegumi tika veikti minētajā teritorijā arī 1990.gadā, kā sekas vēl ilgi (vairākas paudzes) būs jūtamas, jo faktiski tika paplašināts t.s. neizdevušos valstu skaits – jauna sērga cilvēces liktenī.

*

Vairākas dienas nebūs pieejams Internets. Tēma dienasgrāmatai. Tēma par to triviālo tēmu, ko mums nozīmē Internets un ka mēs bez Interneta vairs neprotam dzīvot. Tēma netiks izvērsta – pacietīsimies!

*

Sastopami etnosi, kas ir spējīgi savai kreatīvajai daļai radīt tik pazemojošus un neciešamus apstākļus dzīvei un pašrealizācijai, ka uz ārzemēm dodas visaugstākās kvalifikācijas speciālisti un cilvēki ar noslieksmi uz biznesu un uzņēmējdarbību. Tās padibenes, kas paliek savā valstī, konsolidējās vēl pamatīgāk, lai pilnīgi likvidētu jebkura indivīda kreativitātes uzplaisnījumus, izspiežot no tautas domājošos, radošos, enerģiskos, idejiski patstāvīgos. Tā veidojās “banānu republikas”, neizdevušās valstis, pelēkās zonas. Minētā parādība/materiāls ir veicinājusi masu fenomenu segmentācijas koncepciju, kas pirms kāda laika tika izstrādāta un atspoguļota atsevišķā rakstā.

*

Tiek uzskatīts, ka XIX gs. bija ģeopolitikas gadsimts, XX gs. – ģeoekonomikas gadsimts, bet XXI gs. būs ģeokultūras gadsimts. Par to, ka prognoze par XXI gs. ir precīza, liecina kultūras determinisma koncepcijas rašanās un atziņas par kulturoloģiskās paradigmas aktualitāti. Otto fon Bismarks teica, ka karu uzvar skolotāji un mācītāji.

*

A.Snipa un D.Īvāna raksts "Par Daugavas likteni domājot" tika publicēts "Literatūrā un Mākslā" 1986.gada 17.oktobrī, ievadot vienu no lielākajām ideoloģiskajām kampaņām Latvijas vēsturē. M.Gorbačovs ieradās Maltā 1989.gada 1.decembrī. Sarunas ar ASV prezidentu notika 2.-3.decembrī uz pasažieru kuģa "Maksims Gorkijs", ievadot PSRS sabrukumu un izšķirot Austrumeiropas tautu likteni uz ilgu laiku. Sarunu saturu acīmredzot tik drīz neuzzināsim.

*

Sergejs Kurginjans saka, ka viņš nekad nepolemizē ar krievu nacionālistiem. Viņaprāt krievu nacionālisms neliecina par minētā etnosa pasionaritātes potenciālu, bet gan tā trūkumu.

*

BSA kvalifikācijas paaugstināšanas programmai piedāvāju Akadēmiskās attīstības kursu "Mūsdienu kapitālisma antropoloģija". Tajā ietilpst 6 tēmas: 1.Demogrāfiskā imperatīva diktatūra; 2.Vašingtonas konsenss: ilūzijas un īstenība; 3. Komunikācijas transformācijas un jaunā ekonomika: kolaboratīvās filtrācijas perspektīvas; 4. Vadāmā haosa tehnoloģijas: izaicinājumi un draudi; 5. Kultūras determinisma un kulturoloģiskās paradigmas kognitīvās funkcijas; 6. Seminārs: Nelīnijisko procesu dinamika un ētika šodienas mentālajos formātos. Akadēmiskās attīstības kurss adresēts valsts un pašvaldību darbiniekiem, biznesa struktūru menedžeriem un visiem tiem, kuri nodarbojas ar visdažādāko procesu analīzi un stratēģisko plānošanu, lai izprastu relatīvi lokālo parādību saistību ar planetāri globāliem trendiem.

*

Amerikāņu slavenā un fantastiski ietekmīgā "Heritage Foundation" prezidents (no 1977.g.) Edwin John Feulner (1941) lepojās ar savu galveno misiju, kā teiktu latviešu mēnessērdzīgs dzejnieks, "zem šīs saules" jeb "šajā saulē": "...to formulate and promote conservative public policies based on the principles of free enterprise, limited government, individual freedom, traditional American values, and a strong national defence". Protams, kas tas ir daudz labāks mērķis savai dzīvei nekā apvienoties demagoģiski sludinātai kopdarbībai ar kretīnisko, bet galvenais - aloģisko devīzi "Jauns sākums".

*

Lai zinātu un izprastu mūsdienu intelektuāli morālo atmosfēru un visdažādāko globālo/relatīvi lokālo parādību sistēmisko fonu, iesaku trīs lekciju kurus: “Fundamentālā kulturoloģija”, “Komunikācijas transformācijas” un “Kapitālisma antropoloģija”. Visi minētie kursi jau ir nodrošināti ar mācību literatūru – apm. piecām-sešām grāmatām latv. valodā.

*

T.s. pasaules elites ideoloģijas galvenās tēzes skan apskaužami nevainojami un patiešām spēj funkcionēt kā PR globāla stratēģiskā matrice. Neviens saprātīgs cilvēks uz planētas neuzdrošināsies apšaubīt 1) brīvā tirgus ekonomisko lietderību, 2) demokrātijas ieviešanas nepieciešamību un 3) cilvēktiesību aizsardzības vajadzību. Turklāt visas trīs tēzes neprasa izvērstus argumentus, un tās var intelektuāli apgūt pat ikdienišķās apziņas līmenī eksistējošās būtnes un etnosi. Katram ir skaidrs, kādas saulainas perspektīvas var būt brīvā tirgus ekonomikai, demokrātijai un cilvēktiesību aizsardzībai. Saruna par to, kas aiz tā visa slēpjās, daudzās vietās uz planētas nemaz nav iespējama dažādu iesmeslu dēļ. Tur, kur ir iespējama, saruna tiek traucēta vai netiek pieļauta vispār. Piemēri ir zināmi.

*

Gaišais un apsviedīgais superetnoss var izzust no “vēstures skatuves” tā arī nesaprotot, kāpēc to Gētes un Bethovena pēcteči gribēja iznīcināt kā nevērtīgu tautu.

*

Arnolds Toinbijs vīpsnāja par vēsturiskās domāšanas un valodas “industrializāciju”, kad centās atdarināt industrializācijas laikmeta terminoloģiju ekonomikā, tehnoloģijas attīstībā un citās sfērās. Toinbijs vīpsnāja par hipertrofētā industriālā gara patoloģiskajām formām. Atceros, arī sociālistiskajā tēvzemē varēja dzirdēt un lasīt gudru murgošānu par “vēstures laboratoriju” un tās pētīšanu.

*

Krievijā sāk atklāti runāt par augstākās izglītības degradāciju pēcpadomju gados, kad augstākā izglītība ieguva masveida raksturu un kļuva par biznesu. Jaunākajās publikācijās tiek runāts par to, ka 90% tehnisko un inženieru specialitāšu studenti mācās vāji un saņem “trijniekus”. Turklāt par maksu studējošie vispār nav piemēroti konkurencei darba tirgū, jo viņu līmenis ir vēl zemāks. Krievijas darba devēji tāpēc ir spiesti organizēt “pār kvalificēšanos”, gadā vidēji tam tērējot ap 500 miljardus rubļu. Pēc diploma saņemšanas ir “jāpārmāca” 3/4 no bijušajiem studentiem. Izskan pat ļoti diskutabls priekšlikums finansēt tikai tās augstskolas, kuras uzņem “normālus” studentus konkursa veidā, bet nevis uzņem visus, kuri vēlas studēt vai var maksāt par studijām.

*

Sinergētika jeb pašorganizācija (dažās valodās apzīmē kopīgu darbību) veicina humanitāro zinātņu un dabas zinātņu tuvināšanos. Par to uzskatāmi liecina jaunās zinātnes XXI gadsimtā: matemātiskā psiholoģija, ekonofizika, matemātiskā vēsture, teorētiskā ģeogrāfija, refleksīvās vadīšanas teorija. Kāds gudrs cilvēks kādreiz teica, civilizācija savā dziļākajā būtībā nav vajadzību pavairošana, bet gan labi pārdomāta un brīvprātīga savu velmju ierobežošana. Cits gudrs cilvēks teica: cilvēces progress ir atkarīgs ne tik daudz no prāta spējām izgudrot kaut ko vajadzīgu, bet gan no cilvēku apzinīguma.

*

Frank G. Wisner (1938) ir precējies ar Sarkozī tēva otro sievu. Visneram ir četri bērni; viens no viņa dēliem bija Sarkozī preses sekretārs. Sarkozī brālis Olivjē ar Visnera palīdzību arī tika iekārtots darbā bagātā fondā.

*

Gribot negribot nākas lietot latīņu *Locus standi* - pasaules kapitālistu šķiras vadība, uz kuru attiecas saruna par stratēģiskās projektēšanas sociohumanitāro ergonomiku no vienas puses un informatīvi psiholoģisko aizsardzību no otras puses.

*

Ķīnā priecājās, ka aug vidusšķira ar labu apetīti uz greznām lietām -*Luis Vuitton, Rolex,*

Burberry. Ķīnieši nesin Briselē par 218 baložiem samaksāja 1.37 miljoni eiro. Baloži vajadzīgi biznesam – baložu “bērnus” pārdos citiem ķīniešiem Ķīnā...2025.gadā ķīniešu vidusšķira būs 800 miljoni cilvēku. XX gs.70.gados Ķīnā nebija vidusšķiras vispār, bet 2002.gadā bija tikai 64 miljoni. Šodien labi apģērbta un kopta vidusšķira stāv garās rindās pēc dārgām somām, vīniem, smaržām, kosmētikas, modīga apģērba u.c. Ķīnā 2011.gadā ir 900 tūkstoši miljonāru (\$). Greznu preču tirdzniecībā 2009.gadā Ķīna apsteidza ASV.

*

Vecās impērijas jaunā versija tiek apspriesta gan pašas potenciālās vecās impērijas jaunās versijas zemē, gan tālu aiz tās robežām. Tiek atklāti apspriesta intelektuālajās aprindās. Tiek diplomātiski apspriesta politiskajās aprindās, – jo augstākā līmenī, jo diplomātiskāk. Tas ir saprotams. Krievijas galvenā ģeogrāfiskā īpatnība ir labi zināma – neaizsargātība. Tāpēc vienmēr ir jārisina drošības pasākumi, jo “*Московия*” ir viegli ieņemama un tika ieņemta vairākas reizes. To izdarīja pat baltu atsevišķas ciltis. Tāpēc regulāri aktuāls ir jautājums par stratēģiskās buferzonas izveidi. Un atkal šis jautājums ir kļuvis aktuāls. Atkal tiek atgādināts vienīgais un optimālais formāts – impērija. Impērija kā aizsardzības formāts. Par baltu vietu šajā formātā/jaunajā versijā tiek klusēts. Iespējams, atsevišķai baltu daļai tas var būt vienīgais glābiņš no etnosa totālās degradācijas un iznīkšanas. Atcerēsimies, Hitlers negribēja šo daļu saglabāt savā impērijā un pēc kara to paredzēja iznīcināt kā nederīgu tautu. Varbūt klusēšanas iemesls ir analogisks!

*

2008.gadā ķīniešu vārdnīcā bija fiksēti 86 568 hieroglifi. Kompetenti cilvēki saka, ka starppersonālai komunikācijai pietiek ar 5-6 tūkstošiem hieroglifu. Tātad tik pat, cik vārdu jāzina, piem., angļu valodā, lai latviešu valodas fans varētu sarunāties ar britu karalieni viņas dzimtajā valodā.

*

Rokfelleru grupas protežē: ārlietu ministri Sairuss Vens, Dž.F.Dalless, Kisindžers, kā arī prezidentu padomnieks Bžežinskis. ASV Nacionālās drošības stratēģijas melnrakstu 2002.g. gatavoja Filips Zeļikovs. Jēdzienu “*clash of civilizations*” jau 1957.gadā lietoja amerikāņu prof. *Bernard Lewis* (1916). Viņš esejā “*The Roots of Muslim Rage*” (1990) pirmo reizi lietoja jēdzienu “islama fundamentālisms”, kā arī lietoja jēdzienu “*clash of civilizations*”. Par islamu gudrus darbus ir publicējis franču politologs *Olivier Roy* (1949). Par multikulturālismu populāru publikāciju autore ir *Seyla Benhabib* (1950), kura ir dzimusi Turcijā ebreju ģimenē. Par

viduslaikiem iesaka lasīt vācu vēsturnieka *Otto Gerhard Oexle* (1939) darbus. *WWW* izgudroja (lietojam no 1990.g.) gados jauns cilvēks - *Sir Timothy John Berners-Lee* (1955). ASV ģeopolitikas (pēc 1940.g.) pamatlicējs ir *Robert Strausz-Hupe* (1903-2002), uz kura darbiem balstījās Kisindžers, Bžežinskis, *Alexander Meigs Haig* (1924-2010).

*

Romas pāvests Benedikts XVI islamam pārmet iracionālismu. Taču islama pārstāvji uzskata, ka kristiānisms nav pilnā mērā racionāls. Turklāt kristieši ir ļoti sentimentāli. Racionāli ir musulmaņi.

*

Kurt Lewin (1890-1947) ir sociālās psiholoģijas pamatlicējs. Viena no viņa atziņām: cilvēka uzvedību izmainīt visātrāk var tad, ja attiecīgajām izmaiņām cilvēku sagatavo grupā, kurā līdzās tiek sagatavoti arī citi cilvēki. Ja izmaiņām cilvēku gatavo individuāli, tad rezultāti var būt niecīgāki. Viņa ieviestā grupu treninga metode tiek pielietota joprojām daudzās sfērās.

*

Ernest Dichter (1907-1991) – Paula Lazarsfelda students Vīnes universitātē; pirmais pētījums: austriešu paradumi piena produktu lietošanā; Lazarsfelds palīdzēja bēgt uz ASV 1938.g. Tātad tajā pašā gadā, kad no Vīnes un Londonu devās Z.Freids. ASV turpināja “piena ceļu” – piena produktu lietošanas mārketinga analīzi; uzskatīja, ka ir naivi aptaujas laikā cilvēkam jautāt, kāpēc viņš lieto piena produktus; ierosināja stimulēt brīvas asociācijas socioloģiskās intervijas laikā, kad zemteksts atklāj motivāciju attiecīgā produkta lietošanā. Pēc “piena ceļa” sekoja “ziepju ceļš”, un tika pamatota produkta imidža funkcijas mārketiņgā.

*

Karl Schmitt (1888-1985) – jurists un politiskais filsofs. Tāpat kā Rainis. Tikai katram savs liktenis. Vienu šodien lasa un komentē gudri cilvēki. Otru – nelasa un izsmej mēsli, oligofrēni.

*

Maltusa slazds: ekonomiskais spēks un labklājība palielinās; taču iedzīvotāju skaits palielinās vēl straujāk, un cilvēki galu galā kļūst vēl nabadzīgāki.

*

Daniel Kahneman (1934)- psihologs, psiholoģiskās ekonomiskās teorijas pamatlicējs (cilvēka rīcība un uzvedība riska laikā); 2002.g. saņēma Nobela prēmiju (kopā ar V.Smitu) par psiholoģiskās metodikas pielietošanu ekonomikā; tāpat – kultūras determinisma problemātikas aktualizācija noteiktā vēsturiskajā periodā.

*

Krievijā tiks realizēts projekts “Globālā izglītība”. Tā mērķis par valsts līdzekļiem jauniešus sūtīt studēt maģistrantūrā un doktorantūrā uz labākajām Rietumu universitātēm. Projekta realizācija turpināsies līdz 2022.gadam, iesaistot apm. 100 000 jauniešus. Minimālā izmaksa katram studentam 30-50 tūkst. dolāru gadā. Kopumā paredzēts iztērēt 5 miljardus dolāru. Projektu vada Stratēģisko iniciatīvu aģentūra.

*

Карл Маркс: ..не только обстоятельства творят людей, но и люди творят обстоятельства.

Джордж Буш (ст.): Наша страна будет определять обстоятельства своего времени, а не они будут вершить ее судьбу.

*

TV realitāte netiek vērota un analizēta, bet gan pārdzīvota un iedvesta. Īpaši uzskatāmi tas atspoguļojās t.s. vēsturiskajos šovos – pārraidēs par vēsturi. Pagātnes notikumi sabiedriskajā apziņā sāk funkcinēt TV šovu ritmā – ideoloģiski tendenciozi, saturiski vienkāršoti un nepilnīgi.

*

TV ietekmē sabiedrības ētiskajā fundamentā nostiprinās reitinga mentalitāte. Tātad tā vērtību un normu hierarhija, kas ir vēlama attiecīgo ideoloģisko konstrukciju veidotājiem. Piemēram, aplamais priekšstats, ka nauda ir dzīves pamats un jēga. Tiesa, nauda var būt varas instruments. Bet nauda nedrīkst kļūt par sabiedrības mērķi.

*

Liebritānijas Slepenās padomes zvērestā sola “patiesi un taisnīgi atklāt savu prātu un viedokli saskaņā ar jūsu sirdi un apziņu” (privy-council.org.uk).

*

ASV šogad pakalpojumu sfērā strādā 78% no visiem nodarbinātajiem iedzīvotājiem. Tiek uzskatīts, ka tādējādi (78%) ir sasniegti pakalpojumu ekonomikas attīstības “griezti”. Tātad XX gs. 50.-60.gadu masu automatizācijas veicināto bezdarbu likvidēja pakalpojumu ekonomika. Cilvēki vienmēr kaut ko izdomā jaunā situācijā, lai saglabātu un nodrošinātu savu eksistenci. Cilvēki tātad izdomāja, kā atrisināt masu automatizācijas it kā graužošās sekas – bezdarbu. Cilvēki radīja pakalpojumu ekonomiku. Joprojām nemitīgi pieaugot planētas iedzīvotāju skaitam, pakalpojumu ekonomikas perspektīvas nav apdraudētas. Vismaz XXI gs. noteikti nekas būtiski nemainīsies, ja vien nenotiks kaut kas šausmīgs. Jauna pasaules kara tēma nekad nav bijusi tik aktuāla kā pašlaik. Cilvēki ir sevi iedzinuši strupceļā, un šajā ziņā respektējams nopelns ir arī finansu kapitālisma centrālajam formātam – pakalpojumu ekonomikai.

*

Šodien arvien biežāk nākas sastapties ar to, ka publiskā pasākumā atklāti apspriež politiķu un citu sociuma pārstāvju zemo un ļoti zemo intelektuālo līmeni. Tā, piemēram, zinātniskā seminārā var runāt par to, ka mūsdienu ekonomikas galvenais resurss ir ...muļķi. Zinātnieki visā nopietnībā atzīst, ka mūsdienu virzības galvenais dzinējspēks ir tumsonība un mežonība. Tas esot, kā teica Ostaps Benders, “medicīnas fakts”.

*

2010.gadā kādā izsolē tika sasniegts pasaules rekords skotu viskija tirdzniecībā. Viena pudele viskija tika pārdota par 460 000\$. Pudelē atradās 64 gadus vecs viskijs. Protams, *The Macallan*.

*

Sergeja Kurginjana saitā (kurginyan.ru) par Džinu Šarpu un viņa snaiperiem Viļņā, Rīgā un citur runa ir pārraižu cikla “Суть времени” 9., 20., 22., un 24. raidījumā. Savukārt par to, ka viņam ir Viļņas snaiperu fotogrāfijas S.Kurginjans stāsta Krasnojarskā 2011.g.26.maijā (videoieraksts ir norādīts *Wikipedia* materiālā par Dž.Šarpu).

*

ASV organizētajās demokrātijas/liberālās demokrātijas manipulācijās svarīga nozīme ir tādai valdības finansētai institūcijai kā *Council for Community of Democracies*. Padomes pirmais kongress notika Varšavā 2000.g. Kongresā piedalījās demokrātijas fani un fanes no 106 valstīm. Kongresa darbu vadīja demokrātijas speciāliste Madlena Olbraite. Padomes darbības mērķis: demokrātijas izglītības tīkla izveide uz visas planētas. Visjaunākais pasākums notika 2011.gada 1.jūlijā Viļņā. Padomes vadībā ir iesaistīti bijušie ASV diplomāti, Valsts departamenta speciālisti, cilvēki ar pieredzi demokrātijas ieviešanā dažādās pasaules zemēs. Viņu rindās ir arī Džina Šarpa viens no centīgākajiem skolniekiem – Peters Akermans, kurš savā laikā izstrādāja R.Miloševiča “gāšanas” stratēģiju, protams, demokrātiskā veidā. Pašlaik padome realizē projektu “*The Role of the Armed Forces in Democratic Transition*”. Iespējams, tas būs pārskats par amerikāņu veiksmīgo ārābu valstu demokratizāciju 2011.gadā.

*

No planētas studentu kopējā skaita tikai 2% studē nevis savā valstī, bet citā zemē. Tāds stāvoklis saglabājās no XX gs. 60.gadiem. Visvairāk ārzemju studenti ir ASV-21,3%, pēc tam seko Lielbritānija – 11,4% un Francija-8,8%.

*

Krievijā drosmīgais amerikāņu organizētās “prihvatizācijas” un globālā vadāmā haosa “tehnologu” atmaskotājs Vladimirs Poļevanovs raksta par to, ka uz planētas pašlaik dzīvo 1210 miljardieri – amerikāņi, ķīnieši, krievi, ukraiņi, kazāhi u.c. Savukārt pasaules biržās apgrozās

vērtspapīri par 1,5 tūkstošiem triljonu dolāru. Tikai apm. 1-2% no vērtspapīriem ir reāls segums. Tādējādi ir izveidots gigantisks “ziepju burbulis”, kas var pārplīst tik pat gigantiskas parādības rezultātā – pasaules kara, uzmetot atombumbu uz Ovālo kabinetu.

*

Amerikāņu zaudējumi Līvijā: no ievainojumiem mira 2 karavīri un 3 civilpersonas.

*

Maskavā ir teātris, kura repertuārā jau 14 gadus ir luga “Ужин с дураком”. Minētās lugas izrādes laikā visus 14 gadus visas vietas zālē ir bijušas aizņemtas.

*

Otto fon Bismarks: karu uzvar skolotāji un mācītāji. Iespējams, viņš savu viedokli nemainītu arī sarunā par uzvaru “aukstajā karā”, kurā faktiski karo tikai skolotāji un mācītāji.

*

Sastopams filosofisks viedoklis, ka kapitālisma intensīvā dinamika neatbilst cilvēka (kā sugas) kvalitātei. Cilvēks nav piemērots tagadnes progresa pakāpei, un progresa mānija ir kļuvusi par bezatbildīgu avantūru. Cilvēks nav psiholoģiski, intelektuāli, morāli un arī fiziski sagatavots tiem dzīves apstākļiem, kādus nodrošina ultraprogress.

*

Mūsdienu pasaulē dialoga idejai ir universiāla humānistiska vērtība. Dialogs kā metafora; dialogs kā ideologēma; dialogs kā sociāli kulturoloģiska prakse, kas reāli izpaužas kultūru atvērtībā vienam pret otru un garantē individuālus kontaktus vienam ar otru bez ierobežojumiem un aizspriedumiem. Protams, dialogiskums bija kultūras fundamentāla īpašība arī agrāk un ne tikai mūsdienu pasaulē. Dialogiskums ir kultūras “kvalitātes” kritērijs. Kulturoloģijā figurē arī citi kritēriji, taču dialogiskums kā kritērijs palīdz visātrāk fiksēt attiecīgās kultūras vitalitāti,

atvērtību, komunikabilitāti.

*

Rietumos ir jauna darbavieta: PR speciālists Internetā. “Viškā” ir jauna katedra: Integrētās komunikācijas katedra. Jau iznākušas vairākas grāmatas par jauno ekonomiku – Web 3.0 laikmeta ekonomiku. Tās spilgts piemērs: imhonet.ru.

*

“Heritage Foundation” ilggadējais prezidents (no 1977.g.) *Edwin John Feulner* (1941) par galveno misiju dzīvē uzskata “*to formulate and promote conservative public policies based on the principles of free enterprise, limited government, individual freedom, traditional American values, and a strong national defence*”.

*

Cilvēks ir tāds, kādos apstākļos viņš ir nostādīts. Neko nelīdzēja tādi projekti, kurus analizēja un rekomendēja Frankfurtes skola: nauda samaitā cilvēku un viņa kultūru. Lielbritānijas *University of St.Andrews* 2012.g.28.VI-1.VII būs konference “*Rethinking Humanism*”. Tajā būs runa par *post-humanism*.

*

Trondheimas University of Science and Technology bakalauru programmā ir 7,5 kredītpunktus liels studiju kurss “*The Cultural Dimension of International Business*”. Bakalauru programmā ir arī kurss “*Anthropology of Corporations and Organizations*”. Savukārt maģistru programmā ir kurss “*Corporate Anthropology*”.

*

Līvijā 1969.g. analfabēti bija 90% no iedzīvotājiem, 2010.g. – 8 %; 2010.gadā nabagi bija 5 %; pēc kāzām jaunlaulātie saņēma bezprocentu kredītu 64 000\$ dzīvokļa pirkšanai; jaunie

biznesmeņi varēja saņemt 20 000\$ bezprocentu kredītu biznesa uzsākšanai.

*

Visjaunākā perioda Krievijas vadāmā haosa fanu savas valsts “šūpošanas” sakarā nākas atcerēties *Clinton Richard Dawkins* (1941) darbus un viņa ieviesto *Meme* terminu un kultūras informācijas translēšanas vienību/memu lomu, iespējas un perspektīvas, izplatoties no viena cilvēka uz otru imitācijas, mācīšanās, instinktīvas konsolidācijas ceļā. Viena cilvēka izplatītais mems ir panācis noteiktu efektu, kas elementāri veselā sociumā nebūtu tik viegli realizējams. Tas nebūtu tik viegli realizējams, ja būtu konstruktīvāka pretdarbība, savlaicīgi ierobežojot un vispār likvidējot vadāmā haosa tehnoloģiju pielietojšanas iespēju.

*

Oksfordas profesoram *Clinton Richard Dawkins*, protams, ir viņa ideju turpinātāji: *Richard Brodie* (1959) ar slaveno grāmatu “*Virus of the Mind: The New Science of the Meme*” (2004), kā arī *Douglas Rushkoff* (1961), kura nozīmīgā grāmata “*Media Virus: Hidden Agendas in Popular Culture*” iznāca 1995.gadā.

*

“Viškā” Pasaules politikas katedrā ir lekciju kurss “*Имитационное моделирование мировых процессов*”. Tas gudri veltīts cēlām lietām: inovāciju un menedžmenta elites veidošanai, kad ir nepieciešamas personības ar lielu domāšanas universalitāti, kad ir nepieciešami cilvēki, kuri nosaka sabiedrības intelektuālo stratēģiju. Viņu izglītībā ir jāievieš vispārējie un vērtējošie komponenti, jo šodien lietu pasaule nosaka ideju pasaule. Cilvēkiem ir jāprot radīt jaunas idejas, vērtības. Tajā pašā laikā šodien vienā sistēmā ir jāsavieno divas kardināli pretējas tendences: 1) ātra un cienīga socializācija darba tirgū un 2) sintētiskās un holistiskās domāšanas iemaņas.

*

Sergejs Kurginjans sāk jaunu pārraidi “*Смысл игры*”. Protams, tā ir ļoti nopietna “spēle” – no vienas puses cīņa pret vietējo kriminālo buržuāziju un no otras puses cīņa pret “*The Benevolent Empire*” (*Robert Kagan*) atklāto un cinisko iejaukšanos Krievijas politiskajā dzīvē, vēloties radīt haosu un sagraut valsti. Krievijā ir tādi kā Sergejs Kurginjans, un tas acīmredzot “balto lentīšu”

tehnoloģijām neļaus izvērsties pilnā mērā. Iespējams, beidzot tiks attiecīgi sakārtota likumdošana, lai ārvalstis nevarētu finansēt/uzpirkt vietējos politiskos aktīvistos, kādu nav mazums. Jāmācās no Baltkrievijas, kuras kriminālkodeksā ir attiecīgi panti.

*

Austrālijas pilsētā Pertā izveidotajā *Curtin University* ir maģistrantūras programma “*Master of Internet Communications*“. Programmā ir sekojoši studiju kursi: *Web Communications, Internet and Everyday Life, Internet Studies Project, Internet Politics and Power, Internet Communities and Social Networks, Web Publishing, Internet Commerce and Consumers, Internet Collaboration and Organization, Web Presence, Web Production, Web Media*.

*

Aktuāls kļūst studiju kurss “Interneta komunikācija un vadāmais haoss“. Iespējams, to vajadzētu sākt ar lekcijām par feministu attieksmi pret valsti. Noteikti jāpievēršas Rietumu politikorektuma ģenēzei, masu un elites naida pieaugumam, masu fenomenu segmentācijai. “Krāsainās revolūcijas” ir tikai sekas daudz dziļākiem un vēsturiski radikālākiem procesiem sociuma antropoloģiskajā portretā, kad kardināli izmainās intelektuālās un morāli psiholoģiskās sfēras stratēģija, normas, vērtības, formāti u.c. Vadāmā haosa tehnoloģiju pielietojums ir iespējams tikai noteiktos atbilstošos garīgajos un materiālajos apstākļos. Minētais kurss var tikt drīz pieteikts gan “*Russell Group*”, gan kādā Austrumeiropas universitātē. Piemēram, MVU Konservatīvisma centrā.

*

Par etnosa noteiktas attīstības pakāpi liecina vairāki momenti. Viens no tiem - tiesiskās apziņas līmenis. Ja etnosa tiesiskā apziņa nav izveidojusies noteiktā pakāpē, tad nevar būt runa par nacionālas valsts izveidošanu. Protams, runa ir par valsts pastāvēšanu kā konstruktīvi organisku vēsturisko procesu. Cits moments – kompromisa izpratnes līmenis. Etnosa dibinātas valsts pastāvēšana nav iespējama bez tā, ko var dēvēt par tautas kompromisa kultūru. Piemēram, komunikācijas/valodas sfēra nevar normāli funkcionēt bez attiecīga kompromisa izpratnes līmeņa.

*

Etnosa esamības procesus nosaka etnosā pastāvošā attieksme pret intelektuālo sfēru. Ja etnosā dominē naidīga attieksme pret intelektuālajām vērtībām un intelektuālo vērtību autoriem, tad etnoss vispār nav spējīgs izprast jebkura kultūras procesa pamatfaktoru -ideju nepieciešamību un klātbūtni.

*

Aspergera sindroms – cilvēks jūtas slikti saskarsmē ar citiem cilvēkiem, jo nesaprot citu cilvēku garīgo pasauli.

*

Charles Spearman (1863-1945) – angļu psihologs, “kopējā prāta” (G-faktora) koncepcijas autors; bez viņa neiztikt sarunā par genofonda mūsdienu transformācijām; bez viņa neiztikt sarunā par eigēniskas tematiku demogrāfiskās pārejas ārpriekš laika laikā.

Elisabeth Noelle-Neuman (1916-2010) – vācu zinātniece, “*Spiral of Silence*” koncepcijas autore; koncepcijas pamatā sekojošā tēze: indivīds atturās izteikt savu viedokli, ja apzinās savu piederību minoritātei un baidās no majoritātes represijām vai izolācijas. Tātad – ļoti aktuāla koncepcija!

*

Par interkulturālās komunikācijas metodoloģisko un šī termina sākumu var uzskatīt rokrakstu *Hall E.T., Trager G.L. The Analysis of Culture*, kas tika 1953.gadā sagatavots kā metodiskais līdzeklis *Foreign Service Institute* vajadzībām. Pēc tam sekoja slavenā grāmata *Hall Edward T. The Silent Language* (1959). Literatūrā var sastapt dažas neprecizitātes. 1) *Edward Twitchell Hall* (1914-2009) nebija lingvists, bet gan antropologs. 2) Viņš nebija minētā institūta direktors, bet gan tikai vienas programmas vadītājs. 3) Viņš nav sarakstījis kopā ar *Trager G.L.* grāmatu “*Culture as Communication: A Model and Analysis*” (1954). Tādā grāmata nav minēta abu bibliogrāfijā. *Hall E.T.* savā autobiogrāfijā norāda, ka viņa pirmā grāmata bija “*The Silent Language*”.

*

Grāmatas nosaukums: “Emociju ģeopolitika jeb refleksijas par globalizāciju” (24.01.2010.).

*

PSRS sabrukums atsevišķus etnosus atbrīvoja no intelektuālās verdzības – nepieciešamības loģiski domāt un rīkoties, nepieciešamības lietot noteiktu terminoloģiju, nepieciešamības atzīt un cienīt intelektu un intelektuālās vērtības, nepieciešamības amatos izvēlēties gudrus un domājošus cilvēkus utt. Tas ir labi zināms, ka PSRS laikā pastāvēja zināma intelektuālā verdzība, ko atsevišķi etnosi varēja izjust kā daudz lielāku slogu nekā proletariāta diktatūru un PSKP vadošo lomu.

*

Robert King Merton (1910-2003) starp demokrātiju un zinātni saskatīja sakarības. Zinātne uzplaukst demokrātiskā iekārtā, nīkuļo – autoritārā iekārtā. *Piotr Sztompka* (1944) cenšās polemizēt ar zinātnes socioloģijas korifeju. Viņa pārliecībā amerikāņu kolēģa teiktais attiecas tikai uz sociālajām zinātnēm, kuras nīkuļo nedemokrātiskā iekārtā. Padomju Savienībā attīstījās tikai dabas zinātnes, bet sociālās zinātnes nīkuļoja un bija ideoloģiski izkropļotas. Tagad varam droši teikt, ka var būt arī tādas zemes/valstis/kultūras, uz kurām Mertona tēze vispār neattiecas, jo tur zinātne nepastāv nekādā iekārtā. Tiesa, var pastāvēt pseidozinātne, zinātniskās darbības un zinātniskās korporācijas rituālu imitācija, kad pāra datumos “zinātnieks” nodarbojās ar metodoloģijas metodikas metodoloģiju, bet nepāra datumos – metodikas metodoloģijas metodiku.

*

Tauta, kura neciena savus gudrākos un talantīgākos cilvēkus, nav pelnījusi un arī praktiski neizbauda citu tautu cieņu. Tāpēc nav jābrīnās, ka pret šo tautu izturās ne tikai ar neslēptu necieņu, bet atsevišķos gadījumos pat reāli vēlas iznīcināt kā nevērtīgu etnosu. Pilnā mērā cienīga attieksme pret Raini bija tikai padomju laikā, kad sociālisma ideoloģiski ētiskās normas neļāva atklāti izpausties latviešu obskurantiskajam morālajam etosam. Tas, kādu attieksmi pret Raini latvieši publiski demonstrē pēcpadomju gados, raksturojams ar vārdu “ārprāts”. Ne velti savā laikā Rainis gribēja, kā viņš rakstīja, “iziet no tautas”, pilnā mērā apzinoties un ikdienā konkrēti izjūtot latviešu garīgā līmeņa totālo niecību un bezcerīgumu vēsturiskajā perspektīvā.

*

Sergejs Karaganovs 2011.g.23.XII: “*За последние несколько веков мы уже раз десять спаслись чудом. Даст Бог, пронесет и сейчас – дуракам везет*“. Acīmredzot tas attiecas uz krievu tautu un Krieviju. Taču ir labi redzams, ka uz visām tautām tas neattiecas – ne visiem mulķiem veicas.

*

Donald Arthur Norman (1935) – jēdziena “kognitīvais dizains” autors. *John Howkins* lieto jēdzienu “kreatīvā ekonomika”. *Edward Lutwak* (1942) jēdziena “ģeoekonomika” autors.

*

Populārs ir viedoklis par informācijas tehnoloģiju revolūciju. Tāds viedoklis ir populārs tāpēc, ka vairāk vai mazāk ir saprotams masām, kā arī katrs no mums ikdienā konkrēti saskaras ar informācijas tehnoloģijām. Par bioloģisko revolūciju masas gandrīz neko nezina. Tātad, kā parasti, masas neko nezina par svarīgāko, galveno, nozīmīgāko, perspektīvāko. Savā ikdienā mēs esam tālu no ģenētisko programmu radīšanas, ko cilvēce iemācījās tikai nesen. Mēs esam tālu no modelēšanas ar ģenētiskajām struktūrām, mākslīgo gēnu radīšanas. Esam tālu no genoģeogrāfijas – genofonda ģeogrāfijas. Esam tālu no pētījumiem par etniski dažādu cilvēku genomu atšķirībām. Faktiski dabas zinātnes joprojām var lūkoties uz mums kā uz pigmejiem, kuri atzīst un slavē tikai to, ko var pataustīt, pagaršot un, protams, izbaudīt, kas ir vismodīgākais pašlaik. Tāpēc nav jābrīnās, ka biotehnoloģiju izgudrotāji runā par savu revolūciju – bioloģisko sasniegumu revolūciju.

*

No Āfrikas cilvēki izklīda pa pasauli maksimāli pirms 100 000 gadiem. Vai tad sākās elitu cirkulācija, kā atsevišķi sociologi mūsdienās dēvē vēsturi? Pirmā slāvu valsts – Lielā Morāvija (822-907). Tās pastāvēšanas laikā nostiprinās t.s. baznīcas slāvu valoda, tiek radīta slāvu rakstība, izmantojot grieķu alfabētu. Nav vienprātības par galvaspilsētu. Tiek minēti trīs varianti – Mikuļčici, Nitra vai Velegrada.

*

Vilis Priedītis (dzim. 1918.27.12.) par vienu no lielākajām nelaimēm uzskatīja “plikadīdu”

mentalitātes un gribas nostiprināšanos, kas faktiski viņa dzīves laikā nebija tik katastrofāli raksturīgs kā pēcpadomju periodā, kad plikadīdas ieguva varu un sāka formēt savu sociālo slāni, kā arī iznīcināt visu, ko nebija radījušas plikadīdu iepriekšējās ģenerācijas. Labi redzams ir tas, ka plikadīdu mentalitātes un gribas reālās izpausmes ir kaut kas daudz asociālāks un nekulturālāks nekā t.s. masu cilvēku radītās masu kultūras izpausmes.

*

Riedumu individuālisma ideoloģijas izcilā pētnieka *Louis Dumont* (1911-1998) zinātniskajā liktenī interesanti ir tas, ka viņa kulturoloģiskā pieeja neiederējās strukturālisma modes periodā 50.-70.gados. Strukturālisma modes laiks pagāja samērā ātri, kaut gan atstāja dziļu ietekmi vismaz uz divām paaudzēm. Protams, strukturālisms savdabīgi veicināja kulturoloģiskās pieejas nostiprināšanos. Šodien franču zinātnieku dēvē par kulturologu.

*

Izglītības loma sabiedrībā nosaka sabiedrības vitalitāti. Ja attiecīgajā sabiedrībā izglītoto un gudro cilvēku "kasta" nesakrīt ar bagāto un materiāli labi nodrošināto "kastu", tad izglītības loma radikāli mazinās un neietekmē sabiedrības attīstību. Tā tas notiek "neizdevušajās valstīs", kurās izglītības "brāķis" ir ļoti liels. Maskavas Valsts universitātes "brāķis" PSRS laikā bija 30%, tagad – 70%. Pasaules labākajās universitātēs "brāķis" ir 10%.

*

Latvijas "plikadīdu" ģenēze ir aprakstīta "Latvijas kultūras vēstures" nodaļā 5.7. "Pēcpadomju plurālisma gūstā"(2000). Tagad pēc 10 un vairāk gadiem labi ir redzams šīs ģenēzes turpinājums un pa lielākajai daļai – noslēgums: plikadīdas ir saglabājušas savu varu, taču atgriezušās savā plikadīdu pasaulē un vairs necenšas tēlot "labākās aprindas". Interesanta ir plikadīdu vēsture Krievijā, kur viņi izveidoja grandiozu glamūra slāni. Ja Latvijā plikadīdas pārklāja visu kultūru, tad Krievijā viņiem tas neizdevās. Glamūra slānis vienmēr bija grandiozs, taču spēja funkcionēt tikai kā minoritāte, kuru sociuma vairākums nicināja un publiski apsmēja jau no paša sākuma. Diemžēl viens glamūra slānis ir iefiltrējies Kremlī, no kura tas acīmredzot ļoti drīz tiks izdzīts pilnā mērā. Process jau ir sācies.

*

Eiropas riebīgākās tautas alkātīgākie eksemplāri izdomājuši jaunu cūcību – lielām eglēm nozāgēt tikai kuplās galotnes un pārdot saviem ciltsbrāļiem jaungada svētku prieka, protams, izpaudīšanai!

*

Tomasa Manna “apolitiskā grēksūdze” ir lielisks piemērs mākslinieka refleksijām par sava laikmeta garīgo atmosfēru. To prologā uzsver Tomass Manns. Tiesa, viņš neaizmirst atgādināt par īpašajiem apstākļiem – dzīvi kara laikā.

*

Konservatīvisma centra mājas lapā ievietoti eksāmena jautājumi Aleksandra Dugina lekciju kursā “Starptautisko attiecību socioloģija”. Turpat līdzās nolasīto 16 lekciju videoieraksti. Tiem, kuriem nav jāgatavojās sesijai, var katru dienu veltīt vienai lekcijai.

*

Tomasa Manna 1918.gadā publicēto rakstu krājumu “Apolitiskā pardomas” šodien lasīt ir ļoti interesanti. Lieliski ir redzams, cik lielā mērā aizvadītajos gandrīz simts gados izmainījušies priekšstati par mākslu, morāli, cieņu, politiku, demokrātiju, apzinīgumu kā mākslinieka esamības morāli artistisko galveno īpašību. Interesanti ir lasīt par tādām (šodienas skatījumā) it kā arhaiskām nostādņām kā kultūras sociālais publiskums, garīgais publiskums. Aktuāla tādējādi ir tēma: Rietumu intelektuāļu/intelektuālisma vēsturiskās transformācijas, teiksim, Jaunajos laikos.

*

Šajās dienās jaunajā grāmatā “Etīdes par multikulturālismu” apskatu šī gadsimta lielākos politikorektuma skandālus un tajā skaitā “Watsona lietu”. Kā zināms, visvairāk nepatika viņa izteikumi par Rietumu valstu bezjēdzīgajām sociālajām programmām Āfrikai. Rietumu birokrātija vadās no politikorektās tēzes par visu planētas iedzīvotāju identisko intelektuālo līmeni, tādējādi apzināti ignorējot zinātnes argumentus. Džeims Watsons izteica nožēlu par tamlīdzīgu pilnīgi aplamu pieeju, jo nēģeru intelektuālā kapacitāte atšķiras no “balto” cilvēku intelektuālās kapacitātes, kaut gan starp “krāsainajiem”, kā viņš uzsvēra, arī var būt intelektuāli

ļoti spējīgi cilvēki. Starp citu, eiropiešu materiālās palīdzības programmas pašlaik kordinē tāda etnosa plānprātīgi pelēcīgs pārstāvis, par kura intelektuālo kapacitāti nākas šaubīties vēl vairāk nekā par āfrikāņu etnosu intelektuālo kapacitāti.

*

Haidegers nacistu partijā iestājās 1933.gada 1.maijā, lai “vadītu vadoni”. Gribot negribot mūsu dārgais Slātavas un Čangalienas “intelijences jeb zieda” pārstāvis Pietuka Krutiņš iegūst starptautisko vērtību: “cilvēka mūžs ir raibs kā pupu zieds”.

*

Visi līdzšinējie komunikācijas vēsturiskie tipi balstās uz kompromisu valodas ziņā. Komunikācija nav iespējama bez valodas. Taču valodas lietošana vienmēr ir saistīta ar valodas izvēli. Tātad – komunikācijas dalībnieku kompromisu, jo ir jāizvēlās viena valoda minimāli no divām valodām. Komunikācijas procesā pirmais solis ir valodas izvēle; respektīvi, komunikācijas dalībnieku vienošanās par valodu, kuru lietos komunikācijas procesā. Vienošanās nav iespējama bez kompromisa. Vienošanās var ietekmēt visdažādākie faktori – morālie principi, politiskie apsvērumi, ambīcijas, sociālais statuss, materiālais stāvoklis, ģeopolitiskie motīvi, inteliģences līmenis, komunikācijas dalībnieka kultūras autoritāte, profesionālā hierarhija, administratīvais stāvoklis, ideoloģiskie mērķi u.c. Acīmredzot viens no vissvarīgākajiem faktoriem – komunikācijas dalībnieku intelektuālā un morālā spēja saprast par komunikācijas neiespējamību bez kompromisa. Ja nav šīs elementārās izpratnes par kompromisa nepieciešamību, tad komunikācijas perspektīvas ir ļoti niecīgas.

*

Par Eiropas intelektuālo krīzi jau atklāti izsakās “eirobirokrāti” – augsta līmeņa komisiju, komiteju pārstāvji. Viņi runā par būtisku un konstruktīvu iniciatīvu trūkumu. Pie varas esošā politiskā elite nav ne uz ko spējīga. Arī jauniešu kustībās nav intelektuālo līderu. Tātad “baltie” vispār nav vairs ne uz ko spējīgi savas dzīves risināšanā. “Baltie” nav spējīgi uz evristiskiem un metodoloģiskiem atklājumiem.

*

XX gs. otrajā pusē uzrakstītajām Andersona, Gellnera, Smita, Hobsbauma slavenajām grāmatām par nacionālismu idejiski radošais sākums ir angļu vēsturnieka un politologa *George Hugh Nicholas Seton-Watson* (1916-1984) fundamentālais pētījums “*Nations and States: an Enquiry into the Origins of Nations and the Politics of Nationalism*” (1977). Viņa ievērojamākais mūža darbs – “*The Russian Empire, 1801-1917*”. Interesanti, ka Setons-Vatsons un viņa tēvs, kā arī Benedikts Andersons aktīvi nodarbojās ar Austrumāzijas vēsturi, kas sniedza būtisku materiālu nacionālisma izpratnei.

*

“Balto” cilvēku degradācija šodien izpaužas visdažādākajā veidā. Konkrēts variants: PR programmas students lepni paziņo, ka savā dzīvē nelieto un arī turpmāk nekad nelietos (neklausīsies, neskatīsies, nelasīs) masu informācijas līdzekļus – radio, TV, Internetu. Tāds PR programmas studenta paskaidrojums ir ļoti dīvains. Tas būtu tas pats, ja garīgās akadēmijas students, topošais mācītājs, paziņotu, ka netic Dievam un nekad nelasīs Bībeli. Tamlīdzīga absurda, kropla, idiotiska attieksme pret studijām un savu nākošo (par paša naudu iegūto) profesiju vēl neseno nebija iespējama. Bet varbūt tagad jau nākas domāt, ka garīgās akadēmijas students patiešām var lepni paziņot par savu ateistisko pārliecību un reliģisko tekstu ignorēšanu!

*

Harvardas universitātes Antropoloģijas katedras sociālās antropoloģijas profesors *Steve Caton* katru mācību gadu cenšas lasīt vismaz divus lekciju kursus. To būs grūti saprast Austrumeiropas augstākās izglītības biznesa firmu profesoriem, kuriem algas nopelnīšanai ir jālasa vismaz 10 lekciju kursi. Tiesa, žēloties būtu grēks, jo Austrumeiropā gandrīz visi ir apmierināti ar tādu profesora slodzi – ministrijas nekompetentā pelēcība, firmu alkātīgie saimnieki, diploma infantīlie pircēji (t.s. studenti un viņu vecāki).

*

Austrumeiropā un atsevišķās bijušajās PSRS republikās augstākās izglītības līmeni vēl vairākas paaudzes ietekmēs padomju laika pieeja zinātnes organizācijā; proti, tas, ka padomju laikā zinātniskā darbība galvenokārt koncentrējās Zinātņu akadēmijas iestādēs, bet nevis augstskolās. Padomju laikā universitātēs un institūtos strādāja galvenokārt otrās un trešās šķiras speciālisti, kuru darbībā vissvarīgākais bija formālais moments. Respektīvi, zinātņu kandidāta un doktora grāda noformēšana, lai saņemtu algas paaugstinājumu un varētu ieņemt attiecīgos amatus. Nākas atcerēties, kā disertāciju varēja aizstāvēt pareizi noformētu telefona grāmatu, jo saturs nevienam neinteresēja. Trulais, pelēkais, konformistiskais un radoši impotentais kadru “materiāls”

joprojām visu nosaka pēcpadomju augstākajās mācību iestādēs. Tie ir kadri, kuri principā nav spējīgi izaudzināt jaunu maiņu, kas spētu augstskolas pārvērst par īstām zinātniskajām institūcijām un tādējādi realizētu Rietumu klasisko pieeju, kad zinātne un universitāte ir organiski integrēti lielums. Bet, ja nav spēja izaudzināt attiecīgi piemērotu jaunu maiņu, nav arī sagaidāms rezultāts. Tas ir paaudžu jautājums. Vienas paaudzes aktivitātes “mūžs” – apmēram 30 gadu. Saprotams, obligāti nākas ņemt vērā vadāmā haosa sekas. Bet tā ir atsevišķa saruna.

*

Nogurums var būt no grāmatas lasīšanas. Nogurums var būt no romāna rakstīšanas. Nogurums var būt no malkas kraušanas. Nogurums var būt no savas tautas. No savas tautas sliktās reputācijas, stulbuma, divkosības, morālās un intelektuālās impotences, idiotiskās pašapmierinātības, zaglīguma, blēdīguma, nespējas domāt un runāt par galveno, pseidointelektuālisma un etnocentriskuma apmātības. Nogurums var būt no savas tautas pasionārās un vēsturiskās bezperspektivitātes. Nogurums var būt no savas fatālās etniskās identitātes.

*

Facebook par manu draugu vēlas kļūt Ādolfs Alunāns (1848-1912). Protams, es priecātos, ja pieteiktos arī Pietuku Krustiņš.

*

Nācija ir izgudrojums, par kuru nevar saņemt patentu. Tā domā zinātnieks, kas arī dzimis 26.augustā. Nacionālisms nejaušību pārvērš par likteni. Mana etniskā identitāte ir mans liktenis un reizē arī nejaušība. Uz planētas neviens nevar apgalvot, ka tas uz viņu neattiecas – viņa etniskā identitāte esot “ieplānota”. Tiek uzskatīts, ka cilvēces vēsturē mūsu paaudze ir pirmā paaudze, kura var izlemt, vai tai būt pēdējai paaudzei uz zemes. Šajā ziņā milzīgs nopelns ir arī nacionālismam un ne tikai iracionālismam un pagrimumam kā ceļa rādītājiem nenovēršamajai virzībai uz nekurieni.

*

Nācija ir izgudrojums, par kuru nevar saņemt patentu. Tā domā zinātnieks, kas arī dzimis

26.augustā. Nacionālisms nejausību pārvērš par likteni. Mana etniskā identitāte ir mans liktenis un reizē arī nejausība. Uz planētas neviens nevar apgalvot, ka tas uz viņu neattiecas – viņa etniskā identitāte esot “ieplānota”. Tiek uzskatīts, ka cilvēces vēsturē mūsu paaudze ir pirmā paaudze, kura var izlemt, vai tai būt pēdējai paaudzei uz zemes. Šajā ziņā milzīgs nopelns ir arī nacionālismam un ne tikai iracionālismam un pagrimumam kā ceļa rādītājiem nenovēršamajai virzībai uz nekurieni.

*

Nācija ir izgudrojums, par kuru nevar saņemt patentu. Tā domā zinātnieks, kas arī dzimis 26.augustā. Nacionālisms nejausību pārvērš par likteni. Mana etniskā identitāte ir mans liktenis un reizē arī nejausība. Uz planētas neviens nevar apgalvot, ka tas uz viņu neattiecas – viņa etniskā identitāte esot “ieplānota”. Tiek uzskatīts, ka cilvēces vēsturē mūsu paaudze ir pirmā paaudze, kura var izlemt, vai tai būt pēdējai paaudzei uz zemes. Šajā ziņā milzīgs nopelns ir arī nacionālismam un ne tikai iracionālismam un pagrimumam kā ceļa rādītājiem nenovēršamajai virzībai uz nekurieni.

*

Mūsu paaudzei (tai, kuras kodolam tagad ir 25-30) ir vēl viena iespēja. Šī paaudze var izlemt, vai vēlas būt organiski vitāla un pašreizējai aktīva pirmā paaudze attīstības jaunajā etapā, kad jēdziena “kultūra” vietā tiks lietots pilnīgi cits vārds, jo līdzšinējās kultūras saturs būs izmainījies līdz nepazīšanai. Daži jauno kultūru jau tagad dēvē par “postkultūru”. Par to, ka cilvēces sociāli kulturālajā evolūcijā ir iestājies noteikts lūzums, šaubas nerodas pat tiem mēnessērdzīgajiem indivīdiem, kurus daudzi nopietni dēvē par optimistiem, ignorējot klasiku aizrādījumu par optimisma saistību ar plānprātību. Tas ir lūzums, kas atgādina kritisko nestabilitāti un tā perspektīvos variantus: transformāciju vai sabrukumu. Pie tam kardinālu transformāciju un, protams, nevis “sabrukumu” ikdienišķi tradicionālajā izpratnē, bet gan globālas bifurkācijas aspektā.

*

Liekas, vienmēr ir pastāvējusi īpaša suga – cilvēces glābēji. Visjaunākajos laikos: divi ungāri – Aurelio Pečeji (*Aurelio Peccei*, 1908-1984) un Ervins Laslo (*Ervin Laszlo*, 1932), bijušais padomju ebrejs Mihails Laitmans (*Michael Laitman*, 1946). Viņi veido visdažādākās organizācijas – Romas klubu, Budapeštas klubu, *World Wisdom Council*, sastāda sev līdzīgu cilvēku sarakstus, rīko konferences, publicē grāmatas, ziņojumus un tagad, protams, iekārto saitus ar tekstiem un video materiāliem. Visi no viņiem ir doktori, goda doktori, goda locekļi,

desmitiem grāmatu autori, akadēmiķi, prēmiju laureāti, profesori, goda profesori, izcili, pazīstami un ļoti pazīstami, tulkoti daudzās valodās.

*

Saruna par Eiropas riebīgāko tautu no šodienas iegūst plašāku rezonansi. Tikai šī saruna neko nevar palīdzēt. Ne atsevišķiem indivīdiem, ne sociumam un “valstij”. Ļevs Gumiļevs, iespējams, ieteiktu gaidīt. Gaidīt pasionāra slāņa rašanos. Tas var notikt tikai pēc vairākām paaudzēm. Taču viņa etnoģenētiskās receptes var vēsturiski nepiepildīties, jo šajā jomā nav universiālu likumu.

*

2010.gadā ASV Federālās rezerves sistēmā (valsts centrālā banka, faktiski – privāta iestāde) pirmo reizi tās pastāvēšanas laikā (apm. 100 gadi) tika veikta pārbaude. Atklājās, ka nesen amerikāņu un eiropiešu dažām bankām ir izsniegti vairāk kā 16 triljoni dolāru uz nenoteiktu laiku un bez procentiem. Par to medijs klusē, kaut gan jautājums ir interesants: kādam nolūkam tika izsniegta minētā astronomiskā summa? Atbilde ir lakoniska: lai nopirktu visu to, kas uz planētas ir vērtīgs un krīzes apstākļos tiek pārdots par pusvelti Grieķijā, Itālijā, Portugālē un citās valstīs. Krievijas valdībai izdevās atvairīt šos “uzpircējus”. Tiek uzskatīts, ka minēto summu paredzēts izmantot vēl ilgu laiku, mākslīgi periodiski izraisot krīzi un pēc tam piedāvājot savu “palīdzību”. Kā var izlasīt medijos, Eiropas riebīgākā valsts 2012.g. “palīgiem” atdos apm. 500 miljonus latu, 2013.gadā – apm. 560 miljonus latu, 2013.-2014.gadā – apm. 2,3 miljardi latu.

*

Pats interesantākais un oriģinālākais aizvadītajos gados ir nupat sākusies saruna par sociālisma jaunas stadijas reālajām perspektīvām, kad būs iespējama visas saimnieciskās darbības plānošana 100% apjomā. Jau tagad informācijas tehnoloģijas attīstības līmenis ļauj veikt ekonomikas plānveidīgu vadību planetāri globālā mērogā. Desmitgades beigās informācijas tehnoloģiskās apstrādes iespējas jau daudzkārt apsteigs tirgus “neredzamās rokas” vadītās ekonomikas potences. Saimnieciskās darbības jaunā plānveidīgā vadība (turklāt no viena centra) būs ekonomiski izdevīgāka nekā tirgus ekonomikas stihijām pakļautā rentabilitāte un peļņa. Praktiski tas nozīmē, ka par sociālisma jauno stadiju interesi izrādīs tie paši apsviedīgie cilvēki, kuri līdz šim materiālo labumu guva no liberālā tirgus priekšrocībām. Lai ieviestu sociālisma jauno stadiju, nevajadzēs organizēt revolūciju. Tajā pašā laikā ir skaidrs, ka “mežonīgajam” kapitālismam, krimināli buržuāziskajam glamūra kapitālismam pavisam drīz pienāks gals.

*

Eiropas riebīgākās tautas zādzībās un blēdībās visamizantākais ir tas, ka summas noslēdzās ar santīmiem. Piemēram, universitātes Lomonosova ielas māslu bedres visjaunākā summa ir 86 402, 39 Ls.

*

Sociālisma ekonomikas jaunā stadija likvidē cilvēces līdzšinējo bēdīgo konstatāciju – nav iespējams sastādīt ideāli precīzu un sabalansētu reālās ražošanas plānu. Kapitālisms to saprata, un tirgus gādāja, lai būtu preču pārpalikums. Sociālismā centās visu saplānot. Tomēr tas nebija praktiski iespējams un radās preču trūkums – deficīts. Kapitālisma tirgus pārpalikums arī deva zaudējumus – tika izniekoti resursi, kāds vienmēr bija bez darba.

*

Aļģirda Palecka attaisnošana 18.I Viļņā var būt sākums vēstures “pārrakstīšanai”. Vajadzēs atdot ordeņus, vajadzēs atzīties un uzņemties vainu par “klanu un mafiozā kapitālisma” (Džozefa Stiglica apzīmējums) ieviešanu, varbūt, ka pat vajadzēs izciest sodu cietumā par savējo nošaušanas organizēšanu. Katrā ziņā “tauta” kārtējo reizi būs spiesta pārliecināties, ka ir tikusi nelietīgi krāpta. Jau sastopams viedoklis, ka pēc 18.janvāra Lietuvas sabiedriskā doma radikāli izmainīsies attiekmē pret “neatkarības” atgūšanas epopeju Gorbačova un amerikāņu vadībā. Tiesa, Lietuvā ir arī tādi tēvzemes “patrioti”, kuri sola atļaut izmantot viņu arhīva dokumentus tikai 50 gadus pēc nāves. Tas tiek darīts, lai nesāpinātu tautu.

*

“Nāves spirāle” - *Joseph Stiglitz* (1943) prognoze “baltajiem” Eiropā un ASV 2012.gadā.

*

Amerikāņu dažās Austrumeiropas kolonijās šodien mēdz Pietuka Krustiņa manierē moderni prātuļot par inovāciju menedžmentu, inovāciju stratēģiju, inovāciju kreativitāti u.tml. Tāds diskurss pusizglītotu klanu un mafijas pārvaldītās teritorijās, krimināli buržuāziskā glamūra un

pusglamūra izkropļotajās un piemēslotajās zemēs, protams, salīdzināms ar grotesku izdarību veselā saprāta deficīta apstākļos. Rietumos pareizi saka, ka inovāciju autori ir t.s. kreatīvā šķira – zinātnieki, inženieri, pasniedzēji, skolotāji. Amerikāņu dažās Austrumeiropas kolonijās pat šodienas “eksperti” un “speciālisti” nespēj saprast, ka šajā teritorijā kreatīvā šķira ir likvidēta – nobīdīta malā, iedzīta nabadzībā, izkļiedēta pa visu pasauli, pārvilināta uz ASV, Vāciju, Japānu u.c. valstīm, kuras patiešām reāli ir spējīgas ģenerēt zinātniskus un tehniskus jauninājumus.

*

ASV prezidents 2012.g. 24.janvārī ziņojumā par stāvokli valstī nemaz neraksturoja attiecības ar Eiropu. Var rasties iespaids, ka tāda Eiropa nemaz neeksistē amerikāņu politikā. Toties ir nepārprotami paskaidrots, ka “*America is a Pacific power*“. Tātad arī dārgais Atlantijas okeāns vairs nav galvenais. Amerikāņu uzmanības centrā tagad un arī turpmāk būs Āzija. Skaidrs, ka nēģera mentalitāte būtiski atšķiras no “baltā” cilvēka mentalitātes – ģenētiski kodētās vēsturiskās atmiņas, kultūras orientācijas, etniskās un kultūras identitātes visdziļākajiem arhetipiem utt. Eiropocentrisms, kolonizātoru un vērgturu ideoloģija, – tie ir būtiski mentālie faktori “baltā” politiķa apziņā. Tos var respektēt arī nēģeris. Tikai, saprotams, viņa apziņā formējās diametrāli pretēja garīgā un intelektuālā reakcija, risinot konkrētus uzdevumus. Eiropas noriets ir ieguvis jaunu pavērsienu.

*

Demokrātijas infantilisms, pirmā oranžā tvitera revolūcija, oranžā vārda brīvība, oranžā brīvība,- tie ir jaunākie skaidrojumi bēdīgi slavenajai “atklātībai” no “perestroikas” demagoģisko lozungu repertuāra. Pūļa un inteligences apjūsmotā “*гласность*” faktiski bija informatīvs ierocis PSKP vadības manipulācijās. Turklāt apzināti izvēlēts ierocis, slēpjot tā pielietošanas īstos nolūkus. Pārsteidzoša ir “perestroikas” ideologa Jakovļeva ciniskā atklātība par “perestroikas” īstajiem mērķiem. Iespējams, piedzīvosim arī Gorbačova atzīšanos. Būs arī tādi, kurus vajadzēs piespiest atzīties. Aizvadīto 20 gadu vēsture ir fantastiski izkropļota. Patiesības uzzināšana var izraisīt smagas sociālās sekas – sociālos satricinājumus. Atsevišķās zemēs tie jau ir sākušies. Kā parasti, attieksme pret savu vēsturi arī šoreiz uzskatāmi raksturo tautas kvalitāti, tautas cilvēciskā kapitāla vērtību.

*

Valters Benjamins priecājās, ka grāmatas un meitenes var ņemt līdzī gultā. Savukārt viņa kolēģis Frankfurtes skolā Teodors Adorno sevi uzskatīja par pēdējo filosofu un mīlēja runāt par filosofijas bojāeju. Šodien par pēdējo filosofu dēvē Karenu Svasjanu. Arī viņš raksta par

filosofijas bojāeju.

*

Aleksandrs Jakovļevs raksta par tautas bioloģisko degradāciju - *нация биологически вырождается*. Iemesls – *запредельно отравлено ложью*. Pret minēto konstatāciju nevar būt iebildumu. Ne tikai Krievijas tautas, bet arī Austrumeiropas citu tautu lielākā nelaime tagad ir dzīve melu nomācošajā klātbūtnē, kad melu graužošā plūsma turpinās gadu desmitiem un šai plūsmai nav redzams gals. Tautas bioloģiskās degradācijas līmenis ir tik katastrofāls, ka tauta nav spējīga tam pretoties un faktiski ir samierinājusies ar savu jauno kroplo bioloģiskās ģenēzes stadiju. Austrumeiropas atsevišķās zemēs tas uzskatāmi atspoguļojās visās kultūras sfērās. Protams, arī politikā, kad tauta nav spējīga deleģēt pat vienu godīgu un intelektuāli pilnvērtīgu cilvēku valsts visaugstākajam amatam.

*

Pasaules globālās transformācijas reālās izpausmes var būt visnegaidītākās.”*The New York Times*” nesēn noskaidroja, ka ASV faktiski nav spējīga praktiski realizēt pati savas inovācijas, piemēram, informācijas tehnoloģiju sfērā. ASV nav praktiski spējīga ražot “*Apple*” izdomāto produkciju. To ražo Ķīnā. Iemesls visnegaidītākais. Rūpnīcā, kurā tiek komplektēta “*Apple*” produkcija, pie konveijeriem strādā 230 000 ķīniešu. Tas ir optimālais strādājošo skaits attiecīgās produkcijas izgatavošanai noteiktajā apjomā. Izrādās, ASV nevienā pilsētā šodien nav iespējams izveidot ražotni ar 230 000 strādājošajiem. ASV nav iespējams vienā rūpnīcā sapulcināt 230 000 cilvēku, kuri būtu ar mieru visu darbdienu strādāt pie konveijera.

*

Sakarā ar Eirāzijas savienības veidošanos aktuāls kļūst jautājums par kultūru-donoru un kultūru-recipientu attiecībām jeb, citiem vārdiem sakot, kultūras-kodola fiksāciju, potenciālu, perspektīvām. Jaunajā savienībā tāpat kā visās polietniskās un multikulturālās formācijās ir nepieciešama kultūra, kas ap sevi spētu konsolidēt citas kultūras, kalpojot kā zināms gravitācijas spēks un veicot integrācijas misiju. Sprototams, vispirms un galvenokārt ir runa par krievu kultūras potenciālu veikt kultūras-kodola/donora misiju Eirāzijas savienībā. Tā ir zinātniski pamatota pieeja. Nākas atcerēties, ka Austrumeiropā ir truli aprobežots etnoss, kura “elite” nemaz nav spējīga saprast minēto intelektuālo pieeju un ambiciozi cenšas nepamatoti uzkundzēties par kultūru-donoru citām kultūrām attiecīgajā teritorijā. Sprototams, rezultāts ir zināms – nepārtraukti konflikti, divkopienību sabiedrības neformāla funkcionēšana, bet visnepatīkamākais – necienīgas reputācijas nostiprināšanās ne tikai savā zemē, bet visā pasaulē.

*

Latviešu ultragodīgā etnosa pārvaldītā universitāte veiksmīgi transformējusies no “reakcijas stiprās pils” (Rainis) līdz “zagļu stiprajai pilij” (Pietuku Krustiņš Jaunākais). Ar ko atšķiras universitāte no BSA? Ar to, ka universitātē var nesodīti zagt gadiem ilgi, bet BSA vispār zagst nav iespējams, jo saimnieki pie naudas lādes nevienu nepielaiž. Un pareizi dara! Ja senāk ultragodīgā etnosa eksemplāri vācbaltiem mežā sistemātiski zaga žagarus un tā bija viņu nenogurstošo zādzību galvenā specializācija, tad tagad ultraetnosa eksemplāru specializācija savā praktiskajās izpausmēs ir neierobežota. Lasiet – pietiek.lv.

*

Turpinot sarunu par vietējās krievu diasporas t.s. kultūras jeb cilvēcisko kapitālu, nākas minēt konkrētus piemērus. To varu darīt, izmantojot konstatēto tajā vidē, ar kuru ir visciešākā saskarsme. Baltijas Starptautiskajā akadēmijā ir studiju programma „Tūrisma un viesmīlības vadība”. Tās likteni, saprotams, ietekmē firmas saimnieki un programmas direktors. Programmā ir lekciju kurss „Latvijas un Baltijas vēsture un kultūra”. Cilvēkam ar veselo saprātu tūlīt rodas vairāki jautājumi. Vai tad Latvija neietilpst Baltijā, ja par to sola stāstīt atsevišķi? Vai ir iespējams vienā priekšmetā apvienot „vēsturi” un „kultūras vēsturi”? Vai vispār var būt tik „spējīgs” pasniedzējs, kurš uzdrošināsies vienā lekciju kursā runāt gan par vēsturi, gan par kultūras vēsturi un turklāt vēl visas Baltijas (triju tautu/nāciju) mērogā? Minētajā programmā ir lekciju kurss „Ievads japāņu kultūrā”. Tas tiek pasniegts tikai krievu mācību valodas plūsmā. Latviešu mācību valodas plūsmā tāds kurss nav paredzēts. Atkal var rasties jautājumi. Kāpēc Latvijas tūrisma speciālistiem ir jābūt kompetentiem tieši japāņu kultūrā? Kāpēc tikai Latvijas tūrisma „krievvalodīgajiem” speciālistiem ir jābūt kompetentiem japāņu kultūrā? Bet tagad par nepatīkamāko. Šajā mācību gadā no programmas tika izmests lekciju kurss „Latvijas novadu kultūra”. Tā mērķis bija topošos tūrisma speciālistus iepazīstināt ar Latvijas kultūras mantojumu kā potenciālu bāzi tūrisma organizēšanai mūsu valstī. Nav grūti iedomāties, kā šo faktu komentētu cilvēks ar veselo saprātu. No programmas faktiski ir izmests priekšmets, kas jebkuras zemes tūrisma speciālistu sagatavošanā ir viens no vissvarīgākajiem, proti, sniedzot zināšanas par to, ar ko var lepoties paši un lepni rādīt citu zemju iedzīvotājiem.

*

Vai mums var palīdzēt krievu diaspora?

Referenduma kontekstā aktuāls ir jautājums par šodienas krievu diasporas potenciālu un spēju palīdzēt manai gaišajai un pateicīgajai tautai. Nav runa par krievu valodas un krievu kultūras

apgaismojoši humānistiskā potenciāla perspektīvām mazu un lielu tautu attīstībā vispār. Nav runa par to potenciālu, kas ir Krievijā. Runa ir par krievu diasporu šodienas Latvijā un par tās spēju palīdzēt vēsturiski jaunajai latviešu tautai, kurai vēl ir jāmacās, jāmacās un vēlreiz – jāmacās, lai kļūtu par pilnvērtīgu kultūras tautu. Labi ir zināma vācbaltu loma latviešu kultūras ģenēzē. Vācbaltu ieguldījums ir milzīgs un līdz šim nepārspēts: kristietība, mūra arhitektūra, Rīga, latviešu rakstu valoda, izglītības iestādes, grāmatniecība, dziesmu svētki, kora dziedāšana, zinātne, medicīna utt. Bet ko latviešiem var palīdzēt šodienas krievu diaspora? Kas konstruktīvi un pozitīvi izmainīsies latviešu kultūrā, oficiāli aktualizējot krievu valodu? Atbilde uz šiem jautājumiem nav viegla. Turklāt atbildes vietā gribas uzdot citus jautājumus. Ko var palīdzēt diaspora, kura 20 un vairāk gadus pati nebija spējīga aizstāvēt savas intereses? Labi ir zināms, kādas tautas pārstāvji kļuva par aktīvākajiem „krievvalodīgo” un cilvēktiesību faniem pēcpadomju Latvijā. Tie nebija krievi. Ko var palīdzēt diaspora, kuras business nebūt neasociējās ar godīgu ekonomisko un finanšu darbību? Ko var palīdzēt diaspora, kura nav spējīga savējiem nodrošināt labu augstāko izglītību un vienīgi spēj uzturēt maniakāli alkātīgus „putekļusūcējus”? Ko var dot diaspora bez savas intelektuāļu elites? Ko var palīdzēt diaspora, kuras inteligences prāva daļa ir tā izlaidusies un tik slinka, ka pat neuzskata par vajadzību sekot līdz krievu kultūras attīstībai Krievijā? Ko var palīdzēt diaspora, kurai pašai faktiski ir vajadzīgs „audzinātājs” un „skolotājs”, lai nepārvērstos par trulu marginālu masu un nekļūtu par „piekto riteni” mūsu supereiropēiskās valsts dzīvē? Vai diaspora ir spējīga piepildīt to nedaudzo vietējo cilvēku cerības, gaidot morālo un intelektuālo atbalstu jaunajos ļoti interesantajos, bet komplicētajos vēsturiskajos apstākļos pēc sociālisma sabrukuma?

*

Aktuāla ir tēma: “Nelīnijas procesu ētika jeb manipulācijas ar vēsturisko atmiņu”. Tēma ir svarīga ne tikai Austrumeiropā, bet arī citur, jo t.s. globalizācijas impērija balstās uz vēstures izkropļošanu. Cilvēki jau lielā mērā ir aklimatizējušies izkropļotajā vēsturē, taču viņi nav pilnā mērā samierinājušies ar vēstures manipulācijām un patiesībā arī nekad nesamierināsies. Pie tam – bez vēsturiskās patiesības mums nav nākotnes, t.i., turpināsim dzīvot morāli sagandētā atmosfērā.

*

Demogrāfiskās pārejas klātbūtni inteliģence un arī daudzi intelektuāļi vēl joprojām nespēj respektēt kā šodienas un rītdienas realitāti. Tāpēc iepriecē jebkura tikšanās ar demogrāfiskās pārejas sociāli politiskajiem risinājumiem arī tad, ja tie var mūs sāpināt. Piemēram, tādi ir risinājumi par valsts lomu iedzīvotāju skaita grandiozā/nenormālā pieauguma rezultātā no vienas puses un iedzīvotāju kontingenta novecošanā no otras puses. Demogrāfiskās pārejas rezultātā notiks virzība no politikas, kad valsts rūpējās par cilvēku visu viņa mūžu, uz jauna tipa politiku, kad cilvēks pats rūpējās par sevi visu mūžu. Tā būs virzība no valsts paternālistiskās politikas un radikāli citu politiku, kurai vēl nav izdomāts nosaukums. Zināma ir tikai politikorekta sociuma

psiholoģiskā sagatavošana jaunajai politikai, proti, notikšot valsts atbildības dalīšana ar pilsoņiem. Praktiski tas nozīmē, ka viss būs atkarīgs tikai no mums pašiem un valsts palīdzība būs vienīgi retoriskā/virtuālā līmenī.

*

“Viškā” jauna maģistra programma “Персонология и экзистенциальная психотерапия“, kas tiks realizēta sadarbībā ar Vīnes t.s. trešo psihoterapijas skolu. Interesanti, ko par to teiktu Eiropas riebīgākās tautas psiholoģiskās biznesmenes universitātē, akadēmijās. Noteikti to pašu, ko teica kādas citas unikālas programmas sakarā universitātes zagļu dekāns: mums jau tas ir sen... “Viškā” jauna maģistra programma “Персонология и экзистенциальная психотерапия“, kas tiks realizēta sadarbībā ar Vīnes t.s. trešo psihoterapijas skolu. Interesanti, ko par to teiktu Eiropas riebīgākās tautas psiholoģiskās biznesmenes universitātē, akadēmijās. Noteikti to pašu, ko teica kādas citas unikālas programmas sakarā universitātes zagļu dekāns: mums jau tas ir sen...

*

Aleksandrs Jakovļevs savās intervijās runā par paradoksālu situāciju. Juridiski formāli vajadzētu rehabilitēt Beriju, Ježovu, jo viņi notiesāti par to, ko nedarīja: spiegošanu, trockismu. Notiesāti par safabricētām lietām. Tātad notiesāti tādā pašā formā, kā to paši darīja ar tūkstošiem nevainīgiem cilvēkiem. Taču viņus nereabilitēs. Iemesls subjektīvs – ko teiks viņu upuri. Tātad – atkal likums kalpo tikai vienai daļai un no šīs pretrunas neizdodās izvairīties. Krievijas XX gs. vēsture ir grandiozi samudžināta. Jakovļevs zemtekstā liek saprast, ka pie tā vainīgi ir cilvēki – padibenes, muļķi un nelieši, neizglītoti un varaskāri krimināli elementi, kuri valdīja valsti XX gs. Turklāt – viņu klātbūtne nav noslēgusies.

*

Kāpēc “bieltie” nerespektē seno aforismu/likumsakarību: kamēr nav īsta skaidrība par pagātņi/vēsturi, nevar būt runa par normālu nākotni! Izskaidrojums, izrādās vienkāršs, – “baltajiem” nav nekāda nākotne, “baltajiem” nav nekādas perspektīvas! Nav nekāda nākotne ne tikai Eiropas riebīgākajam etnosam, zagļiem un cūkām, nav nekāda nākotne arī citiem etnosiem. Pēc pusgadsimta un varbūt pat ātrāk riebīgais etnoss kopā ar citiem “baltajiem” etnosiem kalpos arābiem, nēģeriem, ķīniešiem un citiem citu rasu pārstāvjiem. Tāpēc mūs vairs nesatrauc vēsturiskās ārprātīgās falsifikācijas, tāpēc turpinām melot un zagt, nevienu zagli neapcietinot un nesodot. Mums nav nekāda nākotne! Tikai zagļu un cūku nākotne! Tikai vergu nākotne!

*

Levu Gumiļevu (1912-1992) iedvesmoja V.Vernadska (1863-1945) ideja par biosfēras dzīvo būtņu enerģiju un S.Širokogorova (1887-1939) pieeja etnosa interpretācijā.

*

Paldies dievam, var notikt arī kaut kas morāli perspektīvs un piepildīties tas, kam bija jānotiek, ja gribam saglabāt cilvēciskumu, cilvēcisko esamību un nepārvērsties par amorāliem kropliem. Vakar V.Putins pateica, ka “prihvatizācijas” nelietīgā tēma tiks risināta un tā ir jāatrisina, ja gribam dzīvot normāli. Saprotams, šī tēma attiecas uz visu Austrumeiropu, sagandējot dzīvi aizvadītajos 20 un vairāk gados, bet galvenais – neļaujot cerīgi lūkoties uz rītdienu. Protams, neliešu pretestība būt. Krievijā ar to noteikti tiks galā ātrāk nekā Eiropas riebīgākās tautas zemē – totālas izzagšanas paradīzē. Lstviešu mēsli noteikti izdomās “objektīvus iemeslus”, visticamākais – demagoģijā tiks izmantota nacionālistiskā retorika – krievi, mūsu mīļā neatkarība, kuras dēļ katrs latviešu smirdoņa ir gatavs paciest zagļus un ļaut sev nozagt visu.

*

Runā, ka Irāna savu pirmo kodolražētāju izšaus uz Latviju, lai likvidētu ASV ņiprāko sabiedroto. Karš būs, un letīni jau var sākt posties ceļam un izgludināt amerikāņu formastērpu.

*

Rakstu par vēstures falsifikācijām nosūtīju vairākiem latviešu medijiem, kā arī vienam krievu medijam. Iespējams, atkal būs jāsastāda “Noklusētāju saraksts”, kā tas bija jau daudzkārt agrāk. Iemesli dažādi. Par tiem varēs spriest vēlāk. Rakstu ievietoju savā “Dienas” blogā. Nākas priecāties par jaunās paaudzes izpratni. Tās paaudzes izpratni, kura tagad tiek degradēta, noplicināta, demoralizēta, pusizglītota vispamatīgāk. Var sastādīt samērā garu sarakstu par Latvijā izmirušām un vairs nesastopamām kultūras formām, kuras eksistē šodien citās kultūrās. Tā nebūtu pat sava veida kultūras formu “sarkanā grāmata”. “Sarkanajās grāmatās” tradicionāli iekļauj fenomenus, kuri atrodas uz izmiršanas robežas. Pie mums tā nav. Pie mums ir kultūras formas, kuras ir izmirušas aizvadītajos 20 gados pilnā mērā un tāpēc jaunajai paaudzei pilnīgi svešas. Notikumi kaimiņos, “baltās” rases pēdējā oāzē, vieš cerību arī mūsu jaunatnei gūt drīz iespēju dzīvot morāli un intelektuāli pilnvērtīgu mūžu.

*

Pie mums dominē dažas tēmas: 1) zagšana, 2) blēdības. Taču nav sastopama tēma par zinātnes degradāciju, augstākās izglītības stāvokli. Visi ķer zagļus un blēžus. Jau 20 gadus katru dienu, jo mums ir talantīga nācija. Mazāk ir zināms par mūsu talanta spožumu zinātnē un augstākajā izglītībā. Šajās jomās jau sen var sastādīt “Debilizācijas vārdnīcu”, un tā būs bieza grāmata. Blogā rakstīju par BSA vienas programmas lekciju kursiem. Sarunu var turpināt. Lūk, piemēri no “dakteru universitātes” studiju programmas “Komunikācija un mediju studijas”. Tajā var jūsmot par tādiem lekciju kursu nosaukumiem kā “Latvijas kultūras un komunikācijas vēsture”, “Komunikācijas makro un mikroteoriju integrācija”, “Komunikācijas teorētiskie modeļi”, “Politiskās kampaņas un mārketingš”, “Mediji, mūzika, sabiedrība”. Minētajā vārdnīcā iederas iegūstamais grāds “sociālo zinātņu maģistrs informācijas komunikācijas zinātnēs”. Talantīga nācija un tās tautas. Žēl tos jauniešus, kuri nevar aizbraukt studēt citur.

*

Šodien pasta kastītē atradu lielu literāri estētisko un intelektuālo dārgumu – mūsdienu latviešu visgaišāko prātu un visgodīgāko dvēseļu „Nacionālās apvienības” skrejlapu. Tā man sagādāja milzīgu patīkamu pārsteigumu. Uzzināju, ka Ināra Mūrniece ir Saeimas deputāte. Turklāt ne ierindas deputāte, bet Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas vadītāja. Tātad no visām 100 mūsu nācijas deleģētajām galvām un sirdīm viena no visgodīgākajām un morāli viscēlākajām. Skrejlapā ir ievietota viņas fotogrāfija un beidzot varēju redzēt, kāda izskatās Ināra Mūrniece. Agrāk man bija pazīstama tikai viņas samtainā balss telefona aparātā – ļoti patīkama it kā inteliģentas sievietes balss. Tāpēc arī viņai izdevās mani piekrāpt: veigļi un visam piekrītoši trallinot, izvilināt no manis zināmu informāciju. Jau agrā jaunībā mani iemācīja attiecīgi izturēties pret žurnālistiem, taču ausij tīkamajā sarunā ar Ināru Mūrnieci visas vērtīgās pamācības aizmirsu. Bet tas ir labi! No šodienas vairs to nenožēloju! Kā parasti, nav ļaunuma bez labuma! Ja toreiz viņas balss neiemidzinātu manu modrību, tad tagad nevarētu visiem lielīties, ka mani „Latvijas Avīzē” 2010.gada 26.janvāra numurā nomelnoja neviens cits kā, lūk, potenciāla Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas vadītāja. Ne katram mūžā būs laime kaut ko tādu piedzīvot. Viena lieta, ja tevi nomelno ierindas korespondente Ināra Mūrniece, kurai par žurnālistiku nav dziļa jēga un kura bāli raksta. Pavisam kas cits, ja tevi nomelno valsts parlamenta potenciāla locekle un potenciāla parlamenta komisijas vadītāja. Pie tam kādas komisijas! Viscēlākās, morāli un politiski vistīrākās komisijas! Pie reizes gribu teikt, ka ļoti priecājos par šīs zemes elektorāta fantastisko gaumi! Šo zemi noteikti gaida saulaina nākotne, ja tādi cilvēki kā Ināra Mūrniece ir ne tikai deputāte, bet arī komisijas vadītāja.

*

Pasaules bankas bijušais galvenais ekonomists Kennets Rogofs: “Mūsdienu ekonomikas zinātnei nav nekā kopēja ar realitāti”. ASV parāds 2012.g. 1.janvārī – 16,39 triljoni \$.

*

Aizvadītajās dienās aicināja rakstīt memuārus par savā laikā nodibināto pirmo Valodas inspekciju, atestācijas organizēšanu, unikālā amata (domes priekšsēdētāja padomnieks valodas jautājumos) izveidi. Protams, tas viss bija un nav aizmirstams. Mēs apmēram gadu ātrāk sākām nekā valsts. Memuāru vietā aicinu manā mājas lapā lasīt grāmatu “Himēriskuma nesaulē”. Tajā (147.-148.lpp.), piemēram, ir stāstīts par kādas dāmas izturēšanos pret Sergeju Hristovski. Viņa izdevniecībā “SI” tika izdots tolaik un joprojām priekš cittautiešiem vislabākais latviešu valodas mācību līdzekļu komplekts “Dialogs”. Tas tika gatavots prof. Arvila Šalmes vadībā. Arī minētā dāma kaut ko centās darīt. Galvenokārt tulkoja latviešu valodā ārzemju mācību līdzekļus, neprotot tos pieskaņot latviešu valodas mācīšanas metodikas prasībām. Taču dāmai bija draugi un dažādu fondu nauda. Lai tā nebūtu jādod Sergejam un Arvilam un visu varētu sadalīt starp savējiem, “Dialogs” tika nelietīgi nomelnots. Par to ir runa minētajās lappusēs. Atliek tikai piebilst, ka vislabākos latviešu valodas mācību līdzekļus izdeva ebrejs Sergejs Hristovskis, bet viņa lielisko darbu nomelnoja izcili nekompetentā ārzemju latviete Aija Priedīte.

*

Klusē vienīgi Dz.Ā., kurš vadīja “procesu” pēc Saeimas ievēlēšanas. Aizvadītajās nedēļās publiskajā telpā iznāca viss zoodārzs. Protams, neko jaunu pēc sevis neatstāja arī šoreiz. Vienīgi organiskā mēslojuma kalnus. Tiesa, jaunums varbūt ir tas, ka šoreiz lokālajai smirdoņai Rietumu civilizācijas mērogā ir jauna tematika. Līdz šim slaveni bijām ar fašistiskajām fobijām. Tagad visiem nākas konstatēt, ka var būt arī lingvistiskā fobija.

*

Vakar nejauši uzzināju, ka 2011.gada 17.septembrī ir miris Vilis Samsons. Tātad par to tika klusēts latviešu Internetā. Tā ir kārtējā nelietība, spilgti liecinot par latviešu mēslu etnosa spēju gudrus un talantīgus cilvēkus vajāt arī pēc viņu nāves, kā tas notiek ar izcilākajiem latviešu izcelsmes māksliniekiem, kuri savā laikā dzīvoja un strādāja Krievijā. Vilis Samsons ir nobēris cūkām vairākas saujas pārļu...Pirmkārt, karoja ar vāciešiem, palīdzēja viņus uzvarēt. Tātad palīdzēja uzvarēt tos, kuri gribēja latviešus iznīcināt kā nevērtīgu tautu. Otrkārt, panāca Raiņa Kopotu rakstu izdošanu un šo unikālo darbu noveda līdz galam. Treškārt, cīnījās pret vietējiem

vēstures viltotājiem. Vēl 2009.gadā sagatavoja plašu rakstu sakarā ar t.s. vēstures komisijas falsifikācijām. Viņš nemīlēja dažāda kalibra pielīdējus un mulžkus – stradiņus, hausmaņus. Taču nevarēja viņus padzīt, jo viņi kalpoja “kantorim” un “kantoris” to nepieļautu.

*

Raksta “Izglītības civilizācija” (skat. manā saitā) lasītāji vēlas dzirdēt vairākus paskaidrojumus. Piemēram, kas būtu galvenais izglītības ministra darbībā? Atbildu. No augstākās izglītības viedokļa ļoti būtiski būtu novērst vienu anomāliju. Šajā mācību gadā, lai nopelnītu algu (1 slodzi), man BSA ir jāpasniedz 10 priekšmeti!!! Tas nav normāli, bet tā ir realitāte jau visu laiku un attiecās arī uz citiem mūsu pasniedzējiem. Ministrija neiejaucās, tāpēc par ministra darbu var teikt sekojošo: ministri ir totāli nekompetenti un nesaprot minētās anomālijas ļauno ietekmi uz studijām un zinātņi jeb ministriem ir vienalga, kas notiek ar valsts izglītību un zinātņi. Liekas, pašlaik mums ir ministrs, kuram ir augstākā izglītība. Kā zināms, mums ir bijuši izglītības ministri arī bez augstākās izglītības. Saprotams, ko no tādiem tiņiem neko prātīgu nevar prasīt un sagaidīt.

*

Sergeja Kurginjana darbība faktiski ir vērsta pret “balto” cilvēku šodien tipiskākajām iezīmēm – nespēju un nevēlēšanos pievērsties galvenajam, nespēju aizsargāt savas elementāri eksistenciālās intereses, kā arī milzīgas daļas marasmu, garīgo un intelektuālo degradāciju. Viņam nākas “strādāt” ar slimu sabiedrību, saglabājot ticību atveseļošanās procesam. Visjaunākie notikumi liecina par milzīgiem panākumiem.

*

Colin Gray. Modern Strategy. New York: Oxford University Press, 1999, p.129. Minētajā lappusē ir teikts, ka jebkuras stratēģijas specifiskā un dinamiskā forma un saturs ir organiski vienots ar attiecīgo kultūru. To ir ļoti patīkami lasīt kultūras determinisma koncepcijas autoram. Tā, piemēram, Indijas kultūra un tās ļoti būtisks segments – vēsturiskā atmiņa – uzskatāmi atspoguļojās Indijas šodienas stratēģijā. Teiksim, tajā stratēģiskajā principā, ka Indija nekad nedrīkst neaizmirst to, ka Indijas valstij tās patreizējo valstisko statusu piešķīra ārēji spēki, bet nevis paši indieši to nopelnīja vai izcīnīja ar ieročiem rokās. Indijā ir 28 štati, 21 oficiālā valoda un vairāk kā 1600 dialektu.

*

Baltijas Starptautiskā akadēmija Studiju programma “Sabiedriskās attiecības” Lekciju cikls “Mūsdienu kapitālisma antropoloģija. Kulturoloģiskās kompetences kurss”. Lekcijas notiks Rīgā, Lomonosova ielā 4, 318.auditorijā, sākums plkst. 18.30. Lekciju cikla autors as.prof. Arturs Priedītis. Mērķis: iepazīstināt ar mūsdienu globālajām transformācijām, lai labāk izprastu relatīvi lokālo parādību planetāro kontekstu un tādējādi nostiprinātu kulturoloģisko kompetenci dzīvei šodienas pasaulē. Datums un tēma: 15. III – Demogrāfiskā pāreja. 22. III – Vašingtonas konsenss: ilūzijas un realitāte. 29. III – Krīzes neekonomiskie faktori. 5. IV – Komunikācijas transformācijas un jaunā ekonomika. 12. IV – Masu fenomenu segmentācija. 19. IV – Izglītības civilizācija. 26. IV – Vadāmā haosa tehnoloģijas: izaicinājumi un draudi. 3.V – Nelīnijas procesu ētika: manipulācijas ar vēsturisko atmiņu. 10. V – Kultūras determinisms un kulturoloģiskā paradigma. Informācija: artursmkc@inbox.lv vai tālr. 26792822.

*

Beidzot var uzzināt, kurš ir Šarpa “skolnieks” Latvijā – Tālavš Jundzis. Turklāt Šarps lepojās ar realizēto Latvijā – totālā haosa radīšanu visās dzīves sfērās.

*

Akadēmiķu pansionāta loceklis Šarpa “skolnieks” Jundzis, cilvēks ar niecīgu intelektuālo potenciālu, acīmredzot līdz sava mūža beigām tipiski latviskā kretīnismā leposies ar savu centīgo līdzdalību “brīvības” un “neatkarības” “cīņās”, kā arī naivi leposies ar Šarpa uzslavu. Šim cilvēkam nav lemts saprast, ka viņš faktiski verdziski izkalpīgi piedalījās iepriekš nolemtā “saimnieka” maiņas procesā. Turklāt priekš mums ļoti neizdevīgā maiņas procesā. Mums bija “saimnieks”, kurš mūs cienīja un godāja vairāk kā savu tautu. Mēs impērijā bijām viskulturālākie un inteligētākie. Atkārtoju: mūs patiesi cienīja un apbrīvoja! Tā vietā mēs ieguvām “saimnieku”, kurš mūs nicina, atklāti izsmej, ciniski iznīcina mūsu tautu, mūsu garīgo un materiālo kultūru. Turklāt mums ir lemts dzīvot bez “saimnieka” elementāras cieņas līdz pasaules galam. Jundzis, protams, nav spējīgs to saprast. Un, protams, viņš nav vienīgais. Ja tas tā nebūtu, tad mēs tagad nedirnētu tajā mēslu bedrē, kurā dirnam jau 20 un vairāk gadus.

*

Latvjiem ir milzīgas vēsturiskās perspektīvas. Lieta tā, ka cilvēces vēsturē vienmēr ir bijusi ļoti liela transformējošā loma sociuma zemākajiem un neattīstītākajiem slāņiem. Par to uzskatāmi liecina kristietības rašanās un liktenis, kad lumpeniskās masas procesu noveda līdz

protestantismam un visai drīz – ateismam. Aristokrātiju nīcināja buržuāzija, buržuāziju nīcināja plebeji. Latvji uz planētas visātrāk padevās vadāmā haosa tehnoloģijām. Latvji, acīmredzot ne tikai Eiropas riebīgākais etnoss, savā tēvzemītē vieni no pirmajiem realizēja masu fenomenu segmentāciju, ar masu cilvēkiem pārklājot visas institūcijas un sociālās darbības. Tātad – jau tagad mēs esam “vēsturisks paraugs”.

*

Tagad kļūst skaidrs, ka ir izveidojies cilvēciskā kapitāla jauns kritērijs: pretošanās gribas un spējas pakāpe modernajam masu iznīcināšanas ierocim – vadāmajam haosam. Tagad kļūst skaidrs, ka ir izveidojies cilvēciskā kapitāla jauns kritērijs: pretošanās gribas un spējas pakāpe modernajam masu iznīcināšanas ierocim – vadāmajam haosam.

*

Raymond Aron (1905-1983): “liberalisms – demokrātijas ideoloģija“. Analītiskā folklorā stāsta, ka 90. gados atsevišķi ideoloģijas noliedzēji nonāca pat līdz tam, ka noliedza visus “ismus”. Tajā skaitā arī liberālismu. Viņiem atgādināja Raimonda Ārona minēto tēzi. Bet tam bija necīga ietekmē, jo bija dota komanda Austrumeiropas papuasiem iestāstīt, ka ideoloģija vairs nav vajadzīga un bija padomju iekārtas prioritāte. Interesanti, ko par to varētu teikt šarpists akadēmiķis Turlais – kolhozieku mājas dižgars, mūsu šodienas degradācijas pamatlicējs.

*

Jauna grāmata “Pūces horizonts. Esejas par globālajām transformācijām”. Otrais raksts “Mentālā lavīna: piemēri un iemesli”.

*

Izrādās, Rietumi lepojas ne tikai ar Jundža šarpistu unikālajiem panākumiem Latvijā. Rietumi lepojas arī ar to, ka Latvijā visperfektāk izdevās realizēt Vašingtonas konsensa principus. Un arī šajā jomā tas ir noticis pasaules mērogā – mēs esam pirmie! Tā, lūk, talantīgie letti! Jundzis un jundži nekad neteiks tā, kā teica Rainis: “Es stāvu sargam; guļat, biedri, jūs!”. Lai tā teiktu, vajadzīga ir ne tikai sirdsapziņa, bet arī prāts.

*

Masu fenomenu segmentācijas paraugteritorijā ļoti svarīgi zināt masu cilvēka klasiskās īpašības. Ļoti svarīgi to zināt tiem, kuri vēlas saprast un konstruktīvi respektēt procesus masu fenomenu segmentācijas paraugteritorijā. Klasiskās īpašības: 1. masu cilvēks negrib domāt un strādāt, ir neaktīvs un pasīvs jebkurā dzīves situācijā; 2. masu cilvēks ir izlutināts un grib visu baudīt; 3. masu cilvēks neko nerada un tūlīt momentā pielāgojās citu radītajai jaunajai situācijai; 4. masu cilvēks nepateicīgi un pat naidīgi izturās pret visu un visiem, kuri viņam ir atvieglojuši dzīvi un darījuši labu; 5. masu cilvēks dzīves labumus uztver kā pašus par sevi saprotamus bezmaksas pakalpojumus, kas viņam pienākas bez atlīdzības; 6. masu cilvēkam vienmēr ir gatava atbilde uz jebkuru jautājumu, un viņš visu zina un visā orientējās, viņu nekad nemoca neizpratnes un nezināšanas psiholoģiskais komplekss; 7. masu cilvēks vienmēr ir pašpmierināts un pašpārliecināts; 8. masu cilvēks kritizē visu un nevienā neklausās, jo nav pieradis klausīties citus; 9. masu cilvēks ne par ko nebrīnās, jo visu jau ir redzējis, par visu jau ir dzirdējis un visu zina.

*

Runājot par t.s. masu cilvēku īpašībām un šo īpašību klasisko komplektu, kas faktiski vēsturiski nav mainījušies kopš Ādama un Ievas laikiem, noteikti jāņem vērā viens moments. Masu cilvēka izpausmes nav atkarīgas no attiecīgā indivīda izglītības. Antona Čehova lugās ir profesori, kuru visu mūžu rakstīja un runāja par literatūru, patiesībā neko nesaprotot no mākslas un patiesībā nemitīgi demonstrējot masu cilvēka īpašības. Tādi profesori ir arī tagad un acīmredzot būs līdz pasaules galam. Turklāt tas, ka masu cilvēka īpašības nav saistītas ar viņa izglītību un reāli masu cilvēks tagad var būt ar zinātnisko grādu, ieņemt akadēmiskos un dažāda cita veida visaugstākos amatus, mūsu dzīvi padara nepatīkamāku, jo mums nākas pielikt lielas pūles, lai identificētu masu cilvēku, kurš šodien ir nomaskējies ar visaugstākās formālās izglītības un profesionālās kompetences “dokumentiem”. Turklāt sabiedriskajā apziņā vēl nav līdz galam nostiprinājusies atziņa, ka, piemēram, valsts prezidents, akademiķis, ministrs, senators, profesors var būt tipisks masu cilvēks. Mēs joprojām naivi ticām, ka minētajos amatos tiekāmie tikai ar personībām. Masu fenomenu segmentācijas laikmetā sabiedriskā izpratne strauji mainās.

*

“Balto” cilvēku absurdaī rīcībai ir universiāls raksturs. Par to pašlaik uzskatāmi liecina vēlēšanas Krievijā. Jau krietnu laiku pirms tām tika kladzināts, ka tās būs falsificētas. Nezinot vēlēšanu rezultātu, jau tiek plānotas protesta akcijas pret vēlēšanu rezultātu. Tas ir marasms, ko izplata amerikāņi. Starp citu, prezidenta vēlēšanas ir vēsturiski unikālas, jo visur ir izvietotas

videokameras. Tās ir pieslēgtas Internetam. Tā pasaulē vēl nekad nav bijis nevienās vēlēšanās. Starp citu, ASV vēlēšanās nepieļauj ārzemju novērotājus. Krievijā šodien strādā simtiem ārzemju novērotāju. Tās faktiski ir demokrātiskākās vēlēšanas cilvēces vēsturē. Taču jau rīt sāksies protesti, provokācijas. Ārzemju mediji (arī Latvijas) noklusē par videokamerām. Raksta tikai par šausmīgiem pārkāpumiem. Latviešu mēsli jūsmo par kailajām idiotēm tajā iecirknī, kurā balso V.Putins. Faktiski ir interesanti vērot, kā “baltie” sajūk prātā un nolaižās drausmīgā garīgā kloākā arvien dziļāk un dziļāk.

*

HJO jaunākais numurs (113) veltīts “antropoloģiskajam pavērsienam“ humanitārajās zinātnēs. Faktiski tā ir saruna par kulturoloģiskās paradigmas un kultūras determinisma nostiprināšanos.

*

Šodien (2012.10.03.) TV intervijā Džīns Šarps lepojās, ka viņa izdomātais “Baltijas ceļš” 1989.g.23.VIII bija grandiozs pasākums. Nākas apsveikt mūsējos, kuri nodarbojās ar plaģiātismu, sev “pierakstot” akcijas ideju.

*

Lasu Jūliusa Evolas (1898-1974) un Rene Genona (1886-1951) darbus. Eiropēiskā nihilisma tipiski pārstāvji. Apbrīnojama tuvība ar šodienas noskaņojumu par kultūras un cilvēka degradāciju. Lasītais Evolas darbs sacerēts 1934.g., Genona – 1927.g. Abus autorus dievina Aleksandrs Dugiņs un viņa audzēkņi.

*

TV intervijā 2012.g.10.martā Džīns Šarps smejas par Maskavas opozicionāru kļūdu jau pirms vēlēšanām pasludināt to rezultātus par falsificētiem un nepieņemamiem. To viņš nemāca, jo tā nedrīkst nekad darīt. Skaidrs, ka tas var notikt tikai “balto” oligifrenizācijas rezultātā, kad visu diktē plānpriņķi ņemcovi un udaļcovi. Sergejs Kurginjans 5.martā publiski pateica, ka skaidri var redzēt, ka Udaļcova ir pilnīgs muļķis. Savukārt ņemcova cinismu un aprobežotību atmaskoja Maksims Ševčenko savā pārraidē russia.ru.

*

Aktuāla ir kļuvusi tēma par iracionālisma ietekmi uz “oranžajām revolūcijām”. Proti, “balto” cilvēku vēsturiski jaunākās īpašības pat traucē realizēt vadāmā haosa projektus. Par to liecina notikumi Krievijā.

*

Jaunākā raksta nosaukums var mainīties. Viens no variantiem “Vadāmā haosa debilizatori”. Cits variants – “Piektās šķiras ģenēze”. Vēl viens variants – “Debilizācijas panākumi”.

*

Skolotāja stāstīja, ka Baltijas ceļš bija milzīga tautas iniciatīva. Tagad jaunietis uzzina, ka to visu organizēja Džīns Šarps ar vietējiem kretīniem jundžiem. Jaunietis ir dziļā neziņā, kā dzīvot tālāk, ja visa vēsture ir tik lielā mērā apzināti izkropļota. Jaunietis nezina, ko no padibenēm gaidīt turpmāk. Nākas atzīt, ka vēl vienas paaudzes dzīvi esam sagandējuši. Protams, kretīni jundži lodi sev no kauna neiešaus stulbajā galvā.

*

Bieži nākas atbildēt uz jautājumu, kāpēc “rusobaltiem” ir visvājākās augstskolas Latvijā. Jautājums pārsteidz. Tas taču ir pats par sevi saprotams, ka augstskolas kapacitāte jebkurā zemē ir atkarīga no attiecīgā etnosa zinātniskās, intelektuālās, organizatoriskās kapacitātes. Ja tas pietrūkst, tad labu augstskolu nevar izveidot. Latvijā “rusobaltu” potenciāls pašlaik ir ļoti pliekans. Tāpēc augstskolas ir izveidojuši principā vāji cilvēki visās minētajās jomās. Tie ir cilvēki, kuri pat nav spējīgi kaut ko mācīties un pārņemt no Krievijas. Tie ir cilvēki, kuri pat biznesā ir vāji, jo nav spējīgi saprast, kādas programmas nestu peļņu.

*

Jauno laiku latviešu augstskolu paraugpasniedzējs, respektīvi, vietējās mežonības simbols, man kopš 2004.gada ir trulības darbinieks ar nosaukumu “dekāns” Andris Pētersons. Jau septiņus gadus viņu “piarēju” kā ideālu šī laika latviešu mežoni. Tas nav aizmirstams, kā viņš mani pirms

nodarbībām aicināja, neskuvies, sporta krekļā ietērpies, kājas amerikāņu garā uzlicis uz sava galda, studentiem “tikai viemācīt taisīt naudu”. Nekas cits nav jādara, “jāiemāca tikai taisīt naudu”. Pie tam viņš nebija spējīgs saprast, ka par naudu visu nevar nopirkt. Pēc tam, kad viņš sāka mani aicināt viņam uzrakstīt doktora disertāciju, sapratu, ka pēc iespējas ātrāk jābēg prom.

*

Nekad vairs neteikšu/nerakstīšu akadēmiķis Vilis Samsons. Tagad, kad arī Barševskis skaitās akadēmiķis, nav morāli iespējams uz tādiem cilvēkiem kā Samsons attiecināt vārdu “akadēmiķis”, lai viņu un pārējos neapvainotu. Kāda riebīga tauta, tai nekas nav svēts! Faktiski aizvadītajos 20 gados šī riebīgā tauta ir degradējusi visas statusa grupas – arhibīskapus, akadēmiķus, zinātnu doktorus, profesorus, rektoros, dekānus, parlamenta deputātus, ministrus, premjerministros, valsts prezidentus. Visas statusa grupas ir novestas līdz absurdam, debīlai vulgarizācijai. Smirdoņas vienīgi nevar dalīt Nobela prēmijas. Žēl! Stradiņam, Kursītei, Vīķei, Jundzim, Druvieteī jau sen pienākās Nobela balva.

*

Arī latvieši ir izveidojuši vilinoši cēlas privātās augstskolas. Viena no tām – RSEBAA. Tajā ilgu laiku sevi par rektoru sauca Kūrova kungs. Man neizdevās noskaidrot, kāda ir viņa saistība ar zinātņi un augstākās izglītības sfēru. Padomju laikā viņš esot bijis arodbiedrību ierēdnis. Tātad 5.-6. šķiras kadrs padomju nomenklatūras hierarhijā. Man bija gods ar viņu tikties vairākkārt. Reiz pat piedāvāju realizēt kādu no tām studiju programmām, kuras var lasīt manā mājas lapā. Saruna nebija gara. Kūrova kungs tūlīt paskaidroja, ka viņu visas programmas ir elitāras, jo mācību maksa ir tik un tik tūkstoši gadā. Skaidrs, ka sarunu nebija vērts turpināt ar cilvēku, kurš tādā veidā vērtē studiju programmas. Pēc Kūrova par rektoru sevi sāka saukt Senņikovas kundze, bet PR programmu vada Sarkanē kundze. Arī par abām dāmām neizdevās noskaidrot, kāda ir viņu saistība ar zinātņi un augstākās izglītības sfēru. Tomēr nosūtīju vienu piedāvājumu. Ja padomju ierēdnis labi zina “kārtību”, tad abas dāmas acīmredzot ir pēcpadomju morālās un intelektuālās mežonības produkts. Viņas vispār neatbildēja uz manu vēstuli.

*

Vadāmā haosa lokālo realizētāju galvenās prasības: nav no pārtikušas ģimenes, gudrs, cinisks, alkātīgs, kosmopolīts, nav ar “apgaismības” iezīmēm – palīdzēt savai tautai un valstij, smejas par vārdiem “sirdsapziņa”, “patriotisms”, “palīdzība”. Tādus tipus nekur nav grūti atlasīt un savervēt. Tādi tipi ir katrā tautā. Tās vispār ir jaunās “piektās kārtas” pamatiezīmes. Tātad – postkultūras autoru pamatiezīmes.

*

Par savu firmu – izglītības biznesa vietu BSA – esmu rakstījis darbā “Izglītības civilizācija”. Tiesa, tur nav nekas teikts par firmas saimnieku Bukas un Nikiforova kolosāli necienīgo izturēšanos. Tā ir izturēšanās, kas var būt raksturīga tikai izteikti tipiskajai daļai no tā jaunā sociālā slāņa, kas tiek dēvēts par “piekto kārtu”.

*

Šodien mūsu izglītības biznesa firmā tiek akreditēta studiju programma ar nosaukumu “Sabiedriskās attiecības”. Par programmas absurdo raksturu manā mājas lapā ir materiāli iedaļā “*Public Relations*”. Šodien programmu akceptēs vēl sliktākā variantā nekā tad, kad par to pirms dažiem gadiem sākās “diskusija”. Visi piekrita, ka programma ir pilnīgi aplama – idiotiski pretrunīga savā būtībā. Tam piekrita rektors, kolēģi, firmas saimnieks Buka. Taču nekas netika darīts, lai novērstu idiotismu. Gluži pretēji – programmā tika iekļauti lekciju kursi, kuri vajadzīgi kādu cilvēku algai, bet nevis profesijas apgūšanai. Šodien programmu akreditēs. Ar to nākas samierināties. Šodien nākas samierināties ne tikai ar kādas studiju programmas absurdumu un neatbilstību veselajam saprātam. Šodien nākas samierināties ar absurdumu un neatbilstību veselajam saprātam pat subkontinentu darbībā. Tā ir mūsdienu parādība, lai cik tas neliktos jocīgi, nesaprotami, neticami. Turklāt šī parādība strauji progresē, apliecinot noteiktas tendences raksturu mūsdienu “balto” civilizācijā. Spilgts piemērs ir ne tikai Eiropa, bet arī Krievija, kur aizvadītajos mēnešos politiskajā dzīvē daudzas izpausmes neatbilst veselajam saprātam, par kurām nenogurdināmi runā Sergejs Kurginjans.

*

Attieksme pret bilingvismu pie mums ir šausmīga. To rada pilnīgi aplamā izpratne. Bilingvisms nav mācību process, bet gan rezultāts – cilvēks prot divas valodas. Pie mums pret bilingvismu stubli izturās kā pret mācību procesu – “mācīsimies bilingvāli”. Saskaņā ar bilingvālās mācīšanās metodiku vienā mācību stundā lieto tikai vienu mācību valodu. Otrās valodas lietošana vienā mācību stundā nav pieļaujama. Tajā skaitā – par apgūto mācību saturu, atkārtojot to otrā valodā. Divu valodu skolu pamatideja ir valodu nošķiršana (vienā dienā vienu valodu, otrā dienā – otru valodu). Valodu paralēls lietojums vienas stundas laikā netiek atzīts par lietderīgu.

*

Pašlaik trūkst informācija, 1) par nodrukātajiem ASV dolāriem, jo no 2006.gada Federālā rezerves sistēma nesniedz informāciju; 2) kādam nolūkam Federālā rezerves sistēma savām bankām nesniedz 13,5 triljonus dolāru. Viena versija: lai amerikāņi varētu nopirkt visu vērtīgāko uz palnētas, kas tiek lēti pārdots krīzes laikā.

*

Man nav iebildumu pret leksisko jautrību, humoru, leksiskajām parodijām. Piemēram, vaislas bullis "Vaira". Vēlēšanās vīriešu dzimtes fenomeniem dot sieviešu vārdus un sieviešu dzimtes fenomeniem dot vīriešu vārdus sastopama sen. Tā aprakstīta daiļliteratūrā kā asprātības, sarkasma izpausme, kā arī garīgās neatkarības demonstrācija, apzināti ignorējot kultūras konvencionālās normas. Kā jau teicu, man nav iebildumu pret 1) vaislas bullis "Vaira", 2) piena govs "Imants".

*

Izziņas procesā nākas ņemt vērā trīs līmeņus. Pirmkārt, Visuma enerģijas ietekmi. Saules, Mēness, planētu ietekmi uz procesiem pie mums uz Zemes. Otrkārt, demogrāfisko imperatīvu. Tātad planētas iedzīvotāju skaitu un tā ietekmi uz procesiem. Treškārt, kultūras determinismu – kultūras ietekmi uz procesiem. Tās ir galvenās premisas jebkurā izziņas procesā, vēloties kaut ko izprast un novērtēt. Tiesa, tamlīdzīga rekomendācija vēsturiski ir ļoti jauna, un arī šodien ne visi tai piekritīs. Faktiski ne viena no minētajām trim premisām izziņas procesā vēl nav iesakņojusies aksiomātiski.

*

Jautājums: kāpēc 1.aprīlī izkārti karogi? Atbilde: 1.aprīlis ir latviešu nacionālie svētki – muļķu diena! Muļķus vēl var saukt par idiotiem, stulbeņiem, kretīniem. Viņi mīl arī apzīmējumu "zagļi", "blēži".

*

Pret valsti var izturēties kā pret zināmu "svētumu", to nepārtraukti dievinot un pielūdzot. Taču pret valsti var izturēties kā pret līdzdalības un rūpju fenomenu, sevi uzskatot par šī fenomena sastāvdaļu un veidotāju.

*

Mainoties komunikācijas iespējām, mainās arī ekonomika. T.s. starptautiskā ekonomika, TNK u.c., bija iespējama tikai attiecīgā komunikācijas potenciāla līmenī. Tagad, Interneta sociālo servisu laikmetā, atkal mainās ekonomika atbilstoši komunikācijas iespējām. Par to centīšos pastāstīt rīt 4.lekcijā “Komunikācijas transformācijas un jaunā ekonomika”.

*

Maskavā vakar par komunikāciju un ekonomiku referātu lasīja Nobela prēmijas laureāts (1972.g.) Kennets Errous. “Viškā” turpinās gadskārtējā konference. Internetā būs pieejami visi referāti. “Viškas” mājas lapā ievietota intervija ar slaveno ekonomistu. Viņš skaidro, ka informācijas tehnoloģijas būtiski atsaucās uz ekonomiku, un tas viņu pašlaik ļoti interesē.

*

Šorīt ar dziļu riebumu kādas stulbas latgalietes avīzes elektroniskajā formātā izlasīju latviešiem tik svarīgu jaunumu – pederasts Streips esot izšķīries no sava drauga, un tas tagad tiek plaši apspriests latviešu vidē. Kārtējo reizi žēl, ka vācieši neuzvarēja karā. Tad viena reti riebīga etniskā smirdoņa uz planētas būtu mazāk.

*

Fiziognomikas novērojumi par izcili gaišo etnosu ir pārsteidzoši. Nākas tikt ar sejām, kuru vaibstos sintezējas nekaunība, viltība, stulbums, augstprātība, negodīgums, fizioloģiskās evolūcijas arhaisko slāņu vulgārās un neinteliģentās līnijas.

*

Zinoši cilvēki raksta, ka ASV plāno “krāsainās revolūcijas” Venecuēlā, Ekvadorā, Bolīvijā, Nikaragvā 2013.-2014.gadā. Pašlaik aktīvi darbojās ASV vēstniecības minētajās valstīs, nekautrējoties pat tieši iesaistīties ieroču tirdzniecībā.

*

Teorija: ideju, principu sistēma; mācība, kurā jēdzieni, hipotēzes un likumi zaudē savu terminoloģisko autonomiju un iegūst sistēmas raksturu. Konceptija: valdošā ideja, kas nosaka darbības stratēģiju; uzskatu sistēma par pasauli; īpašs veids parādību izpratnē. Tas, ko savos tekstos apskata šo rindu autors, nav teorijas, bet gan koncepcijas. Piemēram, masu fenomenu segmentācijas koncepcija, kulturoloģiskās paradigmas koncepcija, kultūras determinisma koncepcija, rases teorijas koncepcija, iracionālā kapitālisma koncepcija, subkulturācijas koncepcija.

*

Tā ir tāda grūti pārvarāma neiroze – kaut ko publicēt etniskajiem brāļiem un māsām, lai viņiem dotu iespēju izlamāties...”Dienas” blogā ievietoju cinisko CV. Liekas, uz dažām stundām.

*

Krievijā uz augstskolu dodas 90 % no vidusskolas absolventiem, Ķīnā – 20 %. Krievijas un Ķīnas augstākās izglītības līmeni nevar salīdzināt. Krievijā augstākā izglītība ir masveida un peļņas avots, ar visām no tā izrietošajām sekām.

*

Guadrās valstīs nostiprinās jauns jēdziens – intelektuālais internets (tātad – ii). Tā līderis – Sergejs Kurginjans.

*

Man ir nācies vairākkārt atbildēt uz vienu smagu jautājumu. Proti, kāpēc nacionālistu sejas atstāj nepatīkamu iespaidu. Jo tuvāk šodienai, jo nepatīkamāku. Fiziognomika nav mana specialitāte. Tiesa, arī pats esmu ievērojis minēto likumsakarību. Taču atbildē parasti cenšos mierināt jautātāju. Piemēram, iesaku vērīgāk aplūkot mūsu Ināras Mūrnieces seju – vietējo nacionālistu visjaunākā laika paraugu. Iespējams, ar viņas seju viss ir kārtībā un tikai

fizignomikas speciālisti tajā saskatīs kaut ko satraucošu – kretīnisma, debilitātes, šizofrēnijas izpausmes.

*

Bila Geita ienākumi katru sekundi palielinās par 250\$, katru dienu – 20 milj.\$, katru gadu – 7,8 miljardiem \$. Tāda informācija ir Internetā.

*

Latvieši, cītīgi un kā vienmēr izkalpīgi dotajā vēsturiskajā etapā laizot amerikāņu dibenus, no viņiem nemācās vērtīgāko, ko vispār var mācīties no amerikāņiem. Proti, nemācās cienīt izglītotību – izglītotus cilvēkus un izglītību vispār. Latvieši pret minētajiem fenomeniem izturās izteikti naidīgi, atzīstot tikai visu pelēcīgo un primitīvo, kas kalpo par viņu identitātes un konsolidācijas centrālo faktoru. Naidis pret izglītotiem un gudriem cilvēkiem šajā tautā ir fatāls. Tāpēc tautu nekas labs negaida arī nākotnē. To neviens necienīs arī turpmāk.

*

Tiek rekomendēts jauns formulējums – masu fenomena elite. Piemēram, masu cilvēku elite. Tātad “labākie” no “labākajiem” – vislielākie masu cilvēki no visiem pārējiem masu cilvēkiem. Citiem vārdiem sakot, muļķu elite. Teiksim, latvieši kā masu cilvēku elite, latvieši kā muļķu elite. Pret to neviens nevar iebilst, jo visiem ir skaidrs, ka tā tas ir bijis, ir pašlaik un būs vienmēr.

*

Ne reti nākas skaidrot studentu sekojošo novērojumu. Latvijas mediju saturs liecina, ka latvieši ir nelabojami muļķi. Cenšos iebilst. Aicinu padomāt – varbūt nelabojami muļķi ir latviešu mediju darbinieki, kuri gatavo kontentu. Varbūt viņi tik stulbi un naivi visu pasniedz, ka rodas priekšstats par visas tautas debilitāti. Varbūt tikai mūsu žurnālisti ir muļķi. Tas ir iespējams. Taču ir iespējams arī pirmais gadījums – totāla etniskā debilitāte.

*

Kultūras cikliskuma teorijas piepildās – vēsturē ir sastopami attiecīgi piemēri. Pīterims Sorokins sabiedrības attīstībā fiksēja trīs stadijas: 1. ideaciono, kad valda stingrs autoritārs režīms; 2. ideālistisko, kad ir iestājies “atkusnis” – brīvība, demokrātija; 3. juteklisko, kad pirmajā vietā ir baudas, ķermenis, komforts, relaksācija, vispārējais sabrukums. Trešo stadiju nomaina pirmā stadija, un viss sākās no gala. Tikai nav zināms, vai tas attiecas uz mežoniem – aprobožotiem un obskurantiskiem etnosiem. Piemēram, latviešiem.

*

Jebkurā “apgaismošanas” projektā ietilpst velme savai tautai tulkot citu tautu izcilus tekstus. Tāda velme adekvātā kvalitātē ir realizējama tikai tad, ja ir izveidoti attiecīgi nosacījumi un pastāv noteikta t.s. tulkošanas kultūra. Tajā ietilpst vairāki elementi: 1. augsts svešvalodu mācīšanas līmenis augstskolā, balstoties uz pilnvērtīgu metodisko bāzi; 2. augsts interkulturālās komunikācijas mācīšanas līmenis augstskolā, nodrošinot perfektas zināšanas ar attiecīgo svešo tekstu kulturoloģisko kontekstu; 3. augsts latviešu literārās valodas zināšanu līmenis; 4. augsts literārās rediģēšanas līmenis; 5. augsts tulkojumu literārās kritikas līmenis, garantējot tulkojumu profesionālo analīzi un vērtējumu. Skaidrs, ka latviešu kultūra ne tuvu nav “nobriedusi” minētajam cēlajam uzdevumam. Labi ir zināma latviešu akadēmisko filoloģisko aprindu trulība un aprobežotība, kura pat nespēj nodrošināt latviešu literārās valodas zināšanas savai gaišajai tautai.

*

Tā ir tauta, kurai spriedums ir pasludināts, bet nav izpildīts. Tauta pati to izdarīs – izpildīs piespriesto spriedumu. Tas jau notiek ļoti strauji. “Delfos” un “Apollo” jau vairs nav normālu seju no tiem, kuri ir “pie siles”.

*

Vakar aizmirsu piebilst: inteligentākās sejas Ušakovam un Mamikinam. Bet uz viņiem spriedums neattiecas.

*

Šodien Latvijas superžurnālists Mamikina kungs slavē to latviešu padibeni, kura “Dienā” jau

sen ieviesa nelietīgo formu “iespējams”. “Diena” var nesodīti rakstīt katrā numurā “Iespējams, Priedītis ir pederasts” u.tml. Par to nevar būt diskusiju: pasaulē katrs īsts žurnālists zina, ka tā nedrīkst rakstīt. To nezina tikai Latvijas “žurnālisti”.

*

Ceturtdien kārtējā lekcijā centīšos pastāstīt par to, kas ir uzzināts un saprasts par vadāmā haosa tehnoloģijām pēdējā laikā – pēc intervijas 2011.gadā.

*

Pret jaunām idejām masu cilvēki izturās tradicionāli vienvēidīgi. Vispirms viņi saka, ka viņiem tas jau bija sen zināms. Pēc tam viņi saka, ka nekas jauns nav formulēts un jaunais ir pats par sevi saprotams jau sen. Viņi var teikt, ka jaunā ideja ir banāla, neoriģināla u.tml.

*

Eirāzijas izglītības kanona autori atzīst, ka Apgaismības projekts ir jāmaina un līdzšinējais vairs nedarbojās. Rietumi piedāvā miglainu, rotaļīgu, ironisku, postzinātnisku pieeju atbilstoši savam postmodernistiskajam kroplajam dzīves skatījumam. Uz Rietumiem nevar paļauties. Nav saskatāmas nekādas konstruktīvas izmaiņas izglītības politikā.

*

Jaunajiem cilvēkiem neatliek laika lasīt. Viss viņu laiks tiek veltīts sava viedokļa verbalizācijai un komentēšanai. Tādu slimību cilvēce agrāk nepazina. Iespējams, slimības vēriens ir kulturoloģiski determinēta izpausme, proti, atkarīga no kultūras un tādējādi katrā kultūrā var atšķirīgi izpausties. Gribas ticēt, ka sastopamas kultūras bez minētās slimības nomācoši regulārām demonstrācijām.

*

Vācijā pensijas vecums jau tagad ir 67 gadi. No valsts budžeta jau tagad pensijām realizē

27,1%; izglītībai un zinātnei – 5,4%.

*

No visiem gēniem 80% “strādā” cilvēka smadzenēs. To noskaidroja Allen Institute for Brain Science, kas nesen no Pola Allena saņēma vēl 300 miljonus dolāru saviem pētījumiem. Tajā pašā laikā ir labi saprotams, ka “radītājs” nekad neatļaus par cilvēku noskaidrot visu līdz galam. Pastāv t.s. mūžīgie noslēpumi. Viens no tiem -gēnu darbība.

*

Īpašums – tā ir vara. Ja runa ir par lielu īpašumu, tad tā ir arī politiskā vara. To Latvijā negrib saprast latvieši, visu iztirgojot svešzemniekiem un tādējādi zaudējot varu paši savā zemē. Mūsdienu pasaulē nav jāiebrauc ar tankiem zemē, kuru vēlies pakļaut. Pietiek ar īpašumu iegādi.

*

Šodien “Dienas” blogosfērā iesaistījos sarunā par pagātnes pārvarēšanas iespējām Latvijā. Nenožēloju. Paskatījos Panteļejeva sarunu ar Godmani 4.maija sakarā. Iespaids šausmīgs. Nabaga tauta, ja tādi ir tās varoņi. Abi neko nav sapratuši, neko nav iemācījušies, neko nezina, kas notiek pasaulē un turpina to pašu muldēšanu, kurā ir aizvadījuši savu mūžu, “kalpojot” riebīgajam etnosam. Pret sarunu varētu izturēties izprostošāk, ja viņiem uz galda stāvētu pustukša šnabja pudele, kuru būtu izdzēris ne tikai Panteļejevs -žurnālistikas karikatūra.

*

Drūmos laikmetos aktivizējās parodisti, pamfletisti, satīriķi, komiķi, kuri izsmej sava laikmeta ārprātu. Šodien nav zināmas parodijas par Zatlēru, Vairu, Bērziņu, sārkanmataino dāmu, latviešu televīzijas elku pederastu, mūžīgo pielīdēju Stradiņu, žurnālistikas karikatūru Panteļejevu. Matēriālu netrūkst. Taču latvjiem nav ne parodistu, ne pamfletistu u.c. Tas noteikti liecina, ka ar latvjiem “ir cauri”, un latvju stāvoklis ir bezcerīgs.

*

Sergeja Kurginjana visjaunākajos videomateriālos dominē vārds “murgi”. Diemžēl viņam nākas pievērsties publikācijām, kuru autoru izpratne ir labākajā gadījumā neskaidra, bet visbiežāk klaji murgi. Murgo veci “kadri”, murgo vidējās un jaunākās paaudzes “eksperti”. Žēl skatīties, kā milzīgi enerģija jāveltī murgu kritikai.

*

Masu, pūļa, masu cilvēku darbību, uzvedību un komunikāciju nevar prognozēt. Tas nevar neattiekties arī uz riebīgo latviešu superetnosu. Piemēram, Stradiņam iedeva ordeni. Taču tūlīt sākās skandāls – Stradiņš esot sadarbojies ar VDK, un tas ir pierādīts fakts. Loģiski būtu – ordenis viņam nepienākās. Tomēr latvieši sāka brēkt, ka tas nekas, ka viņš sadarbojies ar čekistiem. Ordenis vienalga viņam pienākās. Tātad pelēkajiem latviešiem ar totālas pelēcības pārņemtajām dvēselēm Stradiņā ir kaut kas tik tuvs un saprotams, ka viņi ir ar mieru piedot pat sadarbošanos ar “krievu” ienīstamāko struktūru – “čeku”. Prognozēt latviešu tamlīdzīgu attieksmi nebija iespējams.

*

Vilim Samsonam nepatika patoloģiskais konformists un visu varu veiklais laizītājs Stradiņš. Nekad neaizmirsīšu, kā Stradiņš ar dzīvnieciskā satraukumā saviebtu seju klīda ap Kongresa namu Latvijas Tautas frontes 1.kongresa dienā. Viņa sejā bija kaut kas mežonīgs. Acimredzot tāpēc, ka viņu bija pārņēmusi panika. Mainījās vara, mainījās politiskā sistēma, taču vēl nekas nebija īsti skaidrs, nebija droši zināms, kā tas viss beigsies. Vecā vara bija stipra. Jaunā tikko veidojās... Stradiņš vēl nezināja, kad viņam jāsāk laizīt, kuram vispirms viņam jāsāk laizīt utt. Protams, Stradiņš atkal visu izdarīja laikā un vietā. Piemēram, Vairu ierakstīja akadēmiķos otrajā dienā pēc viņas ievēlēšanas jaunajā amatā Rīgas pilī. Kad Stradiņam pārmeta pielīšanu, viņš meloja – Vaira jau sen esot uzrakstījusi iesniegumu.

*

Masu cilvēkiem piemītošā sociālā solidaritāte ir sava veida kategoriskais imperatīvs. Masu cilvēku sociālā solidaritāte ir masu cilvēku sociālās esamības obligāts atribūts. Turklāt viens no sociāli eksistenciāli svarīgākajiem atribūtiem. Ja nav iespējama solidaritāte, tad nav iespējama sociālā esamība dzīvē atbilstoši savai identitātei. Masu cilvēks bez solidaritātes ar citiem masu cilvēkiem ir nolemts sociālajai iznīcībai, nespējot sevi realizēt, nespējot apliecināt savu identitāti. Sociālās solidaritātes formas var mainīties. Tās ievērojami paplašinās masu fenomenu segmentācijas apstākļos, kad masu cilvēki ir totāli pārklājuši visus sociālos institūtus, kā tas tagad ir nelaimīgajā Latvijā. Pateicoties masu cilvēku sociālās solidaritātes formu daudzveidībai,

masu cilvēks var kļūt pat par valsts prezidentu. Masu cilvēkiem piemītošā sociālā solidaritāte ir sava veida kategoriskais imperatīvs. Masu cilvēku sociālā solidaritāte ir masu cilvēku sociālās esamības obligāts atribūts. Turklāt viens no sociāli eksistenciāli svarīgākajiem atribūtiem. Ja nav iespējama solidaritāte, tad nav iespējama sociālā esamība dzīvē atbilstoši savai identitātei. Masu cilvēks bez solidaritātes ar citiem masu cilvēkiem ir nolemts sociālajai iznīcībai, nespējot sevi realizēt, nespējot apliecināt savu identitāti. Sociālās solidaritātes formas var mainīties. Tās ievērojami paplašinās masu fenomenu segmentācijas apstākļos, kad masu cilvēki ir totāli pārklājuši visus sociālos institūtus, kā tas tagad ir nelaimīgajā Latvijā. Pateicoties masu cilvēku sociālās solidaritātes formu daudzveidībai, masu cilvēks var kļūt pat par valsts prezidentu.

*

Masu fenomenu segmentācija, saprotams, izpaužas divējādi. Pirmkārt, kad masu cilvēki pārklāj visus sociālos institūtus, visus attiecīgās kultūras segmentus. Otrkārt, kad kultūrā realizējas tikai masu darbības un komunikācijas formāti. Piemēram, Latvijas jaunā paaudze nepazīst daudzus kultūras formātus, kas neietilpst masu pasākumu nomenklatūrā. Esmu sastapies ar simtiem jauniešu, kuriem nav nekāds priekšstats par monogrāfiju, zinātnisku rakstu krājumu, atsaucēm zinātniskajā literatūrā. Viņi nekad nav sastapušies ar tādu kultūras formātu kā zinātniskā konference, seminārs, simpozījs. Viņu dzīvē ir tikai tipiski masu kultūras formāti.

*

Stradiņš, protams, nav vienīgais visu varu laizītājs. Varbūt viens no centīgākajiem un panākumiem bagātākajiem, iemantojot attiecīgu izkalpīga verga ķermeņa konstitūciju. Latvijā dedzīgs laizītājs vienmēr ir bijis Leo Dribins, kurš arī skaitās zinātnieks. Tas ir ļoti izmanīgs tips. Var pat izlikties draugu, kolēģi neredzam, ja varai ir kaut kādas pretenzijas pret attiecīgo cilvēku. Tas ir tips, kas var "pārdot" māti, tēvu, ja vajadzīgs. Saprotams, laizīšanas "komplekss" ir tieši pakārtots laizītāju intelektuālajam un profesionālajam potenciālam. Laizītāji ir ļoti pelēki cilvēki. Cilvēki bez jeb kādas idejiskās patstāvības un radošā talanta. Tas ir labi zināms: jo talantīgāks cilvēks, jo lielāka idejiskā patstāvība izpaužas viņa dzīvē.

*

Vācieši karoja par lielāku dzīves telpu - Lebensraum.

*

Intelektuālis nevar patikt sabiedrībai, ja ar sabiedrību apzīmējam masu cilvēku kopumu. Intelektuālis var patikt tikai intelektuāļiem, kuri vienmēr ir mazākumā tajā fenomenā, kuru tradicionāli saucam par sabiedrību. Tāpēc var teikt savādāk: intelektuālim nevar nepatikt sabiedrība, jo intelektuālim nevar patikt masu cilvēki. Protams, ka tā ir tautoloģija, kura šodien radās, 4 stundas klausoties, kā “brends” ietekmē “reputāciju” un “reputācija” ietekmē “imidžu”. Tiesa, par laimi netika turpināts, kā “imidžs” ietekmē “brendu”, “brends” ietekmē “reputāciju”, bet “reputācija” ietekmē “imidžu”, pēc kā atkal sākās jauns aplis. To apsprieda ar gudrām sejm, dziļdomīgiem žestiem izteikti tipiski masu cilvēki, kuri tagad nekautrējās izteikties par jebkuru tēmu.

*

Pirms neilga laika Latvijas izglītības ministrija lepni paziņoja, ka ir veikta augstskolu studiju programmu starptautiskā izvērtēšana. Tam tika iztērēta fantastiski liela summa – 1 001 495 lati. Pozitīvi novērtēja arī vienu BSA programmu, par kuras aplamo un absurdo raksturu zināja gan pats programmas direktors, gan akadēmijas rektors un saimnieki. Neviens neiebilda pret sekojošo skaidrojumu: “Pirmkārt, mūsu programma faktiski ir radikāli novecojusi gan sabiedriskajās attiecībās, gan mārketingā. Otrkārt, un pats galvenais – mūsu programmas mērķis gatavot „sabiedrisko attiecību menedžerus” profesionālās kvalifikācijas 5.līmenī un viņiem piešķirt „profesionālo bakalaura grādu tirgzinībās” ir ļoti pretrunīga un bezprecedenta „kompozīcija”, kas uzskatāma par profesijas izkropļošanu. Sprotams, tas jau bija redzams pirms vairākiem gadiem programmas licenzēšanas un akreditēšanas laikā, taču tolaik bija cerība programmu izmainīt. Starp citu, tāds solījums tika dots akreditācijas komisijai, kura pret to izturējās ļoti pozitīvi. Diemžēl mūsu programma joprojām ir odioza „kompozīcija”, jo programmas saturā trūkst elementāri nepieciešamie priekšmeti gan sabiedriskajās attiecībās, gan mārketingā. Turklāt centieni sagatavot vienā personā gan sabiedrisko attiecību, gan tirgzinības speciālistu ir ļoti pretrunīga iecere un daudziem studentiem/absolventiem var sagādāt rūgtu vilšanos. Tas būtu apmēram tas pats, ja vienu cilvēku vēlētos izskolot gan par mācītāju Rīgas Doma baznīcā, gan par Rīgas Centrālā tirgus direktoru. Abām specialitātēm katrai ir sava noteikta funkcionālā sfēra un intelektuālā aura. Katra specialitāte ir vienota ar cilvēka mentalitātes specifisku tipu un prasa īpašu talantu un psiholoģisko kompetenci. Labi ir zināms, ka sabiedriskās attiecības ir organiski vienotas ar sociāli ideoloģisko sfēru. Tirgzinība ir pievērsta finansiāli materiālajai biznesa sfērai – preču un pakalpojumu tirdzniecībai. Triviāli būtu atgādināt, ka tas, ko vēlāk nosauca par Public Relations radās ASV valsts ideoloģiskajā un politiskajā darbībā, bet nevis tirdzniecībā. Tirdzniecība tikai vēlāk mārketingā sāka iekļaut PR tehnoloģijas”.

*

Kulturoloģijā/vēsturē, iespējams, viens no lielākajiem noslēpumiem ir islama pasionaritātes totālā izzušana 13.-14.gs. Islama kultūra/civilizācija tolaik iestīga letarģiskā stāvoklī, no kura joprojām nav izkļuvusi. Interesanti, ka to nespēj izskaidrot islama intelektuālā elite. Arī Rietumu zinātne nezina atbildi. Labi zināms ir tikai tas, ka pirms 13.-14.gs. islama kultūra/civilizācija “mācīja” un “audzināja” Rietumu kultūru/civilizāciju, kuras kreativitāte nebija tik varena kā musulmaņiem.

*

Par īstiem eiropiešiem migranti kļūst tikai trešajā paaudzē. Īsti eiropieši ir tikai mazbērni, bet nevis mēs paši vai mūsu bērni. Latviešu ūdensgalvas to nav spējīgi saprast. Turklāt ir jautājums, kas tā būs par Rietumeiropu mūsu mazbērnu laikā, t.i., apm. pēc 50 gadiem. Tā noteikti nebūs “balto” teritorija. “Baltie” šajā teritorijā dzīvos, bet būs liels retums pilsētu ielās. Tātad nāksies integrēties nevis eiropēiskā kultūrā, bet kaut kādā citā veidojumā, kam pašlaik nav nosaukuma, jo jēdziens “multikulturālisms” nevar tikt piemērots.

*

Google latviešu valodas versijā meklētājā ierakstot vārdu “subkulturācija”, atbildē saņemam tikai piecas norādes. Tie visi pieder vienam autoram. Tas bija negaidīti.

*

Rakstu par piektās kārtas/šķiras/slāņa formēšanos. Neticami, taču šī procesa raksturojumā nākas runāt ne tikai par vadāmo haosu, bet arī par arhaizāciju kā apzinātu procesu. Noteikti jārunā par tiem pētījumiem, kuri raksturo mūsdienu cilvēku intelektuālo attīstību. Skaidrība rodas par nākamo tēmu – pelēko zonu veidošanos. Vārdu sakot, globālo transformāciju izpausmes ir daudz, jo šis vispār ir globālo transformāciju laikmets. Rakstu par piektās kārtas/šķiras/slāņa formēšanos. Neticami, taču šī procesa raksturojumā nākas runāt ne tikai par vadāmo haosu, bet arī par arhaizāciju kā apzinātu procesu. Noteikti jārunā par tiem pētījumiem, kuri raksturo mūsdienu cilvēku intelektuālo attīstību. Skaidrība rodas par nākamo tēmu – pelēko zonu veidošanos. Vārdu sakot, globālo transformāciju izpausmes ir daudz, jo šis vispār ir globālo transformāciju laikmets.

*

Ar interesi lasu jaunākos rakstus par baltu attieksmi pret “okupāciju” – latviešu u.c. “svēto govī” aizvadītajos pēcpadomju gados. Acīmredzot amerikāņi ir likuši valdošajai kliķei vairāk nelietot aplamo vārdu “okupācija”. Ja palasa Internetā pieejamos dokumentus par notikumiem pirms II Pasaules kara, tad pirmais un galvenais iespaids ir sekojošais: faktiski tiekamies ar latviešu u.c. nelietīgo dabu, neuzticamību, primitīvām viltībām, bet nevis mazas tautas gudru un tālredzīgu ģeopolitiku. Turklāt labi ir redzama baltu nevienotība, jo lietuvieši krieviem nodeva latviešus un igauņus, kuri bija sākuši pīt aizmuguriskas intrigas un naivi cerēja, ka Maskava neko neuzzinās. Faktiski runa ir par tādu dabu, kas stimulē velmi etnosu iznīcināt kā pilnīgi nevērtīgu. Vācieši to pareizi saprata un tāpēc pasludināja nāves spriedumu latviešiem. Ar interesi lasu jaunākos rakstus par baltu attieksmi pret “okupāciju” – latviešu u.c. “svēto govī” aizvadītajos pēcpadomju gados. Acīmredzot amerikāņi ir likuši valdošajai kliķei vairāk nelietot aplamo vārdu “okupācija”. Ja palasa Internetā pieejamos dokumentus par notikumiem pirms II Pasaules kara, tad pirmais un galvenais iespaids ir sekojošais: faktiski tiekamies ar latviešu u.c. nelietīgo dabu, neuzticamību, primitīvām viltībām, bet nevis mazas tautas gudru un tālredzīgu ģeopolitiku. Turklāt labi ir redzama baltu nevienotība, jo lietuvieši krieviem nodeva latviešus un igauņus, kuri bija sākuši pīt aizmuguriskas intrigas un naivi cerēja, ka Maskava neko neuzzinās. Faktiski runa ir par tādu dabu, kas stimulē velmi etnosu iznīcināt kā pilnīgi nevērtīgu. Vācieši to pareizi saprata un tāpēc pasludināja nāves spriedumu latviešiem.

*

Latviešu smirdoņām, eiropiešu riebīgākajam etnosam jauns ienaidnieks - *John Laugland*. Džons Laflends publicējis rakstu par letti mēsliem iemīļoto slaveno “okupāciju”, kā viņi nosauca sava nelietīguma, neuzticamības, nodevības rezultātu. Nekāda okupācija nav bijusi, un tas ir apzināti izveidots mīts, lai kaitinātu Krieviju.

*

Turkmēnijā akadēmiķis Odeks Odekovs raksta grāmatas par to, ka daudzas tautas ir cēlušās no turkmēņiem: ķīnieši, skandināvi, acteki, šumēri, inki. No vienas studentes jau reiz dzirdēju, ka latvieši ir cēlušies no inkiem. Par to ir teikts kāda latviešu debīla grafomāna grāmatā. Odekovs varētu atzīt, ka arī latvieši ir cēlušies no turkmēņiem. Zatlers noteikti būtu labs piemērs tādai atziņai.

*

Aleksandrs Zinojevs šodienas dzīves norises salīdzina ar paradīzi. Priekš zinātniekiem šodienas norises ir paradīze. Visi procesi ir redzami, tikai jāskatās ar atvērtām acīm un noteiktu smadzeņu

ievirzi. Pēc gadu desmitiem šodienas notikumus būs grūtāk izprast. To viņš saka 2005.gadā – 83 gadu vecumā. Aleksandrs Zinovjevs mira 2006.g.

*

Latvietis ir fantastiska būtne – vispusīgi neprognozējams dzīvnieks. Tiesa, vienā ziņā ļoti labi prognozējams. Vienalga, kam nepievērstos latvietis, viņam kaut kas cits tūlīt būs svarīgāks par to, ko viņš pirms minūtes uzsāka darīt. To var prognozēt nekļūdīgi – kā saka, 100%. Tā, piemēram, pasniedzējam tā ir milzīga laime – lasīt lekcijas latviešiem. Latviešu studenti/klausītāji jau pirmajās minūtēs atrod sev svarīgāku nodarbi. Lekcija viņiem neinteresē, jo viņiem ir kaut kas svarīgāks. Atraut no šī viņiem kaut kā svarīgākā pasniedzējam nav iespējams. Arī tad tas neizdosies, ja viņš novilks bikses un turpinās lasīt lekciju ar kailu dibenu. Arī šajā gadījumā nekas nemainīsies – latvietim būs kaut kas viņam vēl svarīgāks. Tiesa, latvietis vienu mirkli veltīs manam kailajam dibenam. Bet tikai vienu mirkli, jo tūlīt pievērsīsies viņam kaut kam svarīgākam. Tagad atklājās, ka arī par neseno lekciju ciklu latvietim ir kaut kas vēl svarīgāks. Laimīgā tauta! Apskaužami laimīgā tauta!

*

Aizvadītajā laikā patīkamākais notikums – Kaspara Kočera diplomdarbs par sociālajiem tīkliem a/s “Laima” sabiedriskajās attiecībās. Uzrakstīts patstāvīgi labā lit. valodā, bet nevis salīmēts no citu tekstu fragmentiem. Perfekti orientējās tehnoloģiskajās niansēs, izstudējis labu literatūru, oriģināli radoši priekšlikumi. Centīšos panākt atzīmi “10”. Bet pats galvenais – lūgšu atļauju publicēt “Kultūrā un Vārdā”, lai varētu iekļaut studiju obligātajā literatūra, kas var notikt pirmo reizi manā dzīvē. Iespējams, ieteikšu šo darbu izlasīt visiem mūsu programmas kolēģiem.

*

Kazahstanas prezidenta Nursultana Nazarbajeva iniciētais vispasaules forums “G-Global”, iespējams, atsaukumi gūs tikai Kazahstanā. Par to nebūs liela interese, jo pieejā dominē mūsdienās nepieņemams abstrakts humānisms. Foruma idejiskais pamatojums – cilvēcei ieteiktie 5 principi – ir pārāk tālu no šodienas ģeopolitiskās realitātes – katras valsts savtīgajām interesēm, kā arī pašaizsardzības problēmām. Kazahstanas prezidenta Nursultana Nazarbajeva iniciētais vispasaules forums “G-Global”, iespējams, atsaukumi gūs tikai Kazahstanā. Par to nebūs liela interese, jo pieejā dominē mūsdienās nepieņemams abstrakts humānisms. Foruma idejiskais pamatojums – cilvēcei ieteiktie 5 principi – ir pārāk tālu no šodienas ģeopolitiskās realitātes – katras valsts savtīgajām interesēm, kā arī pašaizsardzības problēmām.

*

Latviešiem atkal ir lieliska izdevība izcelties planētas mērogā. Sergejs Kurginjans stāsta, ka Latvijā, Lietuvā, Horvātijā, Polijā gatavos kaujiniekus cīņai ar policiju Krievijā, lai sagrautu Krievijas valsti. Maz ticams, ka kontingents sastāvēs tikai no Krievijas puīšiem. Noteikti varēs piepelnīties arī baltieši.

*

Jautājums par hominīdu daudzveidību varbūt nav tikai fantastisks jautājums. Dažādu tipu paralēla eksistence ir vēsturiski pazīstama. Uz planētas jau bija laiks, kad paralēli eksistēja cilvēku dažādu sugu pārstāvji. Arī tagad tas ir sastopams, jo tikai XX gs. sākumā vienojās, ka visas divkājainās radības sauks par cilvēkiem. Tātad – arī Austrālijas u.c. aborigēni arī ir cilvēki. Cilvēku jaunas sugas problemātika tagad ir aktuāla galvenokārt tāpēc, ka šodienas indivīdu rīcība vairs neatbilst vēsturiski pierastajai gaitai. Veselā saprāta ignorēšana, alkātība, iracionālisms, agresivitāte utt. sastopama uz katra soļa. Iespējams, “uz vēstures skatuves” uznāk cita tipa hominīdi, kuru līdzšinējo klātbūtni nebijām spējīgi konstatēt ar saviem maņu orgāniem un smadzenēm. Sastopama arī hipotēze par citplanētiešu iejaukšanos.

*

Lai kaut ko nozagtu un savā starpā sadalītu noblēdīto, latvieši noteikti būtu gatavi dibināt Gagarina biedrību, Kosmonautikas biedrību, Jēzus Kristus biedrību utt. u.tml., kuras patronese noteikti piekristu kļūt Vaira Vīķe – fašistu līdzjutēja un aizmuguriskas tiesāšanas patriote, latviešu tautasdziesmu apčubinātāja. Izrādās, 2011. gadā grupa latviešu emigrācijas ūdensgalvas, ebreju centīgāko šāvēju atvases un līdzskrējēji, ir nodibinājuši ebreju filosofa Sera I.Berlina biedrību. Tas nekas, ka latvieši šāva ebrejus un latviešu trulais un kretīniskais prāts nav piemērots abstraktai domāšanai. Nauda nesmird. Un tāda slavena cilvēka biedrība var saņemt lielas summas ne tikai no Sorosa. Tas nekas, ka biedrību dibina tukšpauri, kuri labi ja prot vispār lasīt. Viens no dibinātājiem, Nils Muižnieks, tā arī man lepojās – “man Amerikā iemācīja tikai lasīt un rakstīt”. Kā zināms, ar to pilnīgi pietiek, lai kalpotu ASV specdienestiem. Latvietim ar to pietiek, lai zagtu, tēlotu filosofu, inteligentu cilvēku.

*

“Balto” rases mentālās problēmas noteikti nākas izskaidrot ar demogrāfisko sprādzienu 19.gs., kad iedzīvotāju skaits palielinājās trīs reizes. Palielināšanās sekmēja ģenētiskās, proti, cilvēciskās/antropoloģiskās, kvalitātes ievērojamu samazināšanos, kas pēc vairākām paaudzēm (20.gs.otrajā pusē) noveda līdz masu fenomenu segmentācijai, par ko jau rakstīju. Masu cilvēki pārņem civilizācijas visus segmentus, un tā, protams, ir masu kvalitāte intelektuālajā un morālajā jomā, ar ko šodien saskaramies katru dienu arvien asāk un asāk gan Rietumos, gan Austrumeiropā. Savukārt demogrāfiskā pāreja, kas ir vēl radikālāks demogrāfiskais notikums, attiecīgi jau tagad ietekmē dzīvi uz visas planētas. Un, saprotams, viss nepatīkamākais vēl ir tikai sagaidāms nākotnē, kad radīsies postcilvēks un viņa postkultūra.

*

Platons propagandēja trīs galvenās vērtības grieķu kultūrā: drosmē, saprātīgums, godīgums. Katrā laikmetā un katrai kultūrai ir savas vērtības. Šodien, kad publiskajā sfērā var darboties cilvēki ar ģenētiskām un psihiskām novirzēm, noteikti arī ir savas vērtības ne tikai Austrumeiropas mazajām tautām, bet arī visiem pārējiem. Ekvadorā pirms neilga laika padzina valsts prezidentu ar formulējumu “prāta spējas neatbilst valsts darbam”.

*

Šodien, staigājot ar suni, tika izdomāts jauna raksta nosaukums: “Demogrāfiskais bumerangs jeb debilizācijas avoti”. Tā pat varētu būt zināma koncepcija – demogrāfiskā bumeranga koncepcija. Materiālu nav daudz par ģenētiskajām transformācijām, taču, domāju, pietiks koncepcijas ilustrācijai.

*

Rokfelleru un Rotšildu partnerības līgums liecina, ka “baltie” ir milzīgā finansu peļņē un nākotne ir drūma. Tas liecina, ka arī uz “karu” kā konstruktīvu līdzekli problēmu pārvarēšanā netiek liktas lielas cerības. Jebkurā gadījumā arī “karš” nevar atrisināt “balto” mentālās novirzes.

*

Albert-Laszlo Barabasi pētījumu nozīmība jau tagad ir milzīga. Ne velti viņš strādāja

Pentagona uzdevumā. Viņš ir pievērsies arī haosa teorijai. Novērojumi par scale-free networks balstās uz matemātiskiem aprēķiniem, kuriem daudziem nākas ticēt, nespējot tos profesionāli pārbaudīt.

*

Pentagons 2006.gadā oficiāli atzina, ka Internetā izplata dezinformāciju. Latvieši to darīja jau pirms 2006.gada.

*

Sociālajos servisos īstie “draiveri” ir tie autori, kuri ir spējīgi ne tikai iegūt un analītiski profesionāli lasīt informāciju, bet arī to interpretēt un literāri sagatavot attiecīgā līmenī, bet ne tikai jūsmot par sevi. Sociālajos servisos īsto “draiveru” skaits nav liels – apm. 0,01%.

*

A.Dalless kādreiz teica, ka cilvēkus piemānīt ir grūtāk tad, ja viņi izprot un zina dzīves tendences. Šodienas cilvēki nezina tendences. Šodienas izglītība arī nesniedz priekšstatu par tendencēm, tāpēc apziņas manipulācijām ir tik grandiozi panākumi.

*

Humanitāro zināšanu recepciju sabiedrībā ne reti diktē politiskie apsvērumi. Vadāmā haosa laikmetā politiskās intereses ir primārās, cenšoties degradēt apziņas subjektu refleksīvās spējas. Populārs paņēmieni – “ekspertīze”, kas tiek realizēta kā politisks pasūtījums. Tāpēc nav jābrīnās, ka vadāmā haosa rezultātu paraugzemēs par kulturoloģisko kompetenci neviens “politikis” negrib dzirdēt.

*

Starp zināšanu sfēru un politikas sfēru pastāv augsta siena. Tiek uzskatīts, ka sabiedrība arvien mazāk prot izmantot uzkrāto zināšanu potenciālu politiskajā darbībā. Poliitiķi ignorē zinātniekus.

Faktiski šī parādība katrā kulturā var izpausties savādāk. Piemēram, ASV pieredze liecina par politiķu prasmi respektēt zināšanu sfēru, savus intelektuāļus. Var minēt arī pretēja rakstura piemērus, kad tie, kuri sevi ir nosaukuši par politiķiem, apzināti ignorē zināšanu sfēru un balstās tikai uz savu intelektuālo potenciālu. Vadāmā haosa rekomendācijas paredz zināšanu sfēras totālu ignorēšanu.

*

Par lekciju cikla videomateriālu likteni neko nevaru atbildēt. Video gatavoja divi jaunieši, kā saku, “tautas glābēji” Ivars Prūsis un Ivo Verners. Pēc 9.lekcijas viņi “pazuda”. Vienīgais, ko varu paskaidrot, ir sekojošais. Lekciju ciklam ir kaut kāda vērtība tikai tad, ja tas funkcionē kā vienots veselums. Atceros, ka padomju laikā to saprata pat daudzi latviešu ideoloģiskie darbinieki. Tas, pirmkārt. Otrkārt, lekciju cikls tika realizēts tikai tāpēc, lai sagatavotu videomateriālus. Jau 2.-3.lekcijā klausītāju skaits bija neliels. Tas, protams, tika paredzēts. Latviešiem intelektuāli pasākumi nekad nav bijuši un nebūs prioritāte, jo viņi jau visu zina vai arī viņiem ir darāms kaut kas svarīgāks.

*

Sergeja Kurginjana 22.pārraide par spēles būtību atstāj ļoti drūmu iespaidu: Krievija tiks sagrauta, un tas tiks izdarīts ar pašu spēkiem, kura galvenais instinkts ir pašapmierinājums. Valsti/impēriju sagraus cilvēki, kuriem nekas vairs nav svēts. Svēts ir tikai viņu vēders un tā diktētās baudas. Taču ir arī cits iemesls drūmajam iespaidam: pret civilizācijas katastrofu nav nekādu līdzekļu, un iznākums ir fatāls. “Balto” civilizācijas katastrofu neviens nevar novērst. Šo tēzi apstiprina demogrāfiskā situācija un demogrāfiskais imperatīvs, par ko ģēnija Kurginjana pārraidēs netiek runāts. Bet žēl, jo tas noteikti ir galvenais.

*

17.jūnijā Maskavā tiek organizēts mītiņš pret liberalizācijas ārpriātu, par ko Sergejs Kurginjans brīdināja savā jaunākajā pārraidē. Krievijā vismaz ir spēki, kuri saprot notiekošā jēgu un perspektīvas, t.i., bezperspektivitāti – valsts bojāeju. Krievijā ir spēki, kas ar ieročiem aizstāvēs dzimteni pret amerikanizāciju. Ja kritīs Krievija, tad ”baltajiem” ir pilnīgs gals. Rietumeiropā, Austrumeiropā nav vairs nekādu ilūziju. Tās ir mirušas zonas. Tās jau ir postkultūras zonas. Par to vairs nav nekādu šaubu. Tās ir zonas, kurās viss jau notiek tā, kā tam ir jānotiek jaunajos demogrāfiskajos apstākļos, kad uz planētas dzīvo 12 miljardi un “baltie” ir zaudējuši t.s. planetāro iniciatīvu. Starp citu, S.Kurginjans par to runāja Briselē, aicinot saglabāt “balto” līdzšinējo stāvokli uz Zemes.

*

Jautājums ir aktuāls: vai jēdziena “kapitālisms” vietā tiks izdomāts jauns apzīmējums. Tas, kas tagad veidojas planetārā mērogā, grūti saistāms ar kapitālismu Marksa, Vēbera, Ļeņina, Šumpētera darbos. Ne tikai Ķīnas pieredze stimulē jauna jēdziena nepieciešamību. Arī Austrumeiropā tagad ir kaut kas pilnīgi savādāks nekā kapitālismā tā tradicionālajā izpratnē.

*

Portreta skice „Latviešu tipisks biznesmenis Rīgas centrā XXI gs. sākumā” (vasaras variants): basās nemazgātās kājās ar gariem nagiem plastmasas „šļucenes”, ietērpies netīros raibos šortos ar lielu sarkanu rudzupuķu ornamentu un tikpat netīrā nenosakāmas krāsas T-kreklā, kas draud pārplīst uz prāvā alusvēdera; ap kaklu zelta ķēde; gari blondi taukaini un vismaz vienu nedēļu neķemmēti mati; regulārās nemazgātības rezultātā absūbējušajās milzīgajās ķetnās ar neapgrieztiem un melniem nagiem neidentificējamās krāsas nospeķota mape ar dokumentiem, apaļais zīmogs un lēts mobīlais telefons, kurā laiku pa laikam tiek iekliegts „okei, okei”; uz labās rokas pirksta sudraba Nameja gredzens; nepārtraukti kaut ko gudri un viszinoši stāsta, dikcija vulgāra, balss menedžeriski pašpārliecināta; agrāk esot balsojis par Āboltiņu, bet sieva kļuvusi greizsirdīga; tagad balsojot par Zatleru, jo tas arī esot goda vīrs.

*

2012.gada 13.jūnijā Internetā tika publicēts Krievijas sabiedriskās kustības „Суть времени” manifests „Нет перестройке-2”. Tā autors ir slavenais politologs Sergejs Kurginjans. Manifestā viņš norāda, ka pašlaik „Latvijā, Lietuvā, Polijā, Rietumukrainā, Horvātijā u.c.” speciālās treniņu nometnēs priekš Krievijas gatavo protestētājus bruņotai cīņai. Tātad apmāca cilvēkus bruņotā veidā gāzt Krievijā pastāvošo varu.

Tātad – vēsture atkārtojās! Šodien ir labi zināms, ka pasaule pašlaik tāpat kā 1940.gada jūnijā atrodas kara priekšvakarā. Faktiski karš tiek gaidīts pat ar zināmu entuziasmu, lai izkļūtu to tā strupceļa, kurā „baltā” rase pati ir sevi novedusi. Labi ir zināms arī tas, kas pašlaik notiek Krievijā un kādi draudi ir tās valstiskumam un tautas liktenim. Labi ir zināms Krievijas liktenis kara kontekstā, respektīvi, Krievijas dziļā ieinteresētība preventīvi vērsties pret jebkuriem reāliem pasākumiem, kas apdraud tās valstiskumu.

Tātad ir konkrēts iemesls, lai vēsture atkārtotos. Lai vēsture atkārtotos, šodien iemesls ir daudz nopienāks nekā 1940.gadā. Tas ir visnepatīkamākais. Toreiz priekš Staļina varas gāšanas Latvijā

negatavoja kaujiniekus. Latvijas, Lietuvas, Igaunijas politiķi savā slepenajā darbībā pret PSRS balstījās tikai uz „mīksto” spēku – organizēja savas militārās savienības konferences, ģenerālštabi apmainījās ar informāciju, Tallinā sāka izdot „Revue Baltique”. Tikai „mīkstie” pretpadomju pasākumi bija iegāns tam, lai 1940.gada 16.jūnija PSRS valdības paziņojumā Latvijas valdībai tiktu ierakstīts: „Padomju valdība atrod, ka tādu stāvokli tālāk vairs nevar paciest”, kā arī pieprasa „nekavējoties sastādīt Latvijā tādu valdību, kas būtu spējīga un gatava nodrošināt Padomju-Latvijas savstarpējās palīdzības pakta godīgu izvešanu dzīvē”.

Kā redzams, ar godīgumu mums joprojām ir milzīgas un acīmredzami nepārvaramas problēmas. Tagad mēs esam negodīgi iepinušies „karsto” spēku sfērā, kad, teiksim, amerikāņi jau sen būtu visas noietnes sabombardējuši kopā ar to tuvākās apkārtnes iedzīvotājiem. Mums, viņu sabiedrotājiem, tas ir labi zināms.

Protams, mēs dzīvojam ne tikai kara gaidās. Mēs dzīvojam arī iracionālisma, noziedzīgu mentālo manipulāciju un vadāmā haosa laikmetā, kad pie varas ir Stupid white man, kā saka ģeniālais filozofs Karens Svasjans, bet trulībā snaudošā eiropēiski laimīgā supertauta aizgrāpti gatavojas saviem lielākajiem dzeršanas svētkiem un tai, kā parasti, ir vienalga, kādā mēslu bedrē to atkal ir ievilkusi valdošā kliķe. Turklāt Rokfellers var neļaut Putinam ne okupēt varenās karalistes, ne bombardēt noietnes. Arī tas ir jāņem vērā iracionālisma sagandētajā vidē.

Varam būt droši tikai par vienu – Sergejs Kurginjans zina, ko runā. Tas vienmēr ir apstiprinājies.

*

Šajā lietā par treniņnoietnēm mani visvairāk saista attieksme. Un attieksme ir iracionāla, tipiska postmodernisma laikmetam. Neesmu sastapies ne ar Krievijas reakciju, ne Latvijas atbildi. Klusums. Arī latvju “tauta” Internetā turpina čalot par prostata vēzi, Elīnas krūtīm un citiem sīkumiem.

*

Pirmssākums ir romiešu “*divide et impera*” (skaldi un valdi). Tam seko Entoni Sattona aprakstītais “vadāmais konflikts” (20.gs.) un “vadāmais haoss”(21.gs). “Ordenis” rodas tad, kad uz planētas jau ir pārāk daudz cilvēku, kad ir instrumenti, ar kuru palīdzību var tehniski ietekmēt planetāros procesus (nauda, sakaru un transp.līdzekļi). Noteikti ir spēkā likumsakarība: jo lielāks iedzīvotāju skaits, jo kļūst aktuālāka “Ordeņa” nepieciešamība starpvalstu menedžmentā, resursu iegūšanā, sadalē un kontrolē.

*

Šogad ASV lietojusi bezpilota lidmašīnas valstij naidīgu objektu un cilvēku iznīcināšanai Pakistānā 18 reizes, Jemenā – 22 reizes un Somālijā – 1 reizi. Liekas, Krievija to vēl nav darījusi nevienā vietā.

*

Tagad nākas respektēt to, ka ne tikai vācieši iznīcinātu latviešus kā nevērtīgu tautu. Tagad ir arī citi, kuri tāpat rīkotos. Noteikti tie varētu būt amerikāņi, kuri latviešus uzskata par nevērtīgu etnosu, kas būtu pakļaujams iznīcināšanai. Viņu vēstniece to demonstrēja Lielajā aulā. Daži saka – arī krievi mūs vairs nemīl. Tam var ticēt. Krieviem latvieši ir apnikuši. Galvenokārt tāpēc, ka latvieši ir tik stulbi, ka nesaprot, ka tieši krievi viņus izglāba no vāciešiem. Krieviem šodien nav saprotama latviešu nepateicība. Viņi nevar saprast, ka kāds var būt tik aprobežots – riet uz saviem glābējiem.

*

ES konstitūcijas teksta apjoms apm. 700 lp. Valstis, piem., Latvija, konstitūciju savā parlamentā ratificēja apmēram 10 minūtēs. Krievijas Valsts domei steidzami jāratificē protokols par iestāšanos VTO. Protokolam nav tulkojuma krievu valodā, tas ir 1665 lp. garš, un tajā ietilpst 23 150 noteikumi. Sergejs Kurginjans par to raksta savos aicinājumos neratificēt Krievijai ļoti neizdevīgo protokolu. Redzēsim, kas gūs virsroku – racionalitāte jeb iracionalitāte (domāju attieksmi pret teksta apjomu).